

STRUKTUR- OG PLANUDVALGET

1. Delbetænkning

- om gennemførelsen af
EF's socio-strukturelle
foranstaltninger i Danmark

BETÆNKNING NR. 1122

LANDBRUGSMINISTERIET • SEPTEMBER 1987

trykt på genbrugspapir

ISBN 87-503-6945-8

B. Stougaard Jensen/København

La 00-179-bet.

Indholdsfortegnelse

1	Udvalgets kommissorium, sammensætning og virksomhed	7
2	Indledning	12
2.1.	Træk af den landbrugspolitiske udvikling i EF	12
2.2.	Initiativer på landbrug-/miljøområdet i Danmark	13
2.3.	Hovedlinier i og afgrænsning af udvalgets arbejde	15
3	Resumé af udvalgets overvejelser og forslag	19
	- om ekstensiveringsordningen for korn og oksekød	19
	- om miljøfølsomme områder	22
	- om skovtilplantning	23
4	De socio-strukturelle forslags indhold	25
4.1.	Indledning	25
4.2.	Omstillings- og ekstensiveringsordningen - afsnit I, art. 1a og 1b	25
4.3.	Bjergdirektivbestemmelserne og ugunstigt stillede områder - afsnit III, art. 15	
4.4.	Miljøfølsomme områder - afsnit V, art. 19 og 19a-c	29
4.5.	Skovbrugsforanstaltninger på landbrugsejendomme - afsnit VI, art. 20	30
4.6.	Samspeilet mellem de enkelte ordninger	30

Udvalgets overvejelser.

5	Den amts- og primærkommunale planlæg-	
---	---------------------------------------	--

nings indhold og anvendelse

6	Ekstensivering af korn og oksekød	
6.1.	Resumé af forordningens tekst om ekstensivering	36
6.2.	Udvalgets overordnede overvejelser	37
6.3.	Kornekstensivering	39
6.3.1.	Ekstensiveringsmåder	39
6.3.2.	Alternative anvendelsesmuligheder af de ekstensiverede arealer	42
	- braklægning inden for omdrift	43
	- braklægning uden for omdrift	44
	- skovtilplantning	45
	- ikke-landbrugsmæssige formål	47
6.3.3.	Kriterier for udbetaling af støtte	48
6.3.4.	Regulering af støttesatserne i forhold til en eventuel overkompensation	49
6.3.5.	Model for regulering af en generel støttesats	51
6.4.	Oksekødsekstensivering	52
6.4.1.	Vurdering af oksekødproduktionen i Danmark og EF	52
6.4.2.	Produktionsmønstre for oksekød	54
6.4.3.	Ekstensiveringsmåder	55
6.5.	Økologisk jordbrug	58
6.6.	Administration	60
7	Miljøfølsomme områder	63
7.1.	Indledning	63
7.2.	Ordningens indhold	65
7.3.	Områdeudpegning	67
7.4.	Administration	69
7.5.	Finansiering	71
8	Skovtilplantning	74
8.1.	Resumé af forordningens tekst	74
8.2.	Generelle vilkår for tilplantningsstøtte	75
8.2.1.	Sikring af en langsigtet og stabil skovdrift	76
8.2.2.	Tilplantningsplan	77

- arealstørrelse, produktions- og miljøforhold	77
- træartsvalg	78
8.3. Regionplanlægningens behandling af tilplantningsspørgsmål	79
8.4. Støttesatser og beskatning heraf	79

Bilag:

1. Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985
2. Rådets forordning (EØF) nr. 1760/87 af 15. juni 1987
3. Statistiske oplysninger med henblik på vurdering af kornekstensiveringsordningen
4. Beskatning af tilplantningstilskud
5. Forslag til hvordan hundyr kan inddrages i EF's ekstensiveringsordning på oksekødområdet, notat fra Kødbbranchens Fællesråd
6. Danmarks Naturfredningsforenings mindretalsudtalelse

1. Udvalgets kommissorium, sammensætning og virksomhed

Landbrugsministeren nedsatte efter en regeringsbeslutning ved skrivelse af 25. marts 1987 et udvalg med følgende kommisso-

"Udvalget skal udarbejde oplæg til:

- 1) Gennemførelsen i Danmark af EF's socio-strukturelle foranstaltninger .
- 2) Ændringer i Landbrugsministeriets lovgivning og administrative praksis, der måtte være nødvendige til opfyldelsen af regeringens strategi for de marginale jorder.
- 3) Indholdet af den fremtidige planlægning, navnlig i sammenhæng med overvejelserne vedrørende pkt. 1 og 2."

For udvalgets arbejde skal i øvrigt gælde følgende hovedretningslinier:

"Udvalget skal skitsere, hvorledes de vedtagne ændringer i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 kan gennemføres i Danmark. Ved gennemførelsen skal regeringens målsætning om et konkurrencedygtigt, eksportorienteret jordbrug fastholdes samtidig med, at den socio-strukturelle politik kan medvirke til overgangen til mere miljøvenlige jordbrugsproduktioner, jfr. bl.a. den af regeringen fremlagte strategi på marginaljordsområdet. Udvalget skal i denne sammenhæng behandle både en ekstensiverings- og omstillingsordning, en præmieordning vedrørende følsomme områder og en støtteordning vedrørende tilplantning m.v. på landbrugsjord.

Udvalget skal i øvrigt udarbejde skitseoplæg til de ændringer i Landbrugsministeriets lovgivning og administrative praksis,

der måtte være nødvendige til opfyldelsen af regeringens strategi for de marginale jorder.

Udvalget skal lægge vægt på lokale og regionale økonomiske konsekvenser af de forslag, udvalget måtte fremsætte.

Udvalget skal for så vidt angår de planlægningsmæssige overvejelser tage udgangspunkt i Arealudvalgets 1. delbetænkning. Det skal overveje indholdet af landbrugsplanlægningen, herunder vedrørende grundlaget for udpegningen af skovrejsningsområder på landbrugsjord.

Udvalget skal afslutte sine overvejelser vedrørende gennemførelsen af forordning 797/85 og de eventuelle ændringer i Landbrugsministeriets lovgivning m.v. til gennemførelse af marginal jordsstrategien senest 1. august 1987. Udvalgets arbejde skal i øvrigt være afsluttet inden udgangen af 1987.

Udvalget vil gennem kontakter til de berørte organisationer m.v. sikre sig, at disses synspunkter indgår i udvalgets overvejelser."

Udvalget fik følgende sammensætning:

Lektor, lic.jur. Holger Hansen (formand)
 Kommitteret Peter Baumann, Landbrugsministeriet
 Afdelingsleder Henrik Buhl, Dansk Skovforening
 Kontorchef Hans H. Christensen, Miljøstyrelsen
 Fuldmægtig Steffen Diemer, Økonomiministeriet
 Kommitteret Niels Ø. Hansen, Skov- og Naturstyrelsen
 Kontorchef M. Heide-Jørgensen, Indenrigsministeriet
 Kontorchef Niels Linn Jørgensen, Budgetdepartementet
 Forstkandidat Hans Chr. Karsten, Danmarks Naturfredningsforening
 Borgmester Hardy Knudsen, Kommunernes Landsforening
 Fuldmægtig Ulla Kristensen, Kommunernes Landsforening
 Afdelingschef Inge-Marie Lorenzen, Danske Husmandsforeninger
 Kontorchef Ove Nissen, Amtsrådsforeningen i Danmark
 Afdelingschef J. Broe Pedersen, De danske Landboforeninger
 Direktør Jørn Priemé, Jordbrugsdirektoratet

Kontorchef Bo Smith, Administrationsdepartementet
Overingeniør Jørn Strange, Amtsrådsforeningen i Danmark
Underdirektør Niels Østergaard, Planstyrelsen

Fra 1. august 1987 indtrådte kontorchef Johannes Due, Administrationsdepartementet i stedet for kontorchef Bo Smith i udvalget .

I møderne har endvidere deltaget:

Fuldmægtig Susanne Aaholm, Administrationsdepartementet
Fuldmægtig Anne Mette Frederiksen, Amtsrådsforeningen i Danmark
Kontorchef Veit Koester, Skov- og Naturstyrelsen
Kontorchef Mogens Nagel Larsen, Landbrugsministeriet
Fuldmægtig Hans Skotte Møller, Skov- og Naturstyrelsen
Fuldmægtig Jørgen Pedersen, Budgetdepartementet
Fuldmægtig Jens Nytoft Rasmussen, Skov- og Naturstyrelsen
Forstkandidat Laila Wieth-Knudsen, Planstyrelsen

Sekretariat :

Sekretær Chr. Lundmark Jensen, Landbrugsministeriet
Fuldmægtig Marianne Jensen, Landbrugsministeriet
Fuldmægtig Bengt Laier, Landbrugsministeriet
Sekretær Aksel Nielsen, Landbrugsministeriet
Fuldmægtig Johan Kjølhede Overgaard, Landbrugsministeriet
Sekretær Jørgen Rudbeck, Landbrugsministeriet
Fuldmægtig Ulla Wingård, Landbrugsministeriet

På baggrund af drøftelser af de enkelte ordningers indhold på mødet den 12. juni 1987 nedsatte udvalget en arbejdsgruppe, der skulle fremkomme med forslag til indholdet af ordningen for miljøfølsomme områder.

I arbejdsgruppens møder har deltagerne været:

Lektor, lic.jur. Holger Hansen (formand)
Kommitteret Peter Baumann, Landbrugsministeriet
Fuldmægtig Anne Mette Frederiksen, Amtsrådsforeningen i Danmark
Borgmester Hardy Knudsen, Kommunernes Landsforening

Fuldmægtig Ulla Kristensen, Kommunernes Landsforening
 Fuldmægtig Hans Skotte Møller, Miljøministeriet
 Kontorchef Ove Nissen, Amtsrådsforeningen i Danmark
 Overingeniør Jørn Strange, Amtsrådsforeningen i Danmark

Arbejdsgruppens sekretærer:

Fuldmægtig Marianne Jensen, Landbrugsministeriet
 Fuldmægtig Johan Kjølhede Overgaard, Landbrugsministeriet

Arbejdsgruppen har holdt to møder og har udarbejdet et notat, der har dannet udgangspunkt for delbetænkningens afsnit om ordningen for miljøfølsomme områder.

Udvalget har i perioden 10. april 1987 til 1. september 1987 afholdt 7 møder, hvor arbejdet ifølge kommissoriet har været koncentreret om gennemførelsen i Danmark af EF's socio-strukturelle foranstaltninger.

Herudover har der været holdt møder mellem formanden og medlemmer af udvalget, ligesom sekretariatet løbende har haft forhandlinger med de i udvalget repræsenterede organisationer og enkeltmedlemmer.

Ved delbetænkningens afgivelse foreligger endnu ikke udkast til ordningernes gennemførelsesbestemmelser fra EF-Kommissionen.

Udvalget har den 1. september 1987 afsluttet sit arbejde med 1. delbetænkning. Formand og sekretariat forestår den endelige redaktion af delbetænkningen, som derefter afgives til regeringen.

København, den 1. september 1987.

Peter Baumann	Henrik Buhl	Hans H. Christensen
Steffen Diemer	Johannes Due	Holger Hansen (formand)
Niels O. Hansen	M. Heide-Jørgensen	Niels Lihn Jørgensen
Hans Chr. Karsten	Hardy Knudsen	Ulla Kristensen
I.M. Lorenzen	Ove Nissen	J. Broe Pedersen

Jørn Priemé Jørn Strange Niels Østergaard

Sekretariat:

Chr. L. Jensen Marianne Jensen Bengt Laier
Aksel Nielsen Johan K. Overgaard Jørgen Rudbeck
Ulla Wingård

2. Indledning

2.1. Træk af den landbrugspolitiske udvikling i EF.

Den landbrugspolitiske situation inden for EF har i en årrække været præget af, at selvforsyningsgraden for en række væsentlige landbrugsprodukter, der tidligere var under 100 pct., nu har passeret 100 pct. og fortsat stiger. Dette forhold kombineret med stigende konkurrence på de internationale markeder og en ugunstig valutaudvikling har nødvendiggjort en række justeringer af den fælles landbrugspolitik.

Rådet har i lyset af denne udvikling i de senere år vedtaget en række tilpasninger af landbrugspolitiken, hvis primære formål har været at begrænse EF's produktion af landbrugsvarer og samtidig opnå en lettelse af EF's budgetsituation. Der er gennemført en restriktiv prispolitik, som på en række områder medfører prisfald, der er indført medansvarsafgift for korn, garantitærskler for f.eks. raps, og en kvoteordning for mælk.

På det strukturpolitiske område blev den tidligere moderniseringsforordning i 1985 afløst af forbedringsforordningen (forordning 797/85), der i produktionsmæssig henseende er karakteriseret ved et lavere ambitionsniveau, og som direkte inddrager miljøforbedrende og miljøbeskyttende investeringer under de tilskudsberettigede investeringer. Forbedringsforordningen åbnede samtidig mulighed for at yde støtte til skovtilplantning på landbrugsbedrifter samt til visse andre skovbrugsinvesteringer. Forordningen udbyggede endvidere ordningen vedrørende de ugunstigt stillede områder og den gav endelig medlemsstaterne mulighed for at indføre nationale støtteordninger for miljøfølsomme områder.

I Kommissionens Grønbog (COM (85) 333), som blev forelagt Rå-

det i 1985, skitseredes - på baggrund af en analyse af ovennævnte udvikling - en række foranstaltninger med henblik på tilpasning af produktionen til markedets behov. I Grønbogen pegede Kommissionen endvidere på forskellige miljømæssige konsekvenser af intensiv landbrugsdrift og understregede nødvendigheden af, at produktionstilpasningen skete under hensyn til miljø- og naturinteresser.

Som et led i opfølgningen af Grønbogen forelagde Kommissionen i 1986 forslag til en række socio-strukturelle foranstaltninger, hovedsagelig i form af ændringer og udbygninger af forordning 797/85. På grundlag af disse forslag vedtog Rådet i juni 1987 forordning 1760/87, der på en række punkter udbygger og ændrer forordning 797/85.

Medens et kommissionsforslag om en førtidspensions- eller op-
hørsordning ikke kunne vedtages i Rådet, opnåedes der bl.a. enighed om en delvis EF-finansieret ekstensiveringsordning, der er obligatorisk for overskudsprodukterne korn, oksekød og vin, en delvis EF-finansieret ordning for miljøfølsomme områder og en forbedring af tilplantningsstøtteordningen i forordning 797/85. Rådsvedtagelsen omfatter endvidere en omstillingsordning, for hvilken der dog ikke foreligger nærmere retningslinier.

De socio-strukturelle foranstaltninger har et flerstrengt sigte. De skal bidrage til en begrænsning af produktionen, de skal medvirke til at opretholde landbrugsindkomsterne, og de skal fremme miljøvenlige produktionsformer, især inden for rammerne af ordningen vedrørende de miljøfølsomme områder, og forskellige skovbrugsforanstaltninger, specielt tilplantning.

2.2. Initiativer på landbrug/miljøområdet i Danmark.

En stadigt stigende erkendelse af samspillet mellem landbrugsproduktion og driftsformer og det omgivende miljø har i de seneste år medført en række politiske initiativer, der stiller jordbrugserhvervene over for nye, til dels udgiftskrævende krav.

Vedtagelsen af lov om okker, der regulerer dræning i okkerpotentielle områder sikrer en begrænsning af udledningen af okker gennem landbrugets afvandingssystemer, og det må antages, at loven i hvert fald i et vist omfang kan indebære, at eksisterende drænsystemer ikke vil blive fornyet. Loven vurderes derfor sammen med det i 1986 besluttede stop for inddragelse af nye arealer under omdriften og med udvidelsen af områderne under naturfredningslovens § 43 at øge arealerne uden for den intensive drift i de kommende år. De nævnte initiativer vil samtidig stille krav til sikring af arealernes pleje gennem ekstensive driftsmetoder.

Vedtagelsen af den såkaldte NPO-handlingsplan i 1986 og handlingsplanen mod forurening af det danske vandmiljø, der bl.a. skal sikre en begrænsning af kvælstof- og fosforudvaskningen fra landbrugsarealerne, har således medført krav om en bedre udnyttelse af husdyrgødningen gennem en ændret gødningspraksis, der forudsætter etablering af tilstrækkelig gødningsopbevaringskapacitet på den enkelte bedrift. Herudover stilles der krav om etablering af gødnings- og sædskifteplaner og etablering af grønne marker på 65 pct. af landbrugsarealet på den enkelte bedrift. Målet skal herudover nås gennem udvikling af bedre gødningsteknikker eller på anden måde, hvorved bl.a. foreslås gennem strukturudviklingen, ved skovtilplantning og ved gennemførelsen af en samlet strategi for de marginale jorder.

I marts 1987 fremlagde regeringen en redegørelse om en samlet strategi for de marginale jorder. Baggrunden for redegørelsen skal blandt andet søges i en forventning om en vis forøgelse af marginaliseringen i de kommende år som følge af det indkomstpres, som især udviklingen inden for EF's landbrugspolitik og de stigende miljøkrav stiller landbruget overfor.

Med udgangspunkt i et marginaljordsbegreb, der dækker arealer, som ikke kan dyrkes, eller som ligger på dyrkningsgrænsen af naturmæssige, tekniske eller økonomiske årsager tilsigter strategien navnlig

- at bevare udyrkede eller ekstensivt dyrkede arealer,

- at beskytte særligt miljøfølsomme områder som vandløb, søer, naturarealer, ferske enge m.v. og
- at afbøde konsekvenserne af marginaliseringen i tilfælde, hvor en opgivelse af dyrkningen betragtes som uacceptabel af landskabelige grunde eller af hensyn til lokalsamfundene.

Med henblik på at imødegå eller afbøde marginaliseringen og fremme en ændret udnyttelse af marginaljorderne fremhæves det, at der navnlig skal sigtes på

- ekstensivering eller anden miljøvenlig landbrugsproduktion,
- skovtilplantning eller
- opretholdelse eller genopretning som naturarealer.

I tilknytning til disse initiativer skal endvidere nævnes regeringens landbrugspolitiske redegørelse af 19. november 1986, landbrugsministerens redegørelse om økologisk jordbrug af 15. december 1986 og regeringens skovpolitiske redegørelse af 30. april 1987.

Den landbrugspolitiske redegørelse indeholder dels en analyse af landbrugets aktuelle situation og af den forventede udvikling, dels hovedlinier for landbrugspolitikken.

Redegørelsen om økologisk jordbrug analyserer mulighederne for en øget økologisk jordbrugsproduktion i Danmark og peger i den forbindelse på behovene for en offentlig indsats på området.

Den skovpolitiske redegørelse har et tilsvarende indhold, idet redegørelsen i særlig grad understreger mulighederne for en bedre udnyttelse af eksisterende skove og peger på det ønskelige i en forøgelse af tilplantningsaktiviteten med henblik på en udvidelse af skovarealet.

2.3. Hovedlinier i og afgrænsning af udvalgets arbejde.

I overensstemmelse med kommissoriet for udvalgets arbejde i

første fase har udvalgets overvejelser været koncentreret om en dansk gennemførelse af følgende EF-foranstaltninger:

- Ekstensiveringsordningen for korn og oksekød,
- ordningen vedrørende miljøfølsomme områder og
- skovtilplantning.

Udvalgets udgangspunkt har været, at de enkelte ordninger skal gennemføres, således at den enkelte ordnings specifikke hovedmålsætning opfyldes, samtidig med at ordningerne så vidt muligt tilrettelægges på en sådan måde, at de vil kunne medvirke til virkeliggørelsen af de i afsnit 2.2. omtalte planer og strategier. I denne forbindelse erindres om, at såvel vandmiljøplanen, marginaljordsstrategien og skovpolitisk redegørelse henviser til det bidrag til planernes opfyldelse, som de socio-strukturelle foranstaltninger kan yde.

Udvalget er af den opfattelse, at de behandlede EF-foranstaltninger ved en hensigtsmæssig tilrettelæggelse vil kunne bidrage til virkeliggørelsen af de nævnte nationale strategier, og at EF-medfinansieringen gør det hensigtsmæssigt at anvende foranstaltningerne på alle områder, hvor der kan konstateres sammenfald med nationale initiativer.

Ved tilrettelæggelsen af arbejdet i første fase har udvalget bl.a. af tidsmæssige årsager måttet foretage en række afgrænsninger, der på visse punkter afviger fra kommissoriet.

Allerede fordi der ikke foreligger forslag om udformningen af omstillingsordningen, har udvalget afstået fra at behandle gennemførelsen af en sådan ordning i Danmark.

Med hensyn til ekstensiveringsordningen har udvalget alene behandlet ekstensivering af korn- og oksekødsproduktion. Ifølge sagens natur har man ikke behandlet ekstensivering af bordvinsproduktion, og man har heller ikke behandlet ekstensivering af andre produktioner, for hvilke ordningen ikke er obligatorisk. De af udvalget opstillede ekstensiveringsmodeller

for korn og oksekød skønnes imidlertid at kunne anvendes for andre produkter.

Det fremgår af udvalgets kommissorium, at arbejdet med den fysiske planlægning skulle henskydes til 2. fase af udvalgsarbejdet. Udvalget har imidlertid fundet det nødvendigt at behandle en række spørgsmål vedrørende den fysiske planlægning i forbindelse med overvejelserne om ordningen vedrørende de miljøfølsomme områder. Dette har sammenhæng med, at udvalget finder, at denne ordning bør søges gennemført hurtigt.

Med hensyn til skovtilplantning har udvalget i første fase overvejet gennemførelsen af art. 20 i forordning 797/85. Inden for denne begrænsning har man i øvrigt alene behandlet tilplantningsstøtten og ikke bestemmelserne vedrørende støtte til andre skovbrugsforanstaltninger. Udvalget er opmærksom på, at regeringen, som det fremgår af den skovpolitiske redegørelse, overvejer en række andre foranstaltninger til fremme af tilplantning. Udvalgets overvejelser vedrører således alene en del af det samlede tilplantningskompleks.

Udvalgets overvejelser har taget udgangspunkt i kommissoriets målsætning om at fastholde et konkurrencedygtigt, eksportorienteret jordbrug samt i ønsket om, at den danske gennemførelse af EF's socio-strukturelle politik skal kunne medvirke til virkeliggørelsen af såvel vandmiljøhandlingsplanen, marginaljordsstrategien og den skovpolitiske redegørelse.

Udvalget skal imidlertid fremhæve, at det på en række punkter ikke har været muligt inden for den givne tidsramme at analysere problemstillinger af betydning for gennemførelsen i Danmark af de behandlede ordninger.

Det gælder således, at der ikke for udvalget har foreligget materiale, der kunne give grundlag for med blot nogen sikkerhed at skønne over, i hvilket omfang de danske landmænd vil ønske at anvende ordningerne og i hvilket omfang ordningens indførelse vil påvirke produktionen og eksporten af landbrugsprodukter.

Delbetænkningen indeholder heller ikke noget skøn over de statslige udgifter, men udnyttelsen af ordningerne vil kunne styres gennem de afsatte bevillinger.

Udvalget har heller ikke vurderet de mulige konsekvenser på lokalt eller regionalt niveau af en eventuel udstrakt anvendelse af en eller flere af ordningerne. Udvalget er specielt opmærksom på ordningernes eventuelle følgevirkninger for andre landbrugsproduktioner. Eksempelvis vil ekstensivering af kornproduktionen kunne påvirke svineproduktionen etc.

Udvalget påpeger, at der er grund til at være opmærksom på sådanne konsekvenser både i forbindelse med udformningen af lovforslag og ved ordningernes nærmere tilrettelæggelse, f.eks. i forbindelse med præmiefastsættelsen og ved udpegningen af miljøfølsomme områder samt ved en eventuel positiv eller negativ afgrænsning af områder, hvori der kan ydes tilplantningsstøtte.

Udvalget ønsker endelig at pege på, at det ud fra ønsket om enkle regler for ordningernes praktiske anvendelse næppe vil være muligt at undgå, at der i et vist omfang vil blive tale om at udbetale præmier til jordbrugere for en ekstensivering, en aftale vedrørende miljøfølsomme områder eller støtte til skovtilplantninger, som den pågældende ville have gennemført også uden præmie eller tilskud. Udvalget har ikke kunnet påvise administrativt anvendelige metoder til at undgå dette, bortset fra den begrænsning der kan ligge i kravet om, at den pågældende aktivitet ikke er påbegyndt, før der foreligger tilsgavn fra den kompetente myndighed.

Endelig bemærkes, at udvalgets overvejelser om præmiefastsættelsen har været koncentreret om modeller, hvor præmien fastsættes som eller på grundlag af standardsatser, der kendes af eventuelle interesserede på forhånd. Spørgsmålet om anvendelsen af f.eks. licitation har ikke været behandlet.

3. Resumé af udvalgets overvejelser og forslag

Gennem Ministerrådets vedtagelse af de såkaldte socio- strukturelle foranstaltninger har Danmark tiltrådt at indføre en delvis EF-finansieret ekstensiveringsordning for korn og oksekød.

Herudover er der åbnet mulighed for at indføre en særlig støtteordning i specielt miljøfølsomme områder. Denne ordning er ligeledes delvis EF-finansieret.

Endvidere er der sket en forbedring af den delvist EF-finansierede tilplantningsstøtteordning. Grundlaget for ordningens anvendelse i Danmark er tilvejebragt ved L 198/1986.

Udgangspunktet for udvalgets overvejelser har været, at ordningerne skal være et tilbud for den enkelte landmand, og at ordningerne ud fra ønsket om begrænsning af produktionen af korn- og oksekød inden for forordningens rammer i øvrigt skal kunne medvirke til at løse en række opgaver på landbrugs-, skovbrugs- og miljøområdet.

- om ekstensiveringsordningen for korn og oksekød:

Ved ekstensivering forstås en nedsættelse af bedriftens produktion af korn og/eller oksekød på mindst 20 pct.

Udvalget anbefaler, at ekstensiveringsordningen bliver et almindeligt tilbud, der kan udnyttes af alle landmænd, såfremt dette krav opfyldes.

Udvalget anbefaler, at ekstensivering af kornproduktion kan ske ved reduktion af det dyrkede areal eventuelt med henblik på tilplantning eller ved omlægning til økologisk jordbrugs-

produktion.

Udvalget har endvidere overvejet ekstensiveringsmetoder, der hviler på begrænset anvendelse af forskellige produktionsfaktorer. Sådanne ekstensiveringsformer vil afhængigt af den valgte metode have positive miljøeffekter. Udvalget har imidlertid inden for den givne tidsramme og på grund af de tekniske og administrative vanskeligheder, der er forbundet med anvendelsen af sådanne metoder, afstået fra at foreslå denne form for ekstensivering, men mener, at der bør arbejdes videre med disse muligheder.

Et medlem af udvalget (repræsentanten for Danmarks Naturfredningsforening) har fremsat en mindretalsudtalelse herom. Der henvises til bilag 6.

Da forordningen indeholder en principbeslutning om en omstillingsordning har udvalget overvejet, om en ekstensivering skulle kunne kombineres med en omstilling til andre landbrugsmæssige formål. Da der imidlertid ikke foreligger forslag fra EF til denne ordnings udformning, har udvalget afstået fra at behandle gennemførelsen af en sådan ordning.

Udvalget anbefaler herefter, at de ekstensiverede arealers alternative anvendelse begrænses til braklægning enten inden for eller uden for omdriften, økologisk jordbrug, skovtilplantning og ikke-landbrugsmæssige formål, som ikke udelukker eller begrænser mulighederne for atter at inddrage arealerne under jordbrugsmæssig drift-

For så vidt angår braklægning inden for omdrift anbefaler udvalget, at de braklagte arealer holdes dækkede med græsser og eller græsmarksbælgplanter, men forudsætter samtidig, at gødskning og udnyttelse af disse arealer ikke tillades.

Braklægning uden for omdrift anses for en acceptabel og hensigtsmæssig anvendelse af de ekstensiverede arealer og for at undgå tilgroning af sådanne arealer anbefaler udvalget, at arealpleje ved f.eks. græsningsdyr skal være tilladt under den forudsætning, at bedriftens oksekødproduktion ikke øges.

Udvalget har vurderet forskellige modeller for beregning og udbetaling af støtten, og udvalget anbefaler en ordning, baseret på et sæt generelle støttesatser, der differentieres på grundlag af det tidligere udbyttelniveau på de ekstensiverede arealer.

Om ekstensivering af oksekød har udvalget peget på, at oksekødsproduktionen i EF ifølge danske vurderinger allerede vil blive væsentligt reduceret i de kommende år på grund af Rådets beslutninger om begrænsninger i mælkeproduktionen. Udvalget er af den opfattelse, at disse begrænsninger medfører en relativ større reduktion af oksekødsproduktionen i Danmark end i EF som helhed.

Ekstensiveringsordningen for oksekødsproduktion forventes i Kommissionens gennemførelsesbestemmelser at blive begrænset til oksekød fra handyr.

Udvalget har overvejet forskellige ekstensiveringsmåder og finder umiddelbart, at en nedsættelse af antallet af spæde tyrekalve, der indgår i produktionen med 20 pct. vil kunne opfylde kravet om en nedsættelse af antallet af dyr. Udvalget betragter denne metode som en mulig, men ikke ideel ekstensiveringsmåde.

Udvalget har ligeledes overvejet en omlægning af produktionen af ungtyrekød til kalvekødsproduktion som en mulig ekstensiveringsmåde, men udvalget finder endnu ikke en sådan metode tilstrækkelig belyst, især med hensyn til de markedsmæssige konsekvenser.

Overgang til ekstensiv studeproduktion vil være en hensigtsmæssig ekstensiveringsmåde især under hensyn til naturplejeinteresser, men udvalget finder også her, at der er behov for belysning af de markedsmæssige konsekvenser. Udvalget gør dog samtidig opmærksom på, at denne metode kun opfylder den krævede ekstensiveringsnorm, såfremt den anvendes i forbindelse med andre metoder.

Det er i udvalget anført, at en ordning med overgang fra mæl-

keproduktion til oksekødsproduktion fra ammekøer med en samtidig reduktion af koantallet bør undersøges nærmere.

Udvalget har på baggrund at det foreliggende ikke ønsket at pege på konkrete ekstensiveringsmåder for oksekød, men kan anbefale, at der bliver givet mulighed for at kombinere flere ekstensiveringsmåder på den enkelte bedrift.

- om miljøfølsomme områder;

Forordningen giver mulighed for at indføre en delvis EF-finansieret støtteordning i miljøfølsomme områder.

Det er udvalgets opfattelse, at ordningen skal anvendes i områder, hvor beskyttelsesinteresserne har en sådan karakter og prioriteres så højt, at det er ønskeligt at supplere eventuelle generelle reguleringer eller andre foranstaltninger med de særlige tilbud, som ordningen indeholder.

Udvalget foreslår, at en gennemførelse af ordningen i Danmark bør ske ved lov.

Udvalget foreslår samtidig i overensstemmelse med forordningens bestemmelser, at ordningens anvendelse hviler på en områdeudpegning med fastsættelse af programmer for arealernes anvendelse, hvori det særligt angives, hvilke specifikke natur- og miljøinteresser, der skal tilgodeses på arealerne.

Det er en forudsætning for ordningens anvendelse, at den jordbruger, der ønsker at gøre brug af ordningen, ved aftale og mod kompensation påtager sig en forpligtelse, der bidrager til at opfylde det formål, der er fastlagt for det pågældende areals anvendelse.

Det er udvalgets opfattelse, at det eksisterende plangrundlag er tilstrækkeligt til at gennemføre områdeudpegningen, og at amtskommuner og Hovedstadsråd efter samråd med primærkommunerne skal stå for denne udpegning.

Udvalget foreslår, at staten udstikker retningslinier for

områdeudpegningen, men finder, at de enkelte amtsråd skal have mulighed for at tage hensyn til lokale og regionale forhold. Amtsrådene/Hovedstadsrådet kan i forbindelse med områdeudpegningerne prioritere de udpegede områder indbyrdes.

Udvalget foreslår konkret, at ordningen særlig skal medvirke til:

- at bevare ekstensivt dyrkede arealer, f.eks. strandenge, overdrev og ferske enge,
- at beskytte vandløbs- og sønære arealer, som er oplande til særligt følsomme recipienter og
- at beskytte områder, der er særligt følsomme overfor intensiv landbrugsdrift, f.eks. over visse særligt sårbare grundvandsressourcer,

hvilket bør fremgå af de statslige udmeldinger.

Udvalget foreslår, at den endelige afgrænsning af de miljøfølsomme områder fastlægges i et landsplandirektiv.

Det er udvalgets opfattelse, at programmet for det enkelte område skal udgøre grundlaget for indgåelse af forvaltningskontrakter mellem det offentlige og den enkelte lodsejer eller en sammenslutning af lodsejere. Programmet, der udarbejdes af amtskommunen (eller kommunen) i snævert samarbejde med de berørte lodsejere, skal kunne danne grundlag for, at den enkelte landmand kan vurdere konsekvenserne af at arbejde for programmets virkeliggørelse ved at indgå en forvaltningskontrakt.

Udvalget anbefaler at lade amts- og/eller primærkommunerne deltage i støtteordningens finansiering og udvalget har skitseret modeller herfor.

- om skovtilplantning:

I henhold til forordningens bestemmelser kan der ydes støtte

til tilplantning af landbrugsarealer og herunder specielt til tilplantning af ekstensiverede arealer.

Udvalgets overvejelser om modeller for støtte til skovtilplantning er af foreløbig karakter og vil i udvalgets videre arbejde blive vurderet i sammenhæng med de overvejelser, der i øvrigt finder sted med henblik på fremme af skovtilplantning i Danmark.

Det er udvalgets opfattelse, at investering i skovtilplantning er en langsigtet disposition, som kun er meningsfuld, såfremt tilplantningen får mulighed for at udvikle sig til skov.

Udvalget anbefaler derfor, at der i forbindelse med udbetaling af tilskud til tilplantning stilles krav, som sikrer en langsigtet og stabil skovdrift på de tilplantede arealer under hensyntagen til miljø- og landskabsinteresser. Udvalget anbefaler derfor også, at der ikke ydes støtte til tilplantninger med produktion af pyntegrønt- og juletræer.

4. De socio-strukturelle forslags indhold

4.1. Indledning.

Nedenfor gengives i hovedpunkter de for udvalget relevante dele af Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet som senest ændret ved Rådets forordning (EØF) nr. 1760/87 af 15. juni 1987 om ændring af forordning (EØF) nr. 797/85, (EØF) nr. 270/79, (EØF) nr. 1360/78 og (EØF) nr. 355/77 for så vidt angår landbrugsstrukturernes og tilpasningen af landbruget til den nye markedssituation samt bevaringen af landskabet (de socio-strukturelle forslag). Teksterne til RFO 797/85 og RFO 1760/87 er optrykt som bilag 1 og 2, og betegnes i det efterfølgende under ét som forordningen.

4.2. Omstillings- og ekstensiveringsordningen - afsnit I, art, la og lb.

Ordningens gennemførelse er obligatorisk.

Omstilling.

Omstillingsordningen omfatter støtte til omstilling fra overskuds- til ikke-overskudsproduktioner.

Der er endnu kun tale om en programmerklæring. Rådet skal på forslag af Kommissionen inden den 31. december 1987 fastsætte produktlisten.

Ekstensivering.

Ekstensiveringsordningen omfatter støtte til nedsættelse af produktionen af overskudsprodukter. Det er en forudsætning for støtten, at produktionen på den enkelte bedrift i en periode

på mindst 5 år reduceres med mindst 20 pct., uden at kapaciteten for anden overskudsproduktion forøges. I de første tre år er ordningen alene obligatorisk for korn, oksekød og vin.

Medlemsstaterne vil dog efter forslaget også kunne yde støtte til ekstensivering af andre produkter, f.eks. mælk.

Danmark er med andre ord forpligtet til at indføre en ekstensiveringsordning, som mindst omfatter disse tre produkter.

Braklægning med mulighed for omdrift, skovtilplantning og ikke-landbrugsmæssig anvendelse kan efter forordningens ordlyd være former for ekstensivering.

Produktionsnedsættelsen skal, afhængig af produktionens art, gennemføres ved formindskelse med 20 pct. af

- arealet for korn,
- antallet af dyr, når det drejer sig om oksekød,
- udbyttet pr. ha for vin.

Kommissionen kan tillade, at en medlemsstat anvender andre regler for formindskelse for disse produkter. Bestemmelsen har bl.a. betydning for økologisk jordbrug.

Medlemsstaterne kan fastsætte nærmere regler for andre produkter.

Vin som overskudsprodukt vil formentlig være indskrænket til bordvin. Da den danske vinproduktion langt overvejende omfatter hedvin, vil bestemmelserne vedrørende vin ikke være relevante for Danmark.

Støtten er afhængig af ekstensiveringsgraden. Forordningen angiver ikke noget maksimum for størrelsen af den refusionsberettigede støtte. Maksimum vil blive fastlagt af Kommissionen som et led i de nedenfor omtalte gennemførelsesbestemmelser og vil blive baseret bl.a. på interventionsprisen for korn.

Der foreligger endnu ikke fra Kommissionen forslag til gennem-

førelsesbestemmelser for denne ordning- Udkast til gennemførelsesbestemmelser vil først foreligge i september 1987.

Landbrugsfonden refunderer for Danmarks vedkommende 25% af udgifterne.

Ekstensiveringsordningen gælder for en forsøgsperiode på 3 år fra forordningens ikrafttræden, jfr. art. 6 i forordning 1760/87.

Det betyder, at der i en periode på 3 år vil kunne ydes tilsgagn om ekstensiveringsstøtte for en støtteperiode på mindst 5 år, jfr. art. 1 b, stk. 1, litra a.

Der er således ingen modstrid imellem den førnævnte periode på 3 år og minimumsperioden på 5 år. Medlemsstaterne vil herudover kunne fastsætte, at 5-årsperioden forøges til f.eks. 7 eller 10 år og modtage refusion for hele denne udbetalingsperiode. Situationen svarer i virkeligheden til, hvad der gælder for den nu ophævede EF-medfinansierede moderniseringsordning, efter hvilken der vil blive udbetalt tilskud i en årrække endnu.

4.3. Bjergdirektivbestemmelserne og ugunstigt stillede områder - afsnit III, art. 15.

Der kan gives en særlig støtte til nærmere definerede og af Rådet på forslag af Kommissionen udpegede bjergområder og ugunstigt stillede områder.

Regler for udpegning af disse områder findes i bjergdirektivet (rådets direktiv 75/268/EØF).

Der er tre kategorier af områder:

Egentlige bjergområder (art. 3, stk. 3)

Andre ugunstigt stillede områder (art. 3, stk. 4)

Områder med specifikke handicap (art. 3, stk. 5)

a. Egentlige bjergområder, art. 3, stk. 3, er ikke relevant for Danmark.

- b. Ugunstigt stillede områder, art. 3, stk. 4, omfatter ensartede landbrugsområder, der trues af affolkning, og hvor vedligeholdelse af den naturlige struktur er nødvendig, og som består af ensartede landbrugsområder med hensyn til naturlige produktionsbetingelser.

Produktionsbetingelserne i disse områder skal svare til følgende kendetegn:

- i. Forholdsvis uproduktive jorder, som kun i ringe udstrækning egner sig til dyrkning og til intensiv drift, hvis ringe muligheder ikke kan forbedres uden store omkostninger, og som hovedsagelig kan benyttes til ekstensivt kvæghold.
 - ii. Resultaterne af landbrugsdriften er som følge af de naturgivne betingelsers ringe produktivitet langt under gennemsnittet for så vidt angår de væsentligste kendetegn, som er karakteristiske for landbrugets økonomiske stilling.
 - iii. Befolkningen er i overvejende grad afhængig af landbrugsvirksomhed, og den er karakteriseret ved ringe befolkningstæthed, eller tendens til tilbagegang. Det forudsættes endvidere, at en stadig hurtigere tilbagegang vil sætte områdets og befolkningens eksistensmuligheder på spil.
- c. Områder med særlige ulemper efter art. 3, stk. 5, omfatter begrænsede områder med særlige ulemper (højst 4 pct. af landets samlede areal), hvor det er nødvendigt at bevare landbrugsvirksomhed for at sikre bevarelsen af miljøet, opretholdelsen af naturen og turisme, eller gennemførelse af kystbeskyttelse.

Der er ikke udpeget områder under direktivet i Danmark. Den væsentligste støtteforanstaltning i direktivet er en såkaldt udligningsgodtgørelse. Godtgørelsen beregnes enten pr. dyr eller pr. ha, og der kan efter ændringerne som led i de socio-strukturelle forslag udbetales støtte til de fleste produktio-

ner. De vigtigste undtagelser er: Hvede, frugtavl, vin og intensivt dyrkede afgrøder.

Udligningsgodtgørelsen kan af medlemsstaterne fastsættes til mellem 20 og 120 ECU (172 - 1.030 kr.) og refunderes af FEOGA afhængig af land/region med 25 eller 50 pct., for Danmarks vedkommende 25 pct.

Det har været overvejet at anvende direktivet på de mindre danske øer. En vurdering af de begrænsede støttemuligheder i forhold til den betydelige administration, der ville være forbundet hermed, har imidlertid bevirket, at man hidtil har afstået fra at bringe direktivet i anvendelse i Danmark.

I begyndelsen af 1986 godkendte Rådet imidlertid en omfattende udvidelse af bjergdirektivområderne i Tyskland. Herefter er bl.a. væsentlige dele af Slesvig-Holsten omfattet af direktivet.

4.4. Miljøfølsomme områder - afsnit V, art. 19 og 19a-c.

Der kan indføres en ordning med tilskud til jordbrugere, herunder deltidslændmænd, i miljøfølsomme områder. Det refusionsberettigede maksimumtilskud udgør 100 ECU pr. ha (ca. 860 kr.). Medlemsstaten kan fastsætte højere arealpræmier.

Der skal opstilles et særligt program for mindst 5 år. Lændmændene skal påtage sig at indføre eller opretholde produktionsmetoder, som er forenelige med hensynet til beskyttelsen af miljøet, naturressourcerne eller de landskabelige værdier. Tilskuddet refunderes delvis af FEOGA, for Danmarks vedkommende med 25 pct.

Ordningen forudsætter ikke fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser på EF-niveau. Medlemsstaterne fastsætter, med forbehold af Kommissionens godkendelse, de særlig følsomme områder, som herefter godkendes af Kommissionen.

Støtten i miljøfølsomme områder gælder i lighed med ekstensiveringsordningen i en tre-årig forsøgsperiode fra vedtagelsen af

de socio-strukturelle forslag.

4.5. Skovbrugsforanstaltninger på landbrugsejendomme - afsnit VI, art. 20.

Der kan ydes støtte til tilplantning med skov og til en række andre skovforanstaltninger til landmænd med landbrug som hovederhverv og til ekstensiveringslandmænd. Støtten er for tilplantning højst 1.800 ECU pr. ha.

FEOGA refunderer 20 pct. af medlemsstaternes udgifter.

Det bemærkes, at forbedringsloven (L 198 af 9/4 1986) i et særligt kapitel indeholder hjemmel til at yde støtte til skovtilplantning og andre skovforanstaltninger til landmænd med landbrug som hovederhverv.

Støttemulighederne i art. 20 har hidtil kun været udnyttet i forbindelse med læplantning.

4.6. Samspillet mellem de enkelte ordninger.

Det skal i det følgende belyses, i hvilket omfang støtte efter een af ordningerne i ændringsforordningen udelukker støtte efter de øvrige.

Ekstensiveringsordningen og støtte i miljøfølsomme områder.

Der vil efter RFO 797/85 være mulighed for støtte efter begge ordninger til forskellige foranstaltninger/formål på samme areal, afhængig af indholdet af den konkrete forvaltningskontrakt, samt af, at de formelle betingelser er opfyldt særskilt for begge ordningers vedkommende.

Situationen kan blive aktuel i forbindelse med ekstensivering af korndyrkning. Ophører eksempelvis korndyrkningen på en del på mindst 20 pct. af en bedrifts areal, vil der kunne ydes støtte efter ekstensiveringsordningen. Udlægges samme del (eller en anden del af samme bedrifts areal) samtidig til miljøfølsomt område, vil der som udgangspunkt ligeledes kunne ydes

støtte hertil.

Ekstensiveringsordningen og støtte efter bjergdirektivet.

Noget tilsvarende gør sig gældende i dette tilfælde, eftersom de to ordninger betragtes som sideløbende. Udligningsgodtgørelse efter bjergdirektivet vil således eksempelvis kunne ydes til det antal storkreaturer, der efter en nedgang på 20% vil være tilbage i den enkelte besætning.

Ekstensiveringsordningen og støtte til tilplantning.

Det fremgår af den ændrede artikel 20, at disse to støtteformer kan ydes til samme modtager. Støtte til samme foranstaltning vil imidlertid ikke kunne komme på tale, fordi støtten til plantning alene ydes som en form for investeringsstøtte til selve plantningen.

Støtte i miljøfølsomme områder og støtte efter bjergdirektivet

Det fremgår af den nye artikel 19c, at begge støtteformer kan ydes til samme modtager, dog således at den maksimale refusionsberettigede hektarpræmie efter ordningen for støtte i miljøfølsomme områder nedsættes fra 100 til 60 ECU.

Støtte i miljøfølsomme områder og støtte til tilplantning.

Da der kan være sammenfald af foranstaltninger, må støtte efter begge ordninger udelukkes for så vidt angår det konkrete areal, jfr. ovennævnte forudsætning.

Støtte efter mere end to af ordningerne.

Denne mulighed kan ikke udelukkes, såfremt de ovennævnte principper opretholdes.

5. Den amts- og primærkommunale planlægnings indhold og anvendelse

Indledning.

I regeringens redegørelse til Folketinget af 2. marts 1987 om en samlet strategi på marginaljordsområdet hedder det blandt andet om strategiens udmøntning, at "Strategiens gennemførelse bør ske på grundlag af den amtskommunale og kommunale planlægning og vil kunne ske inden for de eksisterende plansystemer".

1 det følgende belyses, hvorledes den gældende planlovgivning kan anvendes i en situation, hvor arealer kan tænkes at overgå fra den i dag kendte almindelige landbrugsmæssige anvendelse til anden jordbrugsmæssig anvendelse, skovbrugsformål eller til helt tredje formål.

Særlig påtrængende i udvalgets arbejde har været gældende planlovgivningens mulighed for at håndtere udpegningen af miljøfølsomme områder og eventuelt større skovtilplantningsområder. Dette uanset, at udvalget i 1. fase af arbejdet især har beskæftiget sig med gennemførelsen af EF's socio-strukturelle foranstaltninger i Danmark, medens den nærmere behandling af indholdet i den fremtidige planlægning og nødvendige lovgivningsmæssige ændringer på Landbrugsministeriets område til opfyldelse af regeringens marginaljordsstrategi henligger til 2. fase.

Ifølge forordningen skal medlemsstaterne udpege områder inden for hvilke, der kan anvendes en særlig støtteordning til fremme af indførelse eller opretholdelse af landbrugsmæssige produktionsmetoder, der er forenelige med krav om beskyttelse af

miljø og naturressourcer eller med krav om bevaring af naturen og landskabet.

Det er udvalgets opfattelse, at det eksisterende plansystem, der bruges ved planlægning med arealmæssige konsekvenser, kan håndtere denne opgave.

Det eksisterende plansystem.

I planlovgivningen er fastlagt en rollefordeling mellem staten, amtskommuner og kommuner og offentligheden. Denne rollefordeling vil også gælde den relevante planlægning for områder, der kan tænkes at have interesse i henseende til ordningen for støtte i miljøfølsomme områder og for støtte til tilplantning. Det kan i en sådan fremtidig planlægning forudses, at offentligheden, herunder specielt ejerne af sådanne arealer såvel som andre beboere i disse områder i langt højere grad end hidtil vil være interesseret i at få indflydelse på planlægningen.

Lands- og regionplanloven.

I det følgende behandles de to lands- og regionplanlove, der gælder for henholdsvis amterne og hovedstadsområdet, under ét

Lands- og regionplanlovens § 7 foreskriver, hvad der i regionplanerne skal være retningslinier for. De bestemmelser, der er aktuelle, når det gælder udpegningen af miljøfølsomme områder, er retningslinier for

- størrelsen og beliggenheden af arealer forbeholdt jordbrugs- erhvervene
- varetagelse af naturfredningsmæssige interesser, herunder for udpegning og sikring af naturområder med særlige fredningsinteresser
- vandkvaliteten i vandløb, søer og kystnære dele af søterritoriet

og

- anvendelsen og beskyttelsen af vandressourcerne.

Med disse bestemmelser vil en planlægning for jorder eller arealer, som kan tænkes at overgå fra den traditionelle landbrugsdrift til mere ekstensiv landbrugsdrift, skovbrug eller naturområder, kunne gennemføres.

Miljøministeren vil efter forhandling med de ministre, hvis sagsområder særligt berøres, kunne pålægge amtsrådene at tage emnet op i det næste regionplantillæg, ligesom der ved landsplandirektiver (lovens § 4) eller bindende forskrifter for den kommunale planlægning (kommuneplanlovens § 51) fra staten kan fastlægges forskrifter for planlægningens formål og **indhold**.

De eksisterende regionplaner.

Der foreligger nu 2. generation af regionplaner, hvoraf alle forventes godkendt i løbet af 1987.

Det åbne land er i grove træk opdelt i prioriterede områder forbeholdt jordbrugserhvervene, områder hvor naturfredningsmæssige interesser har fortrinsret og områder med kombinationer af disse interesser.

Denne opdeling er en rimelig afspejling af de eksisterende forhold og er udtryk for den traditionelle opfattelse af arealernes anvendelse nu og i fremtiden.

Alle de nugældende regionplaner indeholder som nævnt retningslinier for det åbne land. Disse regionplaner med tilhørende sektorplaner og planlægningsmateriale i øvrigt er et brugbart udgangspunkt for udpegning af områder, der kan betegnes som miljøfølsomme områder, og/eller områder af særlig naturmæssig interesse.

For så vidt angår udpegning af de miljøfølsomme områder er **det** udvalgets opfattelse, at amterne gennem planlægningspro-

cessen (sektorplanoplæg, regionplanafvejning, sektorplanudarbejdelse), indsamling af viden og bearbejdning af denne, målformulering, afvejning af sektorinteresser og opstilling af retningslinier og eventuelt handlingsprogrammer for arealudnyttelse og/eller -beskyttelse har opnået et sådant overblik over miljøfølsomme områders karakter og placering, at der på grundlag af den foreliggende planlægning vil kunne ske udpegning af de områder, der bør omfattes af ordningen på baggrund af en statslig udmelding af kriterier herfor. Dette uanset at de amtskommunale planer varierer i både indhold og karakter.

For så vidt angår udpegning af tilplantningsegneede områder er det som nævnt udvalgets opfattelse, at planlægningssystemet også vil kunne håndtere denne opgave. Udvalget går ud fra, at der i den fremtidige planlægning fra statslig side udstikkes retningslinier for, hvorledes denne områdeudpegning skal ske og udvalget vil i 2. fase af arbejdet tage fat på denne problemstilling.

6. Ekstensivering af korn og oksekød

6.1. Resumé af forordningens tekst.

Det enkelte medlemsland er forpligtet til at indføre en ekstensiveringsordning for korn og oksekød gældende for mindst 5 år. Forordningen fastlægger ikke en obligatorisk ordning for samtlige landbrugsbedrifter. Ordningen skal opfattes som et tilbud til landmændene.

Som en undtagelsesbestemmelse til det generelle krav kan Kommissionen dog tillade, at ordningen ikke anvendes i regioner eller områder, hvor naturforholdene eller risikoen for affolkning taler mod produktionsnedsættelse.

Ved ekstensivering forstås efter forordningen en nedsættelse af bedriftens produktion af korn og/eller oksekød med mindst 20 pct., uden at kapaciteten for anden overskudsproduktion forøges.

Forordningen angiver, at produktionsnedsættelsen for korn skal ske ved, at det korndyrkede areal reduceres med mindst 20 pct., og for oksekød ved at antallet af dyr (ordningen begrænses formodentlig til handyr) nedsættes med mindst 20 pct. på den enkelte bedrift. Kommissionen kan dog give en medlemsstat tilladelse til at anvende andre regler for nedsættelse af produktionen, såfremt kravet om 20 pct. produktionsnedgang opfyldes.

I de tilfælde, hvor ekstensivering sker via reduktion af kornarealet, nævner forordningen direkte, at disse arealer kan lægges brak med mulighed for omdrift, tilplantes med skov eller anvendes til ikke-landbrugsmæssige formål.

Forordningens tekst udelukker dog ikke, at de ekstensiverede

arealer anvendes til landbrugsmæssige formål, blot kapaciteten for anden overskudsproduktion ikke forøges.

Som forudsætning for udbetaling af støtten skal medlemsstaterne ifølge forordningen fastlægge:

- Ekstensiveringsmåden, jfr. ovenfor.
- Referenceperioden for beregning af nedsættelsen af korn- og oksekødsproduktionen.
- Den forpligtelse, modtageren skal indgå, navnlig med henblik på kontrol af, om produktionen faktisk nedsættes.
- Støttens form og størrelse, som afhænger af de forpligtelser, modtageren indgår, samt af indtægtstabene.

Ovenstående er i koncentreret form et resumé af forordningens bestemmelser vedrørende ekstensiveringsordningen for korn og oksekød. Bestemmelserne kan betragtes som rammer, der i et vist omfang vil blive udfyldt via gennemførelsesbestemmelser, der udarbejdes af Kommissionen. Disse gennemførelsesbestemmelser vil tidligst foreligge i september 1987. Udvalgets drøftelser har derfor været baseret på rådsforordningens bestemmelser og foreløbige oplysninger fra Kommissionen.

6.2. Udvalgets overordnede overvejelser.

Udvalget har i forbindelse med ekstensiveringsordningen primært drøftet de i nedenstående afsnit opstillede spørgsmål.

Skal Danmark ansøge om, at ekstensiveringsordningen ikke anvendes i visse områder eller regioner?

Udvalgets udgangspunkt for drøftelsen af en ekstensiveringsordning i Danmark har været, at ordningen skal være et frivilligt tilbud til landmændene, og at de ekstensiverede arealer igen skal kunne indgå i landbrugsproduktionen - dog med undtagelse af skovtilplantede arealer.

Udvalget har overvejet, om Danmark skal gøre brug af forordningens undtagelsesbestemmelse i visse tyndt befolkede områder for at undgå yderligere affolkning. Som eksempel herpå har de små øer været nævnt.

Det har endvidere været nævnt, at særlige miljøforhold i visse områder kunne begrunde anvendelsen af undtagelsesbestemmelsen.

Udvalget mener ikke, at anvendelsen af undtagelsesbestemmelsen vil medføre sådanne miljøfordele eller vil kunne sikre mod yderligere affolkning, at det kan begrunde indførelsen af undtagelsesområder. Udvalget er endvidere af den opfattelse, at de muligheder ekstensiveringsordningens anvendelse giver den enkelte landmand skal kunne udnyttes af alle landmænd.

Udvalget anbefaler derfor, at ekstensiveringsordningen bliver et almindeligt tilbud, der kan udnyttes af alle landmænd, uanset hvor de er bosiddende.

Hvorledes skal den krævede produktionsnedsættelse for korn og oksekød kunne opnås (ekstensiveringsmåder)?

Spørgsmålet vedrører især, om Danmark skal søge at opnå tilladelse til, at den krævede produktionsnedsættelse på mindst 20 pct. kan ske på anden/andre måder end de af Kommissionen skitserede ved arealreduktion og nedsættelse af antallet af hundy. Andre måder kan f.eks. vedrøre økologisk jordbrug og mindre dyrkningsintensive metoder.

Spørgsmålet behandles i delafsnittene vedrørende korn (afsnit 6.3.) og oksekød (afsnit 6.4.).

Udvalget har ved drøftelsen af ekstensiveringsmåder arbejdet ud fra forordningens bestemmelser, d.v.s. at der skal ske en produktionsnedsættelse af henholdsvis korn og oksekød på mindst 20 pct. hos de landmænd, der ønsker at anvende ordningerne.

Udvalget finder imidlertid, at man med ordningens gennemførel-

se bør være opmærksom på, at andre væsentlige hensyn, f.eks. miljø- og naturinteresser tilgodeses, hvor det er muligt.

Efter hvilke kriterier skal udbetalingen af støtten ske?

Spørgsmålet har dels tilknytning til betingelsen om, at støtten skal afspejle indkomsttabet ved ekstensivering af korn og oksekød, dels til muligheden for gennem støttekriterierne at få opfyldt samfundsmæssige interesser, herunder regionalpolitiske hensyn.

Spørgsmålet behandles i afsnit 6.3.3. (korn) og afsnit 6.4.3. (oksekød).

Det skal bemærkes, at udvalget i forbindelse med kriteriefastlæggelsen ikke har lagt sig fast på nogen bestemt årrække for den referenceperiode, der skal lægges til grund ved beregningen af produktionsnedsættelsen af korn og oksekød på den enkelte ejendom.

Udvalget forudsætter dog, at referenceperioden fastlægges på en sådan måde, at beregningerne ikke påvirkes af tilfældige udsving i udbyttet på grund af særlige vejrforhold eller særlige forhold i øvrigt hos den enkelte landmand.

For ekstensivering ved overgang til økologisk produktion gælder særlige regler, jfr. afsnit 6.5.

Det er endvidere udvalgets opfattelse, at allerede opgivne arealer ikke kan komme ind under ordningen.

Hvorledes skal ekstensiveringsordningen administreres?

Dette spørgsmål behandles i afsnit 6.6.

6.3. Kornekstensivering.

6.3.1. Ekstensiveringsmåder.

Som ekstensivering betragtes en nedsættelse af kornproduktio-

nen med mindst 20 pct. Denne reduktion kan ske ved:

1. Nedsættelse af det dyrkede areal med mindst 20 pct.

Denne ekstensiveringsmåde finder udvalget umiddelbart anvendelig. En nedsættelse af det areal, der anvendes til dyrkning, vil udover den i ordningen tilstræbte virkning - nedsættelse af kornproduktionen - endvidere have positive miljøeffekter, fordi de ekstensiverede arealer ikke gødes. Dertil kommer, at vilkårene for den vilde flora og fauna forbedres.

Hovedproblemet ved denne ekstensiveringsmåde er, om der skal tillades alternative anvendelsesmåder for de ikke-dyrkede arealer, og i givet fald hvilke, og hvilke konsekvenser en eventuel udnyttelse/pleje eventuelt skal have for støttetildelingen. Disse problemer behandles i afsnit 6.3.3.

2. Andre måder, som Kommissionen kan give tilladelse til, d.v.s. produktionsnedsættelsen på mindst 20 pct. opnås ikke ved at reducere det dyrkede areal, men via ændrede dyrkningsmetoder på hele kornarealet.

Under denne bestemmelse har udvalget overvejet følgende:

a) Økologisk produktion.

b) Nedsat forbrug af produktionsfaktorer på hele kornarealet på ejendommen.

Ad a.

Interessen for økologisk produktion var en medvirkende årsag til, at muligheden for at anvende andre ekstensiveringsmetoder kom med i forordningen.

Udvalget anbefaler, at økologisk jordbrug kan udgøre en form for ekstensivering, hvis ekstensiveringsordningens bestemmel-

ser i øvrigt opfyldes. Økologisk produktion er beskrevet i afsnit 6.5.

Ad b.

Udvalget har overvejet muligheden af at gennemføre ekstensivering på anden måde end gennem et krav om reduktion af kornarealet med 20 pct. Det skulle f.eks. være muligt gennem en begrænsning af anvendelsen af hjælpestoffer (gødning og/eller pesticider) at nå en udbyttenedgang på mindst 20 pct.

Ekstensivering på denne måde vil opfylde et af ekstensiveringsordningens hovedformål, nemlig en mindre produktion af korn. Denne ekstensiveringsform vil endvidere alt efter den valgte metode have positive miljøeffekter, idet en begrænsning af gødningsindsatsen vil mindske nitratudvaskningen, og en begrænsning af pesticidanvendelsen vil, omend i mindre omfang end ved visse former for braklægning, give grundlag for en rigere flora og fauna. Samtidig vil ekstensivering gennem en begrænsning i anvendelsen af gødning og/eller pesticider på den enkelte bedrift berøre væsentlig større arealer end en ekstensivering gennem braklægning.

Tilrettelæggelsen af en ekstensiveringsordning, der hviler på en begrænsning af produktionsfaktorer, rejser imidlertid vanskelige tekniske og administrative spørgsmål.

Udvalget finder, at de økonomiske konsekvenser for den enkelte landmand af en begrænsning af produktionsfaktorerne er så usikre, at en fastsættelse af ekstensiveringspræmier på baggrund heraf medfører uforholdsmæssige administrative problemer.

Den administrative kontrol med ekstensivering gennem begrænsning af produktionsindsatsen vil være vanskelig.

En vis kontrol vil kunne gennemføres med udgangspunktet i udbyttet, men på grund af de store udsving i udbytter fra år til år vil høstresultatet kun være et indicium for, om anvendelsen af gødning og pesticider har været begrænset i til-

strækkeligt omfang.

Med udgangspunkt i de kommende gødnings- og sædskifteplaner, og ved hjælp af regnskabsbilag og stikprøvekontrol på den enkelte bedrift vil det være muligt at gennemføre en vis kontrol med anvendelsen af gødning. Kontrollen vil dog næppe kunne blive så fintmasket, at omgåelser gennem naboaftaler om spredning af husdyrgødning og forskydninger i gødningsanvendelsen inden for bedriften fra ikke-kornarealer til kornarealer helt vil kunne undgås.

Det bemærkes endvidere, at ekstensiveringsordningen ikke er geografisk begrænset, mens ordningen vedrørende miljøfølsomme områder kun finder anvendelse i mindre, særligt udpegede områder, hvor landmanden, inden for rammerne af det enkelte områdes gældende program, indgår en forvaltningsaftale med det offentlige.

Omstilling til økologisk jordbrug kan betragtes som et eksempel på ekstensivering gennem ændret anvendelse af hjælpestoffer. Da der stilles krav om, at hele bedriften omlægges til økologisk jordbrug, lettes kontrollen. Der henvises til afsnit 6.5. om økologisk jordbrug.

Udvalget har ikke inden for den givne tidsramme haft mulighed for at anvise løsninger på de anførte problemer. Udvalget mener, at der bør arbejdes videre med mulighed for ekstensivering på grundlag af begrænset anvendelse af hjælpestoffer m.v.

Et medlem af udvalget (repræsentanten for Danmarks Naturfredningsforening) har fremsat en mindretalsudtalelse herom. Der henvises til bilag 6.

6.3.2. Alternative anvendelsesmuligheder af de ekstensiverede arealer.

Bortset fra de tilfælde, hvor omstilling efter økologiloven til økologisk jordbrug kan indpasses i ekstensiveringsordnin-

gen, jfr. afsnit 6.5., skal ekstensiveringsmåden altid indebære en reduktion af det korndyrkede areal på mindst 20 pct., jfr. diskussionen i afsnit 6.3.1.

Forordningen nævner direkte 3 anvendelsemuligheder for de ekstensiverede arealer:

- Braklægning med mulighed for omdrift,
- skovtilplantning og
- ikke-landbrugsmæssige formål.

Disse anvendelsesmuligheder diskuteres i nedenstående afsnit. Det bemærkes, at der ved braklægning forstås det forhold, at et areal ikke dyrkes i en kortere eller længere periode, hvorefter det igen inddrages i dyrkningen. I det følgende behandles to typer braklægning, dels braklægning inden for omdrift, dels braklægning uden for omdrift.

Udvalget har drøftet, om det skulle være tilladt at udnytte de ekstensiverede arealer til andre landbrugsmæssige formål. Forordningens tekst åbner mulighed herfor, men Kommissionen finder det ikke i øjeblikket hensigtsmæssigt, at ekstensiverede arealer skal kunne anvendes til produktion af ikke-over-skudsprodukter.

På baggrund af arbejdshypotesen fra Kommissionen, om at anden landbrugsmæssig anvendelse, bortset fra skovtilplantning, ikke vil blive tilladt, og på baggrund af de administrative problemer sådanne muligheder ville medføre, skal udvalget anbefale, at anden landbrugsmæssig udnyttelse ikke tillades på nuværende tidspunkt, men at regler herom afventer det nærmere indhold af en eventuel omstillingsordning.

Braklægning inden for omdrift.

Ved denne form for braklægning indgår brakaraler som en del af sædskiftet på lige fod med anvendelsen til dyrkning af afgrøder. I tidligere tider fandt denne form for braklægning

anvendelse i forbindelse med mekanisk bekæmpelse af flerårigt ukrudt (især kvik) i vækstsæsonen. I dag er dette formål i almindelighed overflødiggjort af kemiske bekæmpelsesmidler. Derimod skal der i dag tages hensyn til, at udvaskningen af næringsstoffer fra landbrugsarealer ifølge vandmiljøhandlingsplanen skal reduceres blandt andet ved i stigende grad at holde jorden plantedækket.

Det må altså kræves, at brakmarkerne holdes dækkede med græsser eller græsmarksbælgplanter, der så i det sene efterår eller det følgende forår kan nedpløjes. Hvis nedpløjningen sker efter en bestemt dato fastlagt i henhold til Landbrugsministeriets kommende bekendtgørelse om sædskifte- og gødningsplaner samt grønne marker i jordbruget, vil arealet opfylde kriterierne for at være "grøn mark".

I den følgende vækstsæson afgiver den nedmuldede "grøngødning" nogle af de opsamlede næringsstoffer, især kvælstof, til den nye afgrøde. På denne måde kan braklægningen også betyde en besparelse i forbruget af gødning.

Foruden gødningseffekten vil grøngødning øge jordens indhold af organisk stof, hvorved jordstrukturen forbedres. Endvidere kan peges på forbedring af vilkårene for flora og fauna.

Udvalget betragter under ovennævnte forudsætninger braklægning inden for omdrift som acceptabel. Det bemærkes, at udnyttelse af arealer, der braklægges inden for omdrift ikke kan tillades, idet en sådan produktionsform ikke kan opfattes som braklægning. Endvidere vil det ikke være tilladt at tilføre gødning.

Braklægning uden for omdrift.

En anden mulighed for braklægning vil være at udtage arealer helt fra omdriften, og lade dem ligge ubenyttede hen i mindst 5 år.

Ved denne form for braklægning vil en 20 pct. reduktion af kornarealet ikke nødvendigvis medføre en 20 pct. udbytteredu-

tion. Dette problem diskuteres i afsnit 6.3.3.

Brakarealer uden for sædskiftet kan holdes dækket med græsmarksplanter, eller man kan lade jordens ukrudtsbestand dække arealerne. Det sidste vil betyde en større alsidighed i markernes flora og fauna, men vil også kunne betyde en opformering af vanskeligt ukrudt, som må bekæmpes, når dyrkningen genoptages. Brakmarker vil lige som uslåede vejgrøfter kunne give problemer i forholdet til tilgrænsende frømarker.

En ukrudts-brakmark vil i de første år blive dækket af etårige ukrudtsarter, hvorefter flerårige græsser efterhånden vil optage pladsen, og de etårige forsvinde. Til gengæld vil der efterhånden indvandre en lang række flerårige arter, og arealet vil efter nogen tid få overdrevskarakter. Senere vil vedagtige arter i stigende tal etablere sig på arealet.

En braklægning af arealer uden for omdriften vil således kunne medføre etablering af nye biotoper i agerlandet og hermed medføre en forbedring af vilkårene for flora og fauna. I forbindelse hermed skønner udvalget, at etablering af spredte småbeplantninger eller mindre vildtremitter kan betragtes som led i en braklægning og vil som sådan være en mulig alternativ arealanvendelse.

Udvalget betragter braklægning uden for omdrift som en acceptabel og hensigtsmæssig anvendelse af det ekstensiverede areal. Udvalget understreger, at græsmarksplanter skal betragtes som braklægning på grund af den overdrevslignende karakter. Det er dog en betingelse, at der ikke gødes og kun i særlige tilfælde anvendes kemiske bekæmpelsesmidler på arealet i ekstensiveringsperioden.

For at undgå tilgroning af arealerne uden for omdrift kan arealpleje blive nødvendig. Udvalget foreslår derfor, at pleje ved f.eks. græsningsdyr overvejes, under forudsætning af, at kapaciteten for oksekødproduktion på bedriften ikke forøges.

Skovtilplantning.

Skovtilplantning anerkendes som alternativ arealanvendelse på

landbrugsarealer, der tages ud af produktionen som led i ekstensiveringsordningen.

Pyntegrønt- og juletræproduktion kan synes at være en velegnet arealanvendelse som led i en midlertidig omstilling, dels fordi der er sikkerhed for, at der i de førstkomende 5-6 år efter tilplantningen ikke vil blive høstet noget på arealerne overhovedet, og dels fordi arealerne inden for en overskuelig fremtid (10-20 år) atter vil kunne bringes tilbage til traditionel landbrugsmæssig udnyttelse.

Som led i en ekstensiveringsordning synes denne produktion imidlertid ikke at være egnet, da der er tale om en ganske intensiv produktion med høj indsats af produktionsfaktorer. Udvalget finder iøvrigt, at der ikke er behov for indirekte at fremme den juletræ- og pyntegrøntproduktion, der i forvejen finder sted på landbrugsbedrifter.

Det er således udvalgets opfattelse, at kun egentlige skovtilplantninger bør kunne accepteres som alternative anvendelse på de ekstensiverede landbrugsarealer.

Hensynet til at de ekstensiverede arealer efter en vis - kortere - årrække atter skal kunne bringes ind under traditionel landbrugsmæssig udnyttelse kan dog ifølge sagens natur ikke tilgodeses ved skovbeplantninger.

Når skovtilplantningen alligevel indgår som en mulig arealanvendelse under ekstensiveringsordningen hænger det bl.a. sammen med EF's ønsker om at integrere skovbrugsaktiviteter i landbruget til fordel for landbrugsbedrifterne. Skovtilplantninger vil - på længere sigt - bidrage til en stabilisering af indkomsterne fra landbrugsbedrifterne - forudsat at der er tale om produktive tilplantninger. På den baggrund finder udvalget det rimeligt, at der som forudsætning for, at skovtilplantning tillades på ekstensiverede kornarealer, stilles nogle generelle krav til tilplantningens karakter, som sikrer, at EF's intentioner om at fremme skovproduktionen på landbrugsbedrifter kan tilgodeses.

Udformningen af sådanne krav behandles foreløbigt i kapitel 8 og indgår i øvrigt i udvalgets videre arbejde.

Ikke-landbrugsmæssige formål.

Jorderne til en landbrugsejendom skal udnyttes på forsvarlig jordbrugsmæssig måde, forudsat at de er egnede til det, jfr. landbrugslovens § 7a. Ved jordbrugsmæssig drift forstås ifølge § 7a, at jorderne anvendes til landbrug., gartneri, herunder blomstergartneri, frugtplantage, planteskole eller lignende jordbrugsvirksomhed. Det er ikke afgørende, om der fremdrives spiselige produkter.

Det forekommer udvalget hensigtsmæssigt at afgrænse ikke-landbrugsmæssig anvendelse på en måde, der svarer til den nuværende administrative praksis for tilladelser til midlertidig inddragelse af landbrugsjord. Udgangspunktet er her, at de jorder, der midlertidigt udgår af driften, bevares som landbrugsjord. Den ikke-landbrugsmæssige anvendelse må således ikke ødelægge eller væsentligt reducere mulighederne for senere genoptagelse af landbrugs drift. Byudviklingslignende aktiviteter m.v. vil eksempelvis ikke kunne tillades.

Midlertidig anden anvendelse af landbrugsjord kræver efter gældende lovgivning tillige tilladelser fra forskellige myndigheder f.eks. i henhold til by- og landzoneloven.

Anvendelsen af landbrugsjord til ikke-landbrugsmæssige formål, f.eks. golfbaner, sportbaner, campingpladser, teltpladser etc., vil normalt give ejeren (landmanden) et økonomisk vederlag, der må antages at dække hans økonomiske interesse i arealet. Efter udvalgets opfattelse bør ekstensiveringsordningen ikke kunne anvendes på en sådan måde, at landmanden i disse situationer opnår et yderligere vederlag gennem ekstensiveringspræmien, eller således at anvendelsen af de pågældende arealer til de angivne formål kan billiggøres gennem ekstensiveringspræmien.

Udvalget har ikke i øvrigt kunnet pege på ikke-landbrugsmæssi-

ge anvendelser af en sådan karakter, at det kan anses for rimeligt eller nødvendigt at fremme en ændring i arealanvendelsen ved en ekstensiveringspræmie. Udvalget finder dog, at muligheden bør holdes åben - eventuelt gennem en passende dispensationsbestemmelse i gennemførelseslovgivningen - med henblik på at opfange eventuelle konkret begrundede tilfælde.

6.3.3. Kriterier for udbetaling af støtte.

Som nævnt i afsnit 6.2. er en kornekstensiveringsordning et frivilligt tilbud til alle landmænd. Kriteriefastlæggelsen kan dog i vidt omfang være bestemmende for, hvem der ønsker at benytte tilbuddet.

Udvalget har ud fra ønsket om at varetage samfundsmæssige interesser, herunder regionalpolitiske hensyn, vurderet om der skulle ske en målretning af støtteordningens anvendelse ved hjælp af fastsættelse af kriterier for støttens form og størrelse.

Udvalget har overordnet vurderet 3 modeller for kriteriefastsættelsen:

1. En individuel model, hvor støttebeløbet afhænger af den enkelte ansøgers konkrete tab ved ekstensiveringsordningen. Denne model indebærer, at støtten skal beregnes individuelt for hver ansøger.
2. En generel model, hvor støtten beregnes på grundlag af nogle standardsatser pr. ha mindre korndyrket areal.
3. Differentieret model, hvor støtten differentieres efter et eller flere kriterier, f.eks. jordbundstype, vandingsmuligheder m.v. Differentieringen kan da også ske gennem fastsættelse af regionale standardsatser.

Udvalget har drøftet fordele og ulemper ved de tre modeller og har på baggrund heraf skønnet, at støtte efter ekstensiveordningen bør tilstræbes tildelt efter generelle satser, idet denne model vil være forholdsvis let at administrere, og

idet den enkelte ansøger på forhånd kan vurdere støttebeløbets størrelse.

En generel støttesats vil dog medføre, at støttemodtagerne vil opleve den økonomiske virkning af ordningen forskelligt. Den økonomiske nettovirkning for landmanden ved at deltage i ordningen vil være bestemt dels af landmandens hidtidige indtjening på de ekstensiverede kornarealer, dels af den alternative indtjeningsmulighed, landmanden opnår ved den alternative anvendelse af det ekstensiverede areal.

Det er således udvalgets opfattelse, at generelle støttesatser i relation til den hidtidige indtjening bør reguleres i forhold til udnyttelseniveauet på den enkelte ejendom, jfr. nedenstående diskussion vedrørende eventuel overkompensation. Det er derimod udvalgets opfattelse, at indtægtsmulighederne ved de ovenfor nævnte ekstensiveringsmåder på kort sigt er så begrænsede, at der ikke af den grund bør ske modregning. Eventuel ikke-jordbrugsmæssig anvendelse må dog vurderes i forhold til indtægtsmulighederne herved, og der kan i sådanne situationer blive behov for modregning.

Det skal bemærkes, at udvalget i beslutningen om, at der ikke skal ske modregning for indtægter, indirekte støtter braklægning uden for omdrift.

Det vil være muligt at påvirke anvendelsen af ekstensiverede arealer ved at differentiere støttesatserne på grundlag af arealanvendelsen. Udvalget finder dog, at det vil være hensigtsmæssigt i en forsøgsperiode at indhente erfaringer med ordningens praktiske gennemførelse, før der tages stilling til en sådan differentiering af støttesatserne.

Ovennævnte kriteriefastsættelser indebærer, at støtteberegningen alene sker på grundlag af den nedsatte kornproduktion.

6.3.4. Regulering af støttesatserne i forhold til en eventuel overkompensation.

En generel sats kan afhængig af dens størrelse medføre, at

landmanden opnår overkompensation. Dette vil være tilfældet, når støttesatsen, der kan opnås via ekstensiveringsordningen, er større end den indtjening, landmanden aktuelt opnår ved korndyrkning. Det er åbenbart, at problemet om overkompensation mindskes jo lavere den generelle støttesats fastlægges.

Arealer, der ligger omkring den økonomiske dyrkningsgrænse, vil således uanset om støttebeløbet sættes så lavt som f.eks. 1000 kr. pr. ha. på længere sigt blive overkompenseret. Størrelsen af overkompensationen vil specielt ved braklægning også afhænge af, om braklægningen sker i eller uden for omdriften. Ved braklægning uden for omdriften vil de dårligste arealer kunne fravælges. Kravet om 20 pct. produktionsnedgang vil imidlertid bevirke, at mere end 20 pct. af arealet skal ekstensiveres, hvilket ved støtte pr. ha. vil øge overkompensationen.

Overkompensationsproblemet, der primært skyldes, at udbyttet varierer en del på grund af forskellige jordbundsforhold, kan søges løst ved en af følgende modeller:

Støttesatsen reguleres via et eller flere kriterier, der afspejler indtjenings/udbyttemulighederne på det ekstensive areal. Eksempler på disse kriterier kunne være jordbonitet, grundværdi og forpagtningsværdi.

Ansøgeren meddeler i ansøgningen den andel af den normale kornproduktion, han ønsker at mindske produktionen med. Endvidere angiver ansøgeren det antal ha kornarealet må reduceres med, for at opnå den opgivne produktionsnedgang, hvorved gennemsnitsudbyttet på de ekstensiverede arealer kan beregnes. Dette gennemsnitsudbytte kan herefter sammenholdes med en skala/tabel, der regulerer den generelle støttesats. Modellen er gennemgået i afsnit 6.3.5.

Udvalget foreslår, at administrationen tilrettelægges efter den sidste model, idet de nævnte kriterier i førstnævnte model ikke skønnes anvendelige. Fordelen ved sidstnævnte model er, at den kan tage højde for forskellige udbytt niveauer, ikke blot imellem de enkelte bedrifter, men også inden for

den enkelte bedrift.

I forbindelse med ansøgerens vurdering af, hvor stort et areal, der er nødvendigt for at sikre produktionsnedgangen, vil det formodentlig være nødvendigt at inddrage landbrugskyndig ekspertise. Udvalget skal her pege på de landbrugsfaglige konsulenter.

Sammen med kriteriefastlæggelsen skal det endvidere afgøres, over hvor mange år, der kan aftales en ekstensiveringsordning. Minimumskrav er 5 år. Maksimum må formentlig fastsættes til 10 år.

Fastlæggelsen af mindsteudbetalinger må følge den normale administrative praksis, d.v.s. at beløb under en vis størrelse ikke udbetales.

6.3.5. Model for regulering af en generel støttesats.

Som nævnt anbefaler udvalget, at et eventuelt overkompensationsproblem, der kan opstå i tilfælde, hvor den generelle støttesats pr. ha er større end den normale indtjening, landmanden opnår på de ekstensiverede arealer, løses ved en regulering i forhold til gennemsnitsudbyttet på det ekstensiverede areal. Denne regulering kunne f.eks. ske, ved hjælp af nedestående skala:

Gennemsnitsudbytte pr. ha

Større end 40 hkg

36-40 hkg

31-35 hkg

26-30 hkg

Mindre end 26 hkg

Skalaen er udtryk for en mulig udbyttenuiveauopdeling, hvor hvert niveau er udtryk for, at en bestemt støttesats opnås.

Eksempel;

En landmand bestemmer sig for at ekstensivere 30 ha af sit

kornareal. Det forudsættes, at ekstensiveringen af disse 30 ha fører til en produktionsnedgang på mindst 20 pct. Landmanden vurderer i samarbejde med landbrugets konsulenter, at gennemsnitsudbyttet på de 30 ha normalt udgør 29 hkg pr. ha. Støttebeløbet til denne landmand vil da være den støttesats, der svarer til det omhandlede udbytt niveau $\times 30$.

Fastlæggelsen af støttesatserne for de forskellige udbytt niveauer bør afspejle de tidligere indtægtsmuligheder på de ekstensiverede arealer. Med henblik på at målrette ordningens anvendelse kan støttesatsen, som det er tilfældet i ovenstående skala, være ens for udbytt niveauer større end et fastsat maksimum.

6.4. Oksekødsektensivering.

Ekstensiveringsordningen for oksekød er i lighed med den ovenfor beskrevne ordning for korn at betragte som et tilbud til den enkelte landmand.

Ifølge forordningen betragtes en nedsættelse af oksekødsproduktionen med mindst 20 pct. som ekstensivering på oksekødsområdet. Denne reduktion kan ske ved:

- 1) Nedsættelse af antallet af dyr med mindst 20 pct.
- 2) Andre måder, som Kommissionen kan give tilladelse til.

Det skal bemærkes, at Kommissionen har oplyst, at ordningen formodentlig begrænses til oksekød fra handyr. Udvalget har anvendt denne forudsætning som arbejdshypotese for udvalgets arbejde. I dette afsnit drøftes derfor, hvorledes en nedsættelse af oksekødsproduktionen på mindst 20 pct. fra handyr kan opnås på den enkelte bedrift.

6.4.1. Vurdering af oksekødsproduktionen i Danmark og EF.

Baggrunden for, at Rådet vedtog en ekstensiveringsordning for oksekød, var et ønske om at tilskynde til en reduceret produktion.

tion med henblik på at nedbringe overskuddet af oksekød i EF.

Udvalget skal imidlertid pege på, at oksekødsproduktionen i EF ifølge danske vurderinger vil blive væsentligt reduceret i de kommende år på grund af Rådets beslutninger om begrænsninger i mælkeproduktionen.

Kødbranchens Fællesråd og Landbrugsministeriet har således udarbejdet prognoser over udviklingen i oksekødsproduktionen i EF, der viser, at produktion og forbrug af oksekød i EF vil være i balance senest omkring 1990.

Rådets beslutninger om begrænsninger af mælkeproduktionen medfører en relativ større reduktion af oksekødsproduktionen i Danmark end i EF, hvilket bl.a. skyldes, at de udsatte malkekøer ikke i så stor udstrækning i Danmark erstattes af ammekøer som i andre EF-lande.

Malkekobestanden i Danmark har siden mælkekvoternes indførelse i praksis være bestemt dels af kvotens størrelse, dels af mælkeproduktionen pr. ko. På grund af stagnerende/faldende mælkekvoter og stigende mælkeproduktion pr. ko, er malkekobestanden reduceret væsentligt de senere år. Således faldt malkekobestanden med 83.000 stk. fra 948.000 malkekøer i december 1984 til 865.000 malkekøer i december 1986. Ifølge prognoser fra De danske Landboforeninger vil malkekobestanden fra april 1987 til april 1988 yderligere blive reduceret med 8 pct., svarende til 65.000 stk.

Antallet af ammekøer har været svagt stigende siden 1984, men stigningen opvejer dog langt fra reduktionen af malkekøer. I december 1984 var der således 56.000 ammekøer mod 63.000 ammekøer i december 1986.

Den stærkt faldende malkekobestand vil i de kommende år automatisk betyde et fald i antallet af fødte tyrekalve, hvilket alt andet lige vil medføre en reduktion i den danske produktion af oksekød fra handyr.

6.4.2. Produktionsmønstre for oksekød fra handyr i Danmark.

Forordningen fastsætter ikke, hvordan reduktionen af antallet af handyr skal opgøres, og hvorledes det sikres, at denne reduktion fører til en reduktion af den samlede oksekødsproduktion på ejendommen.

Med udgangspunkt i det nuværende produktionsmønster, der referes i det følgende, vil der i afsnit 6.4.3. blive redegjort for, hvorledes forordningens krav om reduceret produktion på mindst 20 pct. på en ejendom vil kunne tænkes opfyldt, og hvorvidt dette kan tænkes opnået gennem kravet om færre dyr (handyr).

Den danske produktion af oksekød baseret på tyrekalve sker altovervejende ved en ungtyreproduktion, hvor tyrekalvene opfedes på stald til ungtyre og leveres til slagteri efter ca. 1 år. Ifølge Danmarks Statistik leveredes i 1985 452.900 ungtyre til slagteri med en gennemsnitlig vægt efter slagtning på 215 kg. Herudover leveredes 36.200 tyre, d.v.s. dyr hvor slagtevægten er større end 260 kg. Den største del af disse er reelt unge tyre.

Ud over ungtyreproduktionen findes enkelte alternative produktioner for kød af handyr i form af studeproduktion og produktion af fedekalve. Endelig slagtes en del af tyrekalvene som spæde. Disse produktionsformer udgør samlet under 5 pct. af tyrekalvene.

I 1985 leveredes 4.900 stude, d.v.s. kastrerede tyrekalve, med en gennemsnitlig slagtevægt på 311 kg. Studene opfedes på stald og mark over ca. 2½ år.

Produktionen af fedekalve er ikke fordelt på køn i statistikken, men det antages, at langt de fleste af de leverede fedekalve er tyrekalve af jerseyracen. I 1985 leveredes 6.700 fedekalve til slagteri med en gennemsnitlig slagtevægt på 88 kg. Danmarks statistik antager, at 10.000 fedekalve slagtes hos producenterne.

Endelig slagtes en del tyrekalve som spæde. I 1985 leverede 13.700 spædekalve til slagteri og Danmarks Statistik antager, at ca. 10.000 spædekalve slagtes hos producenterne. Det må antages, at langt de fleste af disse er spæde tyrekalve af jerseyracen.

6.4.3. Ekstensiveringsmåder.

Med udgangspunkt i ovennævnte kendte produktionsmåder har udvalget overvejet mulige ekstensiveringsmåder, det vil sige hvorledes kravet om 20 pct. reduceret oksekødsproduktion for handyr hos den enkelte landmand kan opnås. Udvalget har som eksempel taget udgangspunkt i en producent, der har en årlig produktion af ungtyre. Denne produktion vil som nævnt typisk være en biproduktion i forbindelse med mælkeproduktion.

Den krævede reduktion kan efter udvalgets opfattelse nås ved følgende to ekstensiveringsmåder:

- antallet af spæde tyrekalve, der indgår i produktionen reduceres med mindst 20 pct.,
- slagtevægten reduceres for dele af ungtyreproduktionen.

Førstnævnte ekstensiveringsmåde vil opfylde såvel kravet om produktionsnedgang som kravet om færre handyr under forudsætning af, at slagtevægten for de tilbageblevne dyr i produktionen ikke forøges. Som nævnt ovenfor er kælvningsen en naturlig forudsætning for mælkeproduktionen. Denne ekstensiveringsmåde kræver derfor, at den reducerede ungtyreproduktion sker via slagtnings af mindst 20 pct. af de spæde tyrekalve. En eventuel ordning må derfor være baseret herpå.

Den umiddelbare fordel ved denne ekstensiveringsmåde er dens administrative enkelhed, og at den opfylder forordningens krav umiddelbart, hvis ekstensiveringsordningen begrænses til at omfatte handyr.

Anvendelsen af denne ekstensiveringsmåde medvirker dog ikke i sig selv til, at andre formål bliver tilgodeset, men kan even-

tuelte gøre dette i kombination med andre ekstensiveringsmåder, jfr. nedenfor.

Den anden ekstensiveringsmåde, hvor slagtevægten for ungtyre reduceres, er reelt en omstilling fra ungtyreproduktion til kalvekødsproduktion. Den vil medvirke til, at kødproduktionen på den enkelte tyrekalv reduceres væsentligt. Hvis det f.eks. antages, at kalvene leveres ved en slagtevægt på 115 kg, udgør reduktionen for hver tyrekalv næsten 50 pct. af den gennemsnitlige slagtevægt for ungtyre. Den enkelte bedrift kan derfor opfylde 20 procentskravet ved kun at omstille en del af produktionen. Denne ekstensiveringsmåde opfylder også i et vist omfang kravet om færre handyr på bedriften, idet tyrekalvene leveres tidligere til slagteri.

Denne ekstensiveringsmåde vil formodentlig kunne administreres ved en præmieordning, hvor der tilskyndes til, at tyrekalvene leveres ved en bestemt fastsat slagtevægt. Afregningerne fra slagterierne vil være et naturligt kontrolgrundlag.

En umiddelbar følge af denne løsning er, at det samlede antal slagtninger ikke reduceres, men det er vanskeligt at skønne over afsætningsmulighederne for det nye kalvekødsprodukt. Afsætningsmulighederne vil antageligt være størst på hjemmemarkedet, men det er ikke muligt at foretage et kvalificeret skøn herover på det foreliggende baggrundsmateriale.

Overgang til studeproduktion.

Udvalget har overvejet, om overgang til ekstensiv studeproduktion kunne opfylde kravet om mindst 20 pct. reduktion af oksekødsproduktionen fra handyr på den enkelte bedrift.

En sådan ekstensiveringsmåde kunne være hensigtsmæssig, idet denne produktionsmåde vil have nogle miljømæssige fordele, og en sådan omlægning vil kunne bidrage med dyr til afgrænsning af marginale arealer.

En studeproduktion medfører en væsentlig længere vækstperiode for tyrekalvene, ca. 2 - 2½ år på grund af en noget lavere

tilvækst hos studene set i forhold til ungtyrene.

Overgang fra ungtyreproduktion til studeproduktion vil således give en umiddelbar produktionsnedgang hos den landmand, der måtte vælge at gå ind i ordningen, idet denne i en overgangsfase på ca. 1 - 1½ år ikke leverer handyr til slagteri. Set over en 5 års-periode kan derved teoretisk opnås en 20 pct. produktionsnedgang, hvis det forudsættes, at slagtevægten ikke øges på studene.

Forudsætningen om uændret slagtevægt er sandsynligvis ikke realistisk, idet stude bl.a. af markedshensyn leveres ved en slagtevægt på ikke under 300 kg. Denne slagtevægt vanskeliggør, at der kan opnås en produktionsnedgang på mindst 20 pct. set over en 5 års periode, med mindre overgangen til studeproduktion kombineres med andre ekstensiveringsmåder, således at de enkelte bedrifter - set over en 5 års periode - kan godtgøre, at bedriftens produktion af oksekød fra handyr i gennemsnit reduceres med mindst 20 pct. Det er ligeledes ved denne ekstensiveringsmåde vanskeligt at skønne over afsætningsmulighederne for oksekød fra stude.

Bemærkninger til ovenstående ekstensiveringsmåder.

Udvalget skal vedrørende de mulige ekstensiveringsmåder bemærke:

- Udvalget betragter slagting af spæde tyrekalve som en mulig, men ikke ideel ekstensiveringsmåde.
- Udvalget betragter overgang til kalvekødproduktion som en mulig ekstensiveringsmåde, men finder ikke metoden tilstrækkeligt belyst med hensyn til de markedsmæssige konsekvenser.
- Udvalget opfatter overgang til studeproduktion som en hensigtsmæssig ekstensiveringsmåde især under hensyn til naturplejeinteresser, men finder også her, at der er behov for belysning af de markedsmæssige konsekvenser og gør opmærksom på, at denne metode kun opfylder den krævede ekstensiveringsnorm i forbindelse med andre metoder.

Afsluttende bemærkninger.

På grund af det tidspres udvalget har arbejdet under og på grund af usikkerheden om den konkrete fortolkning af forordningens tekst vedrørende ekstensivering af oksekød, har udvalget valgt ikke at pege på konkrete ekstensiveringsmåder for oksekød. Dette har endvidere betydet, at udvalget ikke konkret har diskuteret kriteriefastlæggelsen.

Udvalget er som nævnt i sine overvejelser gået ud fra en forudsætning om, at forordningen begrænser oksekødseksensivering til kun at omfatte handyr. Det er i udvalget anført, under hensyntagen til prognoserne om den forventede balance i oksekødsproduktionen, at en ordning, der indebærer tilskud ved overgang fra mælkeproduktion til oksekødsproduktion fra ammekøer med en samtidig reduktion af koantallet, kan være mere hensigtsmæssig, og udvalget finder derfor, at mulighederne for en sådan ordning bør undersøges nærmere.

6.5. Økologisk jordbrug.

Overgangen fra en traditionel, intensiv jordbrugsproduktion til økologisk produktion medfører en nedgang i de producerede mængder af vekslende omfang. I Landbrugsministeriets redegørelse om økologisk jordbrug fra december 1986 skønnes udbytte-niveauet i økologisk planteproduktion at ligge 10-20 pct. lavere end i det konventionelle jordbrug. Udbytterne i selve omlægningsfasen kan imidlertid falde betydeligt, før der sker en stabilisering på dette udbytte-niveau.

Det mindre udbytte i mængde pr. arealenhed eller dyreenhed er udtryk for en ekstensivering.

Selv om økologiske produkter under de gældende markedsforhold opnår højere afsætningspriser, antages det, at jordbrugeren under en omstillingsperiode på nogle år, opnår et mindre dækningsbidrag. Dette er baggrunden for, at man ved lov nr. 363 af 10. juni 1987 om økologisk jordbrugsproduktion har åbnet mulighed for, at der i en periode kan ydes en omlægningsstøt-

te. Denne støtte, der tænkes udbetalt over en kortere omlægningsperiode, tilsigter at udligne indkomsttabet ved omlægningen.

Forudsætningen for at opnå omlægningsstøtte efter lov om økologisk jordbrugsproduktion er blandt andet, at omlægningen sker efter en godkendt, samlet plan for hele bedriften, og at bedriften drives økologisk i en nærmere fastsat periode efter omlægningens gennemførelse.

I det omfang nedgangen i de producerede mængder på den enkelte bedrift når 20 pct. i gennemsnit over en 5 års periode i forhold til produktionen i en referenceperiode, vil betingelserne for at opnå ekstensiveringsstøtte efter forordning 797/85 være tilstede. Det forudsættes herved, at de øvrige betingelser, der opstilles for udnyttelse af ekstensiveringsordningen, er til stede.

Med hensyn til spørgsmålet om anvendelse af ekstensiveringspræmieordningen i forbindelse med omlægning til økologisk jordbrug i Danmark, henvises iøvrigt til afsnit 2.3. (afgrænsning af produktioner, der kommer under ekstensiveringsordningen i Danmark), afsnit 6.3. (kornekstensivering) og afsnit 6.4. (oksekødsekstensivering).

Som anført i afsnit 4.2. vurderes ekstensiveringens omfang som udgangspunkt på grundlag af reduktion af det dyrkede areal eller reduktionen af antal dyr. Inddragelsen af en omlægning til økologisk jordbrug under ekstensiveringsbegrebet forudsætter, at produktionsnedgangen kan måles på anden måde, og at denne anden måde godkendes af Kommissionen.

Forordning 797/85 udelukker ikke, at et medlemsland gennemfører ekstensiveringsordningen ved flere enkeltordninger. Det vil der for -, hvis der samtidig over en 5 års periode i gennemsnit pr. år opnås en produktionsnedgang på mindst 20% være muligt at opnå delvis refusion i henhold til forordning 797/85 af den danske stats udgifter til omlægningsstøtten efter lov om økologisk jordbrugsproduktion.

Støtte efter loven om økologisk jordbrugsproduktion bør ikke kunne kombineres med støtte til braklægning inden for omdriften, eller eventuelt andre ekstensiveringsformer i omdriften. Begrundelsen for dette er, at det er en forudsætning for at opnå støtte til omlægning til økologisk jordbrug, at hele ejendommen/bedriften omlægges til økologisk produktion og at der derfor ydes omlægningsstøtte til alle ejendommens/bedriftens arealer.

Derimod bør det være muligt samtidig med omlægningsstøtte at opnå ekstensiveringsstøtte til arealer uden for omdriften, eller til arealer der ikke indgår i den jordbrugsmæssige produktion, f.eks. ikke-jordbrugsmæssig anvendelse eller skovtilplantning.

6.6 Administration.

Ved tilrettelæggelsen af administrationen af ekstensiveringsordningen vil det være hensigtsmæssigt at tage udgangspunkt i, at administrationen af denne EF-regulerende ordning sker integreret med de øvrige EF-regulerede erhvervsfremme- og erhvervsstøtteordninger samt koordineret med nationale omstillings- og erhvervsfremmeordninger. Disse ordninger administreres under Landbrugsministeriet. Overfor EF-myndighederne er det også en forudsætning, at der er en central og koordinerende myndighed.

Opgavens midlertidige karakter taler for, at man bygger administrationen på eksisterende institutioner og etableret faglig viden. Tilrettelæggelsen af administrationen af ordningen for ekstensivering må også tage sit udgangspunkt i, at de foreslåede regelsæt vil komme til at spille en væsentlig rolle for mange jordbrugere. Det vil derfor være hensigtsmæssigt, at formidlingen af regelsæt og muligheder sker i sammenhæng med øvrige erhvervsstøtte- og erhvervsfremmemuligheder, og i øvrigt sker koordineret med den øvrige driftsøkonomiske og produktionsmæssige rådgivning. Jordbrugets rådgivere vil derfor spille en væsentlig formidlings- og vejledningsrolle i administrationen af de foreslåede regelsæt.

Ansøgninger og nødvendige erklæringer m.v. i henhold til ekstensiveringsordningen indhentes og udfyldes af landmanden eventuelt i samarbejde med landbrugets konsulenter. Disse udpeges og bemyndiges til at bistå de ansøgende jordbrugere og til at attestere de givne oplysninger.

De attesterede ansøgningsskemaer behandles i Jordbrugsdirektoratet og tilsagn om ekstensiveringsstøtte meddeles herfra. På de fastlagte tidsterminer indberetter ansøgerne, attesteret af de særlige konsulenter, at betingelser vedrørende ekstensivering er opfyldt, og dokumentation vedrørende kontrol og tilsyn vedlægges. Bevilgede tilskud udbetales ved hjælp af et centralt EDB-system. De indberettede oplysninger kontrolleres stikprøvevis. Kontrollen udøves af Jordbrugsdirektoratet med bistand af f.eks. Statens Plantetilsyn, der i forvejen vil blive pålagt kontrollen med de kommende gødnings- og sædskifteplaner.

De indberettede ansøgnings- og udbetalingsdata registreres centralt i Jordbrugsdirektoratets EDB-system, og danner basis for

- udbetalinger
- bevillingsstyring- og bevillingsprognoser
- EF-refusioner
- statistiske og jordbrugsfaglige analyser
- koordinering med skattemyndighederne
- koordinering med Landbrugsministeriets øvrige erhvervsfremme- og erhvervsstøtteordninger.

Omstående model indebærer at jordbrugets konsulenter inddrages direkte som mellemlid mellem de centrale støtteudbetalende myndigheder og støttemodtagerne. Derimod inddrages de kommunale myndigheder ikke umiddelbart i administrationen af støtteordningerne. I forbindelse med ekstensiveringsansøgningen/godkendelsen må der indføres oplysningspligt overfor de kommunale myndigheder.

Et alternativ til ovenstående model kunne være at indskyde de kommunale myndigheder direkte i støttelovsadministratio-

nen, således at ansøgninger om støtte indgives til de kommunale myndigheder, kontrolleres kommunalt og indrapporteres til et centralt system, hvorefter udbetaling foretages enten centralt eller eventuelt decentralt via de kommunale forvaltninger.

Denne løsning findes imidlertid ikke administrativ hensigtsmæssig, idet opgaven i forbindelse med ekstensiveringsordningen ikke normalt har planlægningsmæssig betydning eller i øvrigt har naturlig sammenhæng med de opgaver, kommunerne i dag løser. I øvrigt er det udvalgets opfattelse, at ekstensiveringsordningen alene ikke vil kunne bære opbygningen af et nyt administrationsapparat hos de kommunale myndigheder.

Det foreslås, at en administrativ model opbygges over den først skitserede løsningsmodel.

Administration af støtte til omlægning til økologisk jordbrug gennemføres efter loven om økologisk jordbrugsproduktion. Administrationen tilrettelægges på en sådan måde, at Jordbrugsdirektoratet som administrerende myndighed og Kommissionen som kontrolmyndighed i de enkelte sager har de fornødne oplysninger for at vurdere, om betingelserne for at betragte omlægningsstøtten som ekstensiveringsstøtte er opfyldt. Refusion af dele af den danske stats udgifter til omlægningsstøtte kan betragtes som et mellemværende alene mellem Landbrugsministeriet og Kommissionen.

7. Miljøfølsomme områder

7.1 Indledning.

Efter forordningens afsnit V kan medlemsstaterne indføre en særlig støtteordning i områder, der er specielt følsomme med hensyn til kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller med kravet om bevaring af naturen og landskabet (miljøfølsomme områder). Ordningen omfatter en hektar-præmie til jordbrugere som forpligter sig til at indføre eller opretholde særlig miljøvenlige produktionsformer.

Ordningen er et led i EF's landbrugspolitik, og er en videreudvikling af den oprindelig i forordning 797/85 indførte adgang for medlemsstaterne til i miljømæssigt følsomme områder at indføre særlige nationale støtteordninger.

Forordningens bestemmelser vedrørende de miljøfølsomme områder er stærkt præget af erfaringer i visse medlemsstater, især UK, med forvaltningskontrakter, hvorefter jordbrugerne påtager sig forskellige forpligtigelser f.eks. vedrørende driften af eller offentlighedens adgang til bedriften mod compensation fra det offentlige.

Ordningen er etableret ved en forordning, der er direkte anvendelig i de enkelte medlemsstater. Forordningen har imidlertid ikke en sådan detaljeringsgrad, at den umiddelbart vil kunne anvendes. Således fastlægger forordningen, at medlemsstaterne skal fastsætte en række kriterier for ordningens gennemførelse, hvorfor nationale gennemførelsesbestemmelser vil være nødvendige .

Da ordningen er en nyskabelse i EF's landbrugspolitik, og da dens gennemførelse ikke er obligatorisk, bør gennemførelsen, bl.a. fordi ordningen også kræver en bevillingsmæssig hjemmel,

ske ved lov der fastlægger de generelle principper for ordningens anvendelse i Danmark.

Udvalget er bekendt med, at Miljøministeriet forbereder en revision af L 230 af 7. juni 1972 om erhvervelse af fast ejendom til fritidsformål. Revisionen er et led i opfølgningen af folketingets behandling af regeringens redegørelse om en samlet strategi på marginaljordsområdet og redegørelsen om naturbevaring og friluftsliv. Sigtet med revisionen er bl.a. at udvide lovens virkemidler, således at der også skabes hjemmel til at indgå aftaler om naturgenopretning og naturpleje. En revideret lov 230 skal principielt gælde for hele landet og således ikke kun for specielt udpegede områder.

Der er i udvalget enighed om, at de kommunale råd bør tillægges den administrative kompetence i medfør af såvel ordningen vedrørende støtte til de miljøfølsomme områder, som på tilsvarende områder i den nævnte lovgivning i Miljøministeriets regie, bl.a. med henblik på at sikre en koordination af behandlingen af konkrete sager. Endvidere, at der bør ske en koordination med hensyn til lovgivning, regelfastsættelse og vejledning.

Det bemærkes i øvrigt, at de nationale gennemførelsesbestemmelser skal meddeles Kommissionen, jfr. forordningens artikel 24 og 25. Kommissionen træffer herefter afgørelse om hele den planlagte støtteordning, herunder de områder, hvortil der tænkes ydet støtte, ligesom den tager stilling til, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse er opfyldt.

Den særlige ordning for miljøfølsomme områder har et flerstrengt sigte. Den skal bidrage til indførelse eller opretholdelse af produktionsmetoder i landbruget, der er forenelige med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller med kravet om bevaring af naturen og landskabet.

Ordningen skal endvidere bidrage til tilpasning og omlægning af landbrugsproduktionen til markedets behov. Dette vil ske, fordi de ønskede produktionsmetoder normalt vil være relativt ekstensive.

Hensigten med ordningen er at bidrage til opretholdelsen af jordbrugerens økonomiske situation, idet støtten skal beregnes under hensyn til det med indførelsen eller opretholdelsen af de ønskelige produktionsmetoder forbundne indkomstab.

Det er udvalgets opfattelse, at en hensigtsmæssig gennemførelse af forordningens bestemmelser her i landet vil kunne bidrage til at løse de opgaver, der skal tages op i medfør af marginal jordsstrategien m.v. Inden for områder, der udpeges som miljøfølsomme, vil ordningen således kunne anvendes i forbindelse med driftsaftaler, der kan medvirke til at sikre pleje af plejekrævende arealtyper m.v.

En støtteordning for miljøfølsomme områder hviler på en kombineret national og EF-finansiering. Herved er der ved afholdelse af en given national udgift mulighed for at løse flere problemer end ved en rent nationalt finansieret ordning. Udvalget finder, at dette forhold taler for at give ordningen en central placering ved varetagelsen af natur- og miljøinteresser.

7.2 Ordningens indhold.

Ordningen omfatter en årlig hektar-præmie, der kan ydes til jordbrugere i miljøfølsomme områder, der inden for rammerne af et særligt program for området forpligter sig til i en periode på mindst 5 år at indføre eller opretholde produktionsmetoder i jordbruget, som er forenelige med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller med kravet om bevaring af naturen og landskabet. Det skal i denne forbindelse anføres, at ordningen er frivillig for den enkelte jordbruger inden for de udpegede områder.

De konkrete støttebeløb fastlægges af medlemsstaterne under hensyn til de forpligtelser, som den enkelte jordbruger påtager sig, og til det deraf følgende indtægtstab. Forordningen angiver ikke noget maksimum for støtten, men alene et maksimum på 100 ECU/ha for det refusionsberettigede støttebeløb. Dette gør det muligt for medlemsstaterne at fastsætte højere støttebeløb end 100 ECU, hvor omfanget af de påtagne forpligtigelser begrunder det. Der gælder således ikke nogen egentlig overgræn-

se for det nationale støttebeløb, men ordningen må naturligvis respektere traktatens bestemmelser om at undgå konkurrenceforvridning.

Det er en forudsætning for ordningens anvendelse, at den enkelte jordbruger frivilligt påtager sig en forpligtigelse. Ordningen kan ikke bringes i anvendelse med henblik på at kompensere en landmand for dyrkningsreguleringer, der er pålagt gennem anden lovgivning.

Medlemsstaterne udpeger de miljøfølsomme områder. Forordningen giver bortset fra den allerede citerede, generelle karakteristik af områderne ikke vejledning i udpegningen.

Fra forhandlingerne om ordningens indførelse står imidlertid klart, at ordningen tilsigter at løse problemer i geografisk afgrænsede områder med særlige, specifikke problemer, og kan anvendes i områder, hvor beskyttelsesinteresserne har en sådan karakter og prioriteres så højt, at specifikke, supplerende tiltag er ønskelige.

Dette fremgår også af Kommissionens budgetteringsforudsætninger ved fremlæggelsen af forslaget til ordningen, hvor Kommissionen skønner, at ordningen vedrørende de miljøfølsomme områder vil blive anvendt på ca. 1 pct. af EF's landbrugsmæssigt udnyttede areal eller ca. 1 mill. ha.

Som anført er der tale om en budgetteringsforudsætning, som ikke udelukker udpegning af miljøfølsomme områder i Danmark, der går ud over denne forudsætning.

Da ikke alle jordbrugere, der har mulighed derfor, vil tilslutte sig ordningen, vil det samlede omfang af de udpegede områder allerede inden for budgetteringsforudsætningen kunne være væsentlig større end 1 pct. af landbrugsarealet.

Det må endvidere antages, at kun enkelte medlemsstater vil udnytte ordningen i større omfang i de første år.

Udpegningen af områderne skal følges op af et program for det

enkelte områdes anvendelse, når aftaler mellem det offentlige og landmændene aktualiseres, jfr. afsnit 7.4.

Inden for de udpegede områder skal medlemsstaterne fastsætte de ønskede produktionsmetoder under hensyn til målsætningen for områderne. Medlemsstaterne fastsætter endvidere kvantitative og kvalitative krav i tilknytning til produktionsmetoderne, f.eks. produktionsintensitet og husdyrtæthed.

7.3 Områdeudpegning.

For så vidt angår områdeudpegningen vil amtsrådene og Hovedstadsrådet på baggrund af oplysningerne i de eksisterende planer og det dertil hørende planlægningsgrundlag efter samråd med primærkommunerne kunne udpege miljøfølsomme områder, hvis der opstilles fornødne kriterier herfor.

Af hensyn til Kommissionens godkendelse af de udpegede områder kan det være hensigtsmæssigt at fastlægge visse generelle kriterier for områdeudpegningen.

Disse kriterier eller retningslinier kan omhandle arealtyper og/eller beskyttelsesinteresser.

Forskelle i geologiske og biologiske forhold m.m. og i amtsrådenes vurdering af de konkrete beskyttelsesinteresser vil kunne føre til udpegningen af forskellige områdetyper som særligt miljøfølsomme områder.

I lyset af marginaljordsredegørelsen, redegørelsen om naturbevaring og friluftsliv m.v., er det udvalgets opfattelse, at indholdet af disse generelle kriterier skal sikre, at ordningen udnyttes med henblik på at fremme ændringer i den aktuelle landbrugsmæssige udnyttelse eller fastholde driftsformer som kan bidrage til en øget beskyttelse eller pleje af:

- Ekstensivt dyrkede arealer, f.eks. strandenge, overdrev og ferske enge.
- Vandløbs- og sønære arealer, som er opland til særligt føl-

somme recipienter.

- Områder, der er særligt følsomme over for intensiv landbrugsdrift, f.eks. over visse særligt sårbare grundvandsressourcer.

Medens der således fra statslig side skal opstilles en målsætning for ordningens anvendelse og visse generelle kriterier for områdeudpegning, finder udvalget samtidig, at de statsligt udmeldte rammer bør have en sådan rummelighed, at det enkelte amtsråd har mulighed for at tage hensyn til lokale og regionale forhold.

Landbrugsministeriet og Miljøministeriet fastsætter endeligt de overordnede kriterier for udpegningen af miljøfølsomme områder.

Udvalget har overvejet, om staten for hvert enkelt amt skulle udmelde, hvor store arealer hvert amt skal udpege. For en sådan metode kunne anføres, at amterne derved umiddelbart kendte maksimumarealet og alene inden for denne ramme skulle beslutte, hvor store og hvilke arealer der skulle indstilles. Imidlertid vil en sådan fremgangsmåde reelt betyde, at staten uden at kende de lokale indstillinger på et meget tidligt tidspunkt skal beslutte, hvor store arealer Danmark ialt skal anmelde til Kommissionen.

Udvalget finder ikke en sådan fremgangsmåde hensigtsmæssig, men skal anbefale, at amterne foretager en udpegning, der omfatter arealer på mellem 2 og 4 % af amternes landbrugsmæssigt udnyttede arealer. Det bemærkes dog, at procentangivelsen alene skal betragtes som retningsgivende.

De særligt miljøfølsomme områder skal af amtsrådene afgrænses geografisk. De vil ikke nødvendigvis falde sammen med ejendoms- eller administrative grænser. Ved udpegningen skal miljøfølsomheden for de enkelte områder dokumenteres på baggrund af det planlægningsmateriale, der danner udgangspunkt for udpegningen. Amtsrådene kan endvidere prioritere mellem de udpegede områder.

Som anført i afsnit 7.2 er ordningen ikke obligatorisk for medlemsstaterne. Det følger heraf, at en medlemstat kan vælge ikke at anvende ordningen eller at iværksætte den på et senere tidspunkt. Udpegningen af miljøfølsomme områder kunne derfor i forhold til forordningen afvente regionplantillæg 1989/90.

Det er imidlertid udvalgets opfattelse, at ordningen vil kunne yde et bidrag til gennemførelsen af marginaljordsstrategien m.v., ligesom udvalget finder det hensigtsmæssigt, at en ordning for særligt miljøfølsomme områder - af hensyn til landmændenes planlægning - træder i kraft samtidig med ekstensiveringsordningen. Udvalget anbefaler derfor, at man fra dansk side udpeger i hvert fald en del af de områder, der kan komme på tale som miljøfølsomme områder meget snart, idet EF-ordningen foreløbig har karakter af en forsøgsordning.

På denne baggrund finder udvalget under hensyn til den tidsmæssige faktor, at fremgangsmåden i lands- og regionplanlovens § 17 om udarbejdelse af regionplantillæg vil være mindre hensigtsmæssig.

Udvalget foreslår, at amtsrådene og Hovedstadsrådet anmodes om inden for en bestemt tidsfrist at afgrænse og beskrive miljøfølsomme områder, svarende til, jfr. ovenfor, 2 - 4 pct. af amternes landbrugsmæssigt udnyttede arealer på basis af den hidtidige regionplanlægning og den relevante sektorplanlægning. Udvalget foreslår, blandt andet under hensyntagen til de knappe tidsfrister, at afgrænsningen af miljøfølsomme områder fastlægges i et landsplandirektiv efter lands- og regionplanlovens § 4. Herved sikres alle berørte parter mulighed for indflydelse gennem forhandlinger og en officiel høringsperiode, inden områdeudpegningen endelig vedtages.

De udpegede områders geografiske afgrænsning med relevante oplysninger sendes herefter til godkendelse i EF-kommissionen. EF-godkendelsen meddeles amtsrådene/Hovedstadsrådet, når den foreligger.

7.4 Administration.

Det er udvalgets opfattelse, at retningslinier for administrationen af ordningen for de udpegede miljøfølsomme områder, såvel som retningslinier for administrationen af tilsvarende aftaler om naturpleje inden for rammerne af en revideret lov 230's bestemmelser bør fastlægges i et samarbejde mellem Landbrugsministeriet og Miljøministeriet.

Den praktiske gennemførelse af ordningen for miljøfølsomme områder skal ske ved et samarbejde mellem Landbrugsministeriet (som koordinerende og ansvarlig instans i forhold til Kommissionen) og de (amts-)kommunale myndigheder på baggrund af de indgåede forvaltningskontrakter.

Udpegningen af de særligt miljøfølsomme områder følges op af mere detaljerede programmer for de enkelte områders anvendelse, når aftaler mellem det offentlige og de enkelte landmænd aktualiseres.

Programmerne kan indeholde nærmere beskrivelse af de driftsforhold, der ønskes tilvejebragt inden for de enkelte områder eller dele heraf, og af de driftsmæssige forandringer, der skal opfyldes som betingelse for opnåelse af støtte. Som eksempler kan nævnes ønsker om afgræsning, begrænsning af høslæt til bestemte perioder til sikring af særligt udryddelsestruede dyre- og plantearter, eller ophør med eller begrænsninger i anvendelsen af gødning og sprøjtemidler for et sikre bestemte naturtyper, grundvandsressourcer eller særligt sårbare recipienter. Programforudsætningerne, der sikrer en koordineret varetagelse af natur-, miljø- og landbrugsinteresser, skal ligge til grund for indgåelse af forvaltningskontrakter med de enkelte lodsejere.

Programmets forudsætninger om driften af de konkrete arealer giver samtidig jordbrugeren - ejer eller bruger - mulighed for på forhånd at vurdere konsekvenserne af at indgå en forvaltningskontrakt.

Programmerne for de enkelte områder udarbejdes som hovedregel af de amtskommunale myndigheder i samarbejde med berørte lods-ejere og primærkommunen.

På baggrund af det enkelte program og eventuelt efter forudgående afholdelse af orienterende møde om programmets indhold og de hertil knyttede støttemuligheder indledes drøftelserne af de enkelte kontraktors indhold.

De på finansloven afsatte statslige støttemidler fordeles mellem amterne således, at hvert amt får en kvote af den samlede støtteramme svarende til de udpegede og af ordningen omfattede miljøfølsomme områder i amtet.

Med begrænsede støttemidler kan der opstå en situation, hvor ikke alle lodsejere, der ønsker at indgå en forvaltningskontrakt, kan imødekommes. Da der med gennemførelsen af ordningen i Danmark imidlertid ikke vil være skabt en situation, der giver lodsejeren nogen ret, idet der foreligger et tilbud til lodsejeren om, mod kompensation, at indgå en frivillig privatretlig aftale med en offentlig myndighed, vurderes dette ikke at være noget problem.

Amtskommunen indsender oplysninger om indgåede forvaltningskontrakter (område, kontraktens indhold og antal ha der omfattes) til den statslige myndighed.

Den statslige myndighed sikrer på grundlag af de modtagne data fra (amts-)kommunerne EF-refusion af de afholdte udgifter.

7.5 Finansiering.

Det fremgår som allerede nævnt ovenfor af forordningen, at præmiebeløbets/satsernes størrelse må afhænge af såvel de forpligtelser lodsejer eller bruger har påtaget sig, som de indtægtstab den pågældende har lidt derved. Anvendelse af én generel national støttesats forekommer derfor både vanskelig og uhensigtsmæssig.

Det forekommer således i tilfælde af forskellig regulering på ens drevne arealer både nødvendig og naturligt med højere betaling til den lodsejer, hvis areal udsættes for den mest omfattende regulering. Dette ud fra et synspunkt om, at kompensationen for at få lodsejeren med, skal stå mål med den byrde, der

påføres.

Også i tilfælde af ens regulering, jfr. program og forvaltningskontrakt, på forskelligt drevne arealer kan betragtningen anlægges, idet det måske vil være nødvendigt med ekstra beløb for at få lodsejeren med det mest intensivt drevne areal med.

Den vifte af driftsregulerende foranstaltninger amtskommunerne vil anvende kendes imidlertid ikke, hvorfor udvalget er afskåret fra at pege på egnede støttesatser.

Af administrative grunde må det dog vurderes som hensigtsmæssigt at operere med standardiserede satser knyttet til forpligtelsernes karakter og konsekvenser.

Spørgsmålet om hvilken støttesats den foretagne driftsregulering kan begrunde, foreslås imidlertid overladt til (amts-)kommunens skøn.

Finansieringen af støttesatsen/satserne på indtil 100 ECU pr. ha sker for 25 pct. vedkommende af EF og for 75 pct. vedkommende nationalt. 20 pct. af den nationale andel foreslås finansieret af amterne, idet det forekommer rimeligt, at amterne der udpeger de miljøfølsomme områder samt deltager i ordningens administration påtager sig et finansielt medansvar for ordningens anvendelse. Såfremt primærkommunerne skulle få kompetence til at indgå forvaltningskontrakter inden for de udpegede områder bør kommunerne deltage i finansieringen tilsvarende.

Selve støtteudbetalingen foreslås at ske som refusion af de af amtskommunen afholdte udgifter med en sats på maksimalt 100 ECU pr. ha. Det maksimale refusionsberettigede beløb svarer til den i afsnit 7.4. omtalte kvote/støtteramme, som er tildelt det pågældende amt.

En sumudbetaling baseret på en generel støttesats $\times$ det antal ha i amtet, der er indgået forvaltningskontrakt for, kunne også anvendes.

En sådan model giver imidlertid ikke amtet mulighed for at

regulere støtten i forhold til de forpligtelser og de indtægts-
tab, der er påført lodsejer/bruger af arealet, hvorved der
bl.a. opstår betydelig risiko for overkompensation af enkelte
lodsejere/brugere.

Hvorvidt en støttesats på maksimalt 100 ECU, svarende til hvad
der maksimalt er EF-refusionsberettiget, vil være tilstrække-
lig til at sikre ordningen en udbredelse, således at de af
amterne i forbindelse med områdeudpegning og udarbejdelse af
programmer opstillede målsætninger kan opfyldes, er det på
dette tidspunkt vanskeligt at skønne over.

Det foreslås derfor, at spørgsmålet om hvorvidt en højere mak-
simal sats eventuelt skal fastsættes vurderes i forbindelse
med regeludarbejdelsen.

For at opnå optimal målopfyldelse inden for et enkelt område
kan amtskommunerne imidlertid være villige til, og skal også
have hjemmel til, selv at supplere den maximale, generelle
støttesats for at stimulere til en højere ansøgningsprocent
inden for området.

8. Skovtilplantning

8.1. Resumé af forordningens tekst.

Tilskud til skovtilplantning kan ydes i henhold til forordningens artikel 20:

- hvis landbrugeren har landbrug som hovederhverv, jfr. artikel 20, stk. 1, 1. pkt., samt artikel 2, stk. 1, litra a, eller
- hvis landbrugeren modtager ekstensiveringsstøtte (uanset hvilket hovederhverv landbrugeren har), jfr. artikel 20, stk. 1, 2. pkt. samt artikel 1a. Det må naturligvis forudsættes, at tilplantningen i så fald finder sted på ekstensiverede arealer.

Støtten ydes til landbrugeren selv eller til sammenslutninger eller kooperative virksomheder i skovbruget eller til kollektive institutioner, som tilhører landbrugere, der har landbrug som hovederhverv eller som modtager ekstensiveringsstøtte.

Fonden refunderer 25 pct. af op til 80 pct. af de udgifter, de enkelte medlemslande afholder til tilplantningsstøtte i henhold til artikel 20. Det refusionsberettigede beløb kan dog maksimalt udgøre 1.800 ECU pr. ha og 40.000 ECU pr. bedrift. Således vil refusionen fra fonden kunne udgøre op til 360 ECU pr. ha og op til 8.000 ECU pr. bedrift.

Landbrug som hovederhverv.

Kravet om landbrug som hovederhverv indebærer, jfr. artikel 2, stk. 1, litra a:

- at den del af indkomsten, der kommer fra landbrugsbedriften, udgør mere end halvdelen af landbrugerens samlede indkomst, samt
- at den arbejdstid, som anvendes til aktiviteter uden for bedriften, udgør mindre end halvdelen af landbrugerens samlede arbejdstid.

Skovbrugsindtægter fra en landbrugsejendom kan efter sædvane medregnes i indtægten fra landbrugsbedriften, jfr. artikel 4, stk. 5, i det nu ophævede rådsdirektiv om modernisering af landbrugsbedrifter: "Endvidere kan den del af indkomsten på bedriften, der stammer fra skovbrug, medregnes i landbrugsindkomsten".

Bekendtgørelsen om forbedringsstøtte (bekendtgørelse 121 af 13. marts 1987), som gennemfører dele af forordning 797/85 er baseret på denne forudsætning, jfr. § 14, stk. 1. Bekendtgørelsen vedrører ikke skovbrugsforanstaltninger, men det må antages, at de samme bestemmelser om indkomstopgørelse også vil gælde for så vidt angår skovbrugsforanstaltningerne.

Forordningen tager sigte på "landbrugsbedrifter" eller med den terminologi, der benyttes i forbedringsloven, "jordbrugsbedrifter". Herved forstås i bekendtgørelsen, at bedriften "skal omfatte mindst én ejendom, der er undergivet landbrugspligt efter reglerne i lov om landbrugsejendomme". Det vil være hensigtsmæssigt, at "jordbrugsbedrifter" defineres på samme måde, når det drejer sig om tilplantning.

Ekstensiverede arealer.

De nærmere betingelser for, om en landmand kan indgå i ekstensiveringsordningen fremgår af afsnittet om ekstensivering af kornproduktionen.

8.2. Generelle vilkår for tilplantningsstøtte.

Rådsforordningens artikel 20 om tilskud til skovtilplantning skal vurderes på baggrund af Rådets indledende betragtninger

til forordningen 797/85.

I de indledende betragtninger til forordningen lægges der bl.a. vægt på,

- at tilplantningen finder sted på produktive landbrugsarealer,
- at skovbrugsforanstaltningerne skal være til fordel for landbrugsbedrifterne,
- at skovbrugsforanstaltningerne kan bidrage til en bedre udnyttelse af arbejdskraften i landbruget, samt
- at skovbrugsforanstaltningerne kan bidrage til at bevare og forbedre jordbunden, dyrelivet og plantevæksten samt overflade og grundvandssystemet.

Udvalget finder på den baggrund, at der som vilkår for tilplantningsstøtte må kunne stilles krav om, at tilplantningerne tilrettelægges med henblik på træproduktion under hensyntagen til landbrugsbedrifterne og områdernes miljø- og friluftsmæssige værdier.

Udvalget finder ikke, at tilplantning alene med henblik på pyntegrønt- og juletræproduktion kan omfattes af tilskudsordningen.

8.2.1. Sikring af en langsigtet og stabil skovdrift.

Investering i skovtilplantning er en langsigtet disposition, som kun er meningsfuld, hvis tilplantningen også får lov at udvikle sig til skov.

Udvalget skal derfor anbefale, at der som vilkår for tilskud til tilplantning stilles krav, som sikrer en langsigtet og stabil skovdrift på de tilplantede arealer. Dette kan ske ved pålæggelse af fredskovspligt eller på anden måde f.eks. ved pålæggelse af tinglyst tilbagebetalingspligt, som træder i kraft, hvis tilplantningen ryddes inden for en nærmere fastsat årrække.

8.2.2. Tilplantningsplan.

En yderligere forudsætning for tilskud bør være, at der kan forelægges en godkendt plan over tilplantningens omfang og karakter. Planen skal bl.a. indeholde oplysninger om:

- arealstørrelse, produktions- og miljøforhold
- træartsvalg.

En nærmere overvejelse af, hvilke krav der skal stilles i så henseende, vil - ligesom udstikningen af retningslinier for regionplanlægningens behandling af tilplantningsspørgsmål - ske i udvalgets videre arbejde. I nærværende betænkning skal udvalget derfor kun pege på nogle af de overordnede hensyn, der kan varetages ved udformningen af krav til skovtilplantningerne.

Arealstørrelse, produktions- og miljøforhold.

Kravet om, at tilplantningerne skal kunne yde en tilfredsstillende træproduktion, kan efter udvalgets opfattelse ikke honoreres, hvis de tilplantede arealer er alt for små. Skovdrift i meget små enheder er ikke særlig rationel, og produktionen er - i kraft af de lavtydende randbevoksningers store andel af de små skoves samlede areal - lavere end i tilsvarende større skove på samme lokalitet.

Som udgangspunkt bør der derfor ikke gives tilskud til tilplantninger under visse mindstegrænser - med mindre tilplantningen finder sted i tilknytning til eksisterende skov, således at det samlede areal opfylder kravet. Hensynet til navnlig de mindre landbrugsbedrifter eller hensyn til særlige miljømæssige værdier kan dog begrunde, at der stilles mere beskedne krav til arealstørrelsen (f.eks. 1-2 ha) end det, der normalt vil forlanges af rationelle skovtilplantninger.

Fastsættelsen af en lav minimumsgrænse for tilplantningerne hindrer ikke, at tilskudsordningen indrettes på en måde, som tilskynder til etablering af lidt større skovenheder. Dette kan opnås ved differentiering af støttesatsen, f.eks. således

at etablering af skovenheder over en vis grænse (f.eks. 10 ha) berettiger til et højere tilskud pr. ha end skovenheder under grænsen, eller ved at indføre et generelt bundfradrag i tilskuddet, således at der ikke ydes tilskud til f.eks. den første hektar i en tilplantning - uanset størrelsen.

Umiddelbart finder udvalget den sidstnævnte model mest interessant.

Det foreslås, at flere landmænd skal kunne gå sammen om etablering af skov og få støtte efter det samlede projekts størrelse. Dette vil formentlig give anledning til en mere udbredt og hensigtsmæssig brug af ordningen.

Ved godkendelse af en tilplantningsplan må det således - ud fra bl.a. tilplantningens størrelse og arrondering, de lokale vækstforhold, og egnskarakteristika - vurderes, i hvilket omfang træproduktionen, forbedringen af landbrugsbedrifterne, og miljø- og landskabshensyn kan tilgodeses ved tilplantningen.

Træartsvalg.

Et generelt krav til træartsvalget må være, at de benyttede træarter må kunne udvikle sig til produktive bevoksninger med "skovkarakter".

Teoretisk set kan pyntegrønt- og juletrætilplantninger være vanskelige at skelne fra egentlige skovtilplantninger, fordi kulturerne fra førstnævnte produktion kan udvikle sig til skov. I praksis har interessen ved den rene pyntegrønt- og juletræproduktion dog helt overvejende samlet sig om træarterne nobilis og nordmannsgran, der kun i meget begrænset omfang udnyttes som vedproducenter i det praktiske skovbrug.

For at sikre, at tilskuddene kun går til skovtilplantninger, skal udvalget derfor foreslå, at tilplantningsstøtten i artikel 20 ikke kommer til at omfatte træarterne nobilis og nordmannsgran.

Dette bør ikke hindre, at disse træarter kan indgå som en del

af en skovtilplantning, når blot de ikke indgår i tilskudsgrundlaget.

Det må overvejes, om der af stabilitetsmæssige, landskabsæstetiske og naturmæssige grunde skal stilles krav om, at der omkring alle nyttilplantede skovstykker etableres løvtræbryn - eventuelt blandet med nåletræarter - af en vis mindstebredde.

8.3. Regionplanlægningens behandling af tilplantningsspørgsmål

Udvalget må i det kommende arbejde overveje, hvorvidt tilplantningstilskuddene efter forordningens artikel 20 skal gøres afhængig af, om der i den kommende planlægning udpeges områder, hvor skovrejsning enten er af særlig interesse, eller hvor skovrejsning - af landbrugsmæssige, miljømæssige eller landskabelige hensyn - ikke ønskes fremmet.

8.4. Støttesatser og beskatning heraf.

Udvalget finder det nødvendigt, at der opereres med forskellige støttebeløb for nåletræ- og løvtrætilplantninger, idet sidstnævnte typisk vil være betydeligt dyrere end førstnævnte.

Det må, jfr. afsnit 8.2.2., overvejes, om støttesatsen for tilplantning skal differentieres, således at etablering af større sammenhængende skovstykker og skovtyper fremmes.

Under alle omstændigheder er det væsentligt, at støttebeløbene nettoværdi for den enkelte landmand, det vil sige værdi efter skat, vurderes nøje, før de endelige tilskudsniveauer fastsættes.

Da tilplantningsomkostninger beskatningsmæssigt betragtes som anlægsomkostninger uden ret til skattemæssig afskrivning, vil en indkomstbeskatning af tilplantningstilskud indebære en væsentlig reduktion i tilskuddets nettoværdi. Ved det vandrette skatteloft på 78 pct. vil nettoværdien af tilskud således være reduceret til næsten en femtedel af tilskuddets bruttoværdi, selv hvis bruttotilskuddet dækker hele tilplantningsomkostningen.

I bilag 4 er nærmere skitseret, hvordan forskellige beskatnings- og afskrivningsregler influerer på den enkelte landmands økonomi - netto efter skat - i en tilplantningssituation.

Bilag

1. Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985
2. Rådets forordning (EØF) nr. 1760/87 af 15. juni 1987
3. Statistiske oplysninger med henblik på vurdering af kornekstensiveringsordningen
4. Beskatning af tilplantningstilskud
5. Forslag til hvordan hundyr kan inddrages i EF's ekstensiveringsordning på oksekødområdet, notat fra Kødbbranchens Fællesråd
6. Danmarks Naturfredningsforenings mindretalsudtalelse

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 797/85 ^x

af 12. marts 1985

om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (¹),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (²),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (³), og

ud fra følgende betragtninger :

Det er ikke muligt at nå de mål for den fælles landbrugspolitik, der er anført i traktatens artikel 39, stk. 1, litra a) og b), uden at landbruget støttes i sine bestræbelser på fortsat at forbedre sine strukturer, navnlig i områder hvor særligt alvorlige problemer gør sig gældende ;

denne forbedring af strukturerne er et nødvendigt element i udviklingen af den fælles landbrugspolitik ; den bør derfor gennemføres ud fra et fællesskabssynspunkt og på grundlag af fællesskabskriterier ;

årsagerne til og arten og omfanget af de strukturelle problemer i landbruget er vidt forskellige, og dette kan nødvendiggøre løsninger, som varierer efter områderne, og som kan tilpasses i tidens løb ; det er nødvendigt at medvirke til den samlede sociale og økonomiske udvikling i hvert enkelt område ; den bedste virkning kan opnås, hvis medlemsstaterne ud fra et fællesskabssynspunkt og på grundlag af fælles-

skabskriterier selv iværksætter en fælles foranstaltning på grundlag af egen lovgivning ;

landbrugsstrukturen i Fællesskabet er kendetegnet ved et stort antal landbrugsbedrifter, hvor de strukturelle betingelser, som skulle gøre det muligt at sikre en rimelig indkomst og levestandard, ikke er til stede ;

i fremtiden vil kun de bedrifter, hvor landbrugeren har tilstrækkelige faglige kvalifikationer, hvor rentabiliteten påvises ved et regnskab, og hvor der foreligger en plan til konkret forbedring, kunne tilpasses den økonomiske udvikling ;

i den nuværende økonomiske situation bør fællesskabsstøtten eller den nationale støtte koncentrerer om de bedrifter, hvor arbejdsindkomsten er lavere end de hermed sammenlignelige indkomster, og hvor behovet for støtte derfor er størst ;

en tilpasning af bedriftsstrukturene gennem en øget produktivitet, der giver sig udslag i en større produktion, støder på grænser, der på grund af markedssituationen for en række landbrugsprodukter ikke kan overskrides ; det har vist sig nødvendigt at koncentrere støtten om investeringer, der gør det muligt at nedsætte produktionsomkostningerne og forbedre leve- og arbejdsvilkårene, eller som tager sigte på en omstilling af produktionen ;

i øvrigt gør målsætningen vedrørende ligevægt på markederne i Fællesskabet det nødvendigt at fastsætte særlige betingelser for ydelse af investeringsstøtte inden for svine sektoren og mælkesektoren ; denne målsætning gør det absolut påkrævet at forbyde investeringsstøtte inden for æg- og fjerkræsektoren ;

indrømmelse af særlige fordele til unge landbrugere kan gøre det lettere for dem ikke blot at etablere sig, men kan ligeledes fremme den strukturelle tilpasning af bedriften efter deres første etablering ;

(¹) EFT nr. C 347 af 22. 12. 1983, s. 15.

(²) EFT nr. C 127 af 14. 5. 1984, s. 157.

(³) EFT nr. C 103 af 16. 4. 1984, s. 29.

^x) De steder, hvor forordningen er ændret i medfør af RFO 1760/87, er angivet i marginen.

regnskabsføring er et uundværligt middel til nøjagtigt at vurdere bedrifternes finansielle og økonomiske situation, særlig i forbindelse med bedrifter, som moderniseres ; en finansiell tilskyndelse kan fremme regnskabsføring ;

med henblik på en rationel produktion og en forbedring af levevilkårene er det ligeledes formålstjenligt at fremme oprettelsen af sammenslutninger, som har til formål at nå frem til et samarbejde mellem bedrifterne, en mere rationel fælles udnyttelse af landbrugsmateriellet eller en fælles drift;

i denne forbindelse er det ligeledes hensigtsmæssigt at fremme oprettelsen af landbrugsorganisationer, der har til formål at tilbyde vikarordninger og driftskonsulentordninger ;

Rådet har på grundlag af Rådets direktiv 75/268/EØF af 28. april 1975 om landbrug⁽¹⁾ i bjergområder og visse ugunstigt stillede områder, for hvilke der på fællesskabsplan skal træffes særlige foranstaltninger, som er tilpasset situationen i de pågældende områder, navnlig for at tage hensyn til de naturlige produktionsbetingelser og for at sikre landbrugerne i disse områder en rimelig indkomst ;

det kan være absolut påkrævet at yde en årlig godtgørelse som kompensation for de i direktiv 75/268/EØF nævnte varige naturbetingede ulemper til de landbrugere, som udøver fast landbrugsvirksomhed i de ugunstigt stillede områder, for at nå de mål, der er fastsat for landbruget i disse områder ; det bør overlades medlemsstaterne, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastlagt for de forskellige områdetyper, at fastsætte denne godtgørelse under hensyn til omfanget af de foreliggende ulemper, såvel hvad angår beløbenes størrelse som de 'produktioner, der kan komme i betragtning ;

desuden vil driftsstrukturernes effektivitet i disse områder på grund af de varige ulemper kun kunne forbedres, hvis investeringsstøtten øges, og hvis denne kan tildeles til begrænsede investeringer af turistmæssig eller hindværksmæssig art med mulighed for at kombinere landbrugsvirksomhed med aktiviteter i forbindelse med turisme og hindværk ;

rationalisering af bedrifterne og nødvendigheden af at bevare det naturlige miljø nødvendiggør støtte til kollektive investeringer i foderproduktion og til

forbedring og udlægning af græsange, herunder alpegræsange ;

visse områder med specifikke ulemper, såsom natur- og nationalparker, i hvilke opretholdelsen landbrugsvirksomhed, landbrugsvirksomhed, i givet fald underlagt særlige betingelser, er nødvendig for at sikre bevarelsen af miljøet, må derfor sidestilles med de i artikel 3, stk. 5, i direktiv 75/268/EØF nævnte områder ;

der må gives medlemsstaterne mulighed for at træffe særlige foranstaltninger i miljømæssigt følsomme områder med henblik på at bidrage til indførelse eller opretholdelse af produktionsmetoder i landbruget, der er forenelige med kravet om beskyttelse af det naturlige miljø ;

mange af de vanskeligt stillede områder i Fællesskabet, blandt andet de områder, der er fastlagt i henhold til direktiv 75/268/EØF, er karakteriseret ved tilstedeværelsen af særlige problemer, der navnlig skyldes mangelfulde infrastrukturer, utilstrækkelige skovbrugsstrukturer eller endog uhensigtsmæssige boligforhold i landbruget, og afhjælpning eller i det mindste formindskelse af disse problemer kan være en nødvendig forudsætning for en forbedring af landbrugsstrukturerne ; der bør skabes en ramme, inden for hvilken de særlige foranstaltninger til løsning af nævnte problemer, der er særlig tilspidsede i disse områder, kan gennemføres ;

markedssituationen for landbrugsprodukter og de grænser, som denne situation sætter for en tilpasning af landbrugsbedrifternes struktur, gør det nødvendigt, at landbrugsforanstaltningerne suppleres med visse særlige skovbrugsforanstaltninger til fordel for disse landbrugsbedrifter, såsom tilplantning af produktive landbrugsarealer med skov, anlæggelse af læhegn, brandbælter og skovveje samt en bedre udnyttelse af skovearealer ;

Skovbrugsforanstaltninger udgør sædvanligvis en helhed og kan bidrage :

til bevarelse og forbedring af jordbunden, dyrelivet og plantevæksten samt overflade- og grundvandssystemet,

til landbrugsarealernes produktivitet ved en forbedring af de naturlige betingelser for landbrugsproduktionen og til en bedre udnyttelse af arbejdskraften i landbruget ;

(¹) EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

udviklingen og specialiseringen af landbruget kræver en betydelig højnelse af den aktive landbrugsbefolkningens uddannelsesniveau i almen, teknisk og økonomisk henseende, navnlig med hensyn til nyorientering inden for driftsledelse, produktion og afsætning samt unge, der ønsker at etablere sig eller for nylig har etableret sig på en landbrugsbedrift ;

utilstrækkeligheden af de til rådighed stående midler for erhvervsuddannelse samt efter- og videreuddannelse, navnlig af ledere og administratører af kooperativer og sammenslutninger inden for landbruget, er i flere områder en hæmsko for bestræbelserne på at gennemføre den nødvendige tilpasning af landbrugsstrukturene ;

yderligere kan gennemførelsen af pilotprojekter, herunder foranstaltninger til udbredelse af viden fra arbejdsresultater og opnåede erfaringer på landbrugsstrukturområdet, lette tilpasningen af landbruget i Fællesskabet ;

alle de påtænkte foranstaltninger er af interesse for Fællesskabet og har til formål at virkeliggøre de mål, der er anført i traktatens artikel 39, stk. 1, litra a), herunder de strukturelle ændringer, som er nødvendige for, at det fælles marked kan fungere tilfredsstillende ; disse foranstaltninger udgør således en fælles foranstaltning i henhold til artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (1) ; endvidere bør Fællesskabets finansiering styrkes for visse områder og for visse foranstaltninger, for at de planlagte foranstaltninger kan blive så effektive som muligt ;

da Fællesskabet medvirker ved finansieringen af denne fælles foranstaltning, må det være i stand til at sikre sig, at de bestemmelser, der af medlemsstaterne træffes til dens gennemførelse, bidrager til virkeliggørelse af dens mål ; der bør derfor fastsættes en fremgangsmåde, som medfører et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen inden for Den stående Landbrugsstrukturkomité, der er nedsat ved artikel 1 i Rådets beslutning af 4. december 1962 om samordning af landbrugsstrukturpolitikken (2), og som for de finansielle aspekters vedkommende indebærer høring af den EUGFL-komité, der er omhandlet i artikel 11 til 15 i forordning (EØF) nr. 729/70 ;

på grundlag af en rapport, som Kommissionen skal forelægge, bør Parlamentet og Rådet en gang om året

gennemgå resultaterne af Fællesskabets og de enkelte medlemsstaters foranstaltninger for at vurdere behovet for at supplere eller tilpasse den indførte ordning ;

de påtænkte horisontale fællesskabsforanstaltninger gør det nødvendigt at tilpasse visse fælles foranstaltninger, som Rådet har vedtaget til fordel for bestemte områder, til disse nye foranstaltninger —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

1. For at sikre en fortsat udvikling af landbruget i Fællesskabet indføres en fælles foranstaltning i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70, som skal gennemføres af medlemsstaterne med henblik på at forbedre bedrifternes effektivitet og bidrage til deres strukturelle udvikling samtidig med, at landbrugets naturlige ressourcer fortsat bevares.

2. I overensstemmelse med afsnit VIII ydes tilskuddet fra Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, i det følgende benævnt »fonden«, i forbindelse med den i stk. 1 omhandlede fælles foranstaltning til :

- a) investeringer i landbrugsbedrifter og til etablering af unge landbrugere ;
- b) andre foranstaltninger til fordel for landbrugsbedrifter med henblik på indførelse af regnskabsføring samt til oprettelse og drift af sammenslutninger, tjenester og andre foranstaltninger omfattende flere bedrifter ;
- c) særlige foranstaltninger til fordel for landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder ;
- d) skovbrugsforanstaltninger til fordel for landbrugsbedrifter ;
- e) tilpasning af erhvervsuddannelsen til kravene i det moderne landbrug.

AFSNIT I

Ordning med støtte til investeringer i landbrugsbedrifter

Artikel 2

1. For at bidrage til en forbedring af landbrugsindkomsterne og af leve-, arbejds- og produktionsvilkårene på landbrugsbedrifter indfører medlemsstaterne i henhold til den i artikel 1 omhandlede fælles foranstaltning en ordning med støtte til investeringer i landbrugsbedrifter, hvor landbruget :

(1) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

(2) EFT nr. 136 af 17. 12. 1962, s. 2892/62.

- a) har landbrug som hovederhverv ;
- b) er i besiddelse af tilstrækkelig faglig dygtighed ;
- c) opstiller en plan for konkret forbedring af bedriften ; i denne plan skal det ved særlige beregninger påvises, at investeringerne er berettigede under hensyn til situationen for bedriften og for dens økonomi, og at planens gennemførelse vil medføre en varig og væsentlig forbedring af denne situation, herunder navnlig af arbejdsindkomsten pr. mandsarbejdsenhed (MAE) på bedriften ;

Medlemsstaterne kan dog ligeledes på landbrugere ns anmodning godkende en forbedringsplan, hvis det pivises, at planen er nødvendig for at opretholde det nuværende niveau for arbejdsindkomsten pr. MAE på den pågældende bedrift ; når denne undtagelse finder anvendelse, nedsættes det beløb, hvormed fonden kan intervenere i henhold til artikel 26, stk. 2, med 20 % ;

- d) forpligter sig til at føre et forenklet regnskab, der mindst omfatter ;

- bogføring af indtægter og udgifter med tilhørende bilag,
- opstilling af en årsbalance med oversigt over bedriftens aktiver og passiver.

I de ugunstigt stillede områder, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 2 og 3 i direktiv 75/268/EØF, kan dels Den hellenske Republik, dels Den italienske Republik for så vidt angår Mezzogiorno, herunder også øerne, dog godkende forbedringsplaner, der i de første tre år af den periode, den fælles foranstaltning varer, forelægges af bedrifter, som ikke opfylder den i denne litra omhandlede betingelse, såfremt arbejdsmængden på bedriften ikke kræver mere, end hvad der svarer til en MAE, og såfremt de planlagte investeringer ikke overstiger 25 000 ECU.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtteordning begrænses til landbrugsbedrifter ;

- hvor arbejdsindkomsten pr. MAE er lavere end den i stk. 3 omhandlede referenceindkomst ;
- hvor den i stk. 1, litra c), omhandlede forbedringsplan ikke Uger sigte på en arbejdsindkomst, der er højere end 120 % af nævnte referenceindkomst.

3. Medlemsstaterne fastsætter den i stk. 2 omhandlede referenceindkomst, idet den dog ikke må overstige den gennemsnitlige bruttoløn for arbejdsugere uden for landbruget i området.

4. Den i stk. 1 omhandlede forbedringsplan skal mindst indeholde :

- en redegørelse for udgangssituationen,
- en redegørelse for situationen ved planens afslutning, udarbejdet på grundlag af et skønsmæssigt budget,
- en oversigt over de planlagte foranstaltninger og navnlig over de planlagte investeringer.

5. Medlemsstaterne definerer begrebet landbrug som hovederhverv med henblik på denne forordning.

For fysiske personer skal definitionen mindst omfatte det krav, at den del af indkomsten, der kommer fra landbrugsbedriften, udgør 50 % eller mere af landbrugere ns samlede indkomst, og at den arbejdstid, som anvendes til aktiviteter uden for bedriften, udgør mindre end halvdelen af landbrugere ns samlede arbejdstid.

For ikke-fysiske personer definerer medlemsstaterne nævnte begreb under hensyn til de i første afsnit anførte kriterier.

6. Endvidere fastsætter medlemsstaterne de kriterier, som skal danne grundlag for bedømmelsen af landbrugere ns faglige dygtighed, under hensyn til hans landbrugsfaglige uddannelsesniveau og/eller et vist minimum af erhvervs erfaring.

Artikel 3

1. Den i artikel 2 omhandlede støtteordning kan finde anvendelse for investeringer med henblik på :

- en kvalitativ forbedring og omstilling af produktionen efter markedets behov ;
- tilpasning af bedriften med det formål at nedsætte produktionsomkostningerne, forbedre leve- og arbejdsvilkårene eller gennemføre energibesparelser ;
- miljøbeskyttelses- og miljøforbedringsforanstaltninger.

2. Ydelse af den i stk. 1 omhandlede investeringsstøtte kan udelukkes eller begrænses, såfremt de pågældende investeringer fører til en stigning i bedriftens produktion af produkter, som ikke har normale afsætningsmuligheder på markederne.

Rådet, der træffer afgørelse på forslag af Kommissionen og efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, vedtager de nødvendige foranstaltninger¹ og fastsætter navnlig produkterne med henblik på foregående afsnit.

3. Medmindre andet bestemmes i senere afgørelser truffet i henhold til stk. 2, kan den i stk. 1 omhandlede støtte ikke ydes til investeringer i mælkesektoren, som medfører overskridelse af den referencemængde, der er fastsat i henhold til artikel 2, 3 og 6 i forordning (EØF) nr. 857/84 ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 590/85 ⁽²⁾, dog bortset fra tilfælde hvor en supplerende referencemængde forud er ydet i henhold til artikel 4, stk. 1, litra c), i nævnte forordning eller er overført i henhold til artikel 7, stk. 1, i samme forordning.

I så fald er ydelse af støtte betinget af, at investeringen ikke bringer antallet af malkekøer op på mere end 40 køer pr. MAE og mere end 60 køer pr. bedrift, eller, hvis der på bedriften er over 1,5 MAE, ikke fører til en forøgelse af antallet af malkekøer med mere end 15 %.

Rådet vedtager på forslag af Kommissionen senest seks måneder efter udløbet af forordning (EØF) nr. 857/84 de betingelser, der skal gælde efter udløbet af denne for ydelse af støtte til investeringer, som medfører en forøgelse af mælkeproduktionen.

4. Medmindre andet bestemmes i senere afgørelser truffet i henhold til stk. 2, begrænses den i stk. 1 omhandlede støtte, der ydes til investeringer i svine-sektoren, som medfører en forøgelse af produktionskapaciteten, for så vidt angår ansøgninger indgivet inden den 31. december 1986 til investeringer, der bringer antallet af pladser til fedesvin op på 500 pr. bedrift, og for så vidt angår ansøgninger indgivet mellem 1. januar og 31. december 1987 til investeringer, der bringer antallet af pladser op på 400.

Den nødvendige plads til en avlsso svarer til pladsen for 6,5 fedesvin.

Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen, fastlægger inden den 31. december 1987 den ordning, der skal gælde for ansøgninger indgivet mellem 1. januar 1988 og 31. december 1989.

Hvis der ikke på denne dato foreligger nogen afgørelse fra Rådet, fastlægger Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 25 :

— det maksimale antal pladser til svin pr. bedrift, hvortil der kan ydes den i stk. 1 omhandlede støtte, inden for en gaffel på mellem 300 og 500 pladser pr. bedrift,

⁽¹⁾ EFT nr. L 90 af 1. 4. 1984, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 68 af 8. 4. 1985, s. 1.

— det samlede loft over det maksimale antal pladser til svin inden for en gaffel på mellem 600 og 800 pladser pr. bedrift

Når en forbedringsplan omfatter en investering inden for svine-sektoren, stilles der endvidere som betingelse for at yde støtte til denne investering, at mindst 35 % af den fodermængde, der forbruges af svinene, ved afslutningen af planen kan produceres på bedriften.

5. Den i stk. 1 omhandlede investeringsstøtte kan ikke ydes i æg- og fjerkræsektoren.

Artikel 4

1. Investeringsstøtteordningen i henhold til artikel 3, stk. 1, omfatter støtte i form af kapitaltilskud eller hertil svarende rentegodtgørelse eller henstand med afdrag eller en kombination heraf til de nødvendige investeringer for gennemførelse af forbedringsplanen, bortset fra udgifter i forbindelse med køb af :

— jord,

— levende svin og fjerkræ samt slagtekalve.

Ved køb af levende dyr er det kun den i forbedringsplanen omhandlede første anskaffelse, der kan komme i betragtning.

Endvidere kan støtteordningen omfatte garantier for optagne lån og renter, såfremt der ikke foreligger tilstrækkelig realsikkerhed eller personlig sikkerhed.

2. Det i stk. 1 omhandlede kapitaltilskud kan omfatte investeringer på 60 000 ECU pr. MAE og 120 000 ECU pr. bedrift; medlemsstaterne kan fastsætte lavere beløb.

Den i stk. 1 omhandlede støtte andrager 35 % og i de i artikel 2 og 3 i direktiv 75/268/EØF omhandlede områder 45 % af det højeste investeringsbeløb i fast ejendom og henholdsvis 20 % og 30 % for andre former for investeringer.

Rådet kan på forslag af Kommissionen og efter afstemningsproceduren i artikel 43, stk. 2, i traktaten tillade en medlemsstat i en bestemt periode at yde en højere støtte end den i andet afsnit fastsatte, hvis situationen på kapitalmarkedet i medlemsstaten berettiger hertil.

I en periode på 30 måneder fra denne forordnings ikrafttræden forhøjes den i andet afsnit omhandlede maksimale støtte dog med 10 % af investeringsbeløbet i Grækenland, Irland og Italien for investeringer, der indgår i forbedringsplaner indgivet i løbet af denne periode.

Artikel 5

Medlemsstaterne kan tildele den i artikel 4 omhandlede støtte til bedrifter, der efter gennemførelsen af en forbedringsplan fortsat opfylder de i artikel 2, stk. 1, omhandlede betingelser, såfremt de i artikel 3 fastsatte betingelser er overholdt. Antallet af planer pr. støttemodtager, der kan godkendes over en periode på seks år er dog begrænset til to, og den samlede investering, der kan komme i betragtning ved refusion af støtte i henhold til artikel 28, er højst 60 000 ECU pr. MAE og 120 000 ECU pr. bedrift over samme periode.

Artikel 6

1. En forbedringsplan i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), kan omfatte en enkelt bedrift eller flere sammensluttede bedrifter med henblik på en fuldstændig eller delvis sammenslutning af disse bedrifter.

2. Er der tale om en sammenslutning af bedrifter, omfatter forbedringsplanen sammenslutningen og i givet fald de dele af bedrifterne, der stadig drives af dens medlemmer.

3. Medlemsstaterne kan tildele den i artikel 4 omhandlede støtte til en sammenslutning af bedrifter, såfremt alle de landbrugere, der er medlemmer af sammenslutningen, opfylder de i artikel 2, stk. 1, omhandlede betingelser.

4. De i artikel 4, stk. 2, og i artikel 5 omhandlede lofter kan multipliceres med antallet af bedrifter, der er medlemmer af sammenslutningen. De i artikel 3, stk. 3 og 4, omhandlede lofter må kun multipliceres med antallet af bedrifter, der er medlemmer, såfremt driften er en følge af en fuldstændig sammenslutning.

Disse lofter kan dog ikke overstige :

- 120 køer
- tre gange det antal pladser til svin, der følger af artikel 3, stk. 4
- en investering på 360 000 ECU

pr. sammensluttet bedrift, herunder i givet fald de dele af bedrifterne, der stadig drives af medlemmerne af sammenslutningen.

5. Kommissionen kan efter den i artikel 25 omhandlede fremgangsmåde tillade, at en medlemsstat

også tildeler den i artikel 4 omhandlede støtte på de i stk. 4 i denne artikel fastsatte vilkår til kooperativer, hvis eneste formål er at drive en landbrugsbedrift. Samtidig fastsætter den særlige vilkår for ydelse af støtte til disse kooperativer samt vilkår og grænser for overskridelse af det i stk. 4 fastsatte investeringsomfang.

6. Medlemsstaterne fastsætter de betingelser, som de sammensluttede bedrifter skal opfylde, navnlig :

- den retlige form
- korteste funktionstid, dog mindst seks år
- tilvejebringelse af indskudskapital
- medlemmernes deltagelse i driftsledelsen.

Artikel 7

Medlemsstaterne kan tildele en særlig støtte til unge landbrugere på under 40 år.

Denne støtte kan omfatte :

1. støtte med henblik på unge landbrugeres første etablering på en landbrugsbedrift, på betingelse af at den unge landbruger etablerer sig med landbrug som hovederhverv og besidder tilstrækkelige faglige kvalifikationer ved etableringen eller senest to år efter denne, og på betingelse af at bedriften kræver en arbejdsindsats svarende til mindst 1 MAE.

Medlemsstaterne fastlægger det niveau for erhvervsuddannelsen, som kræves ved den første etablering eller inden for 4 år efter etableringen, for at EUGFL kan refundere præmien.

Etableringsstøtten kan omfatte :

- a) en engangspræmie på højst 7 500 ECU. Medlemsstaterne kan erstatte denne præmie med en tilsvarende rentegodtgørelse,
- b) en godtgørelse af renterne af lån, som er optaget for at dække udgifterne i forbindelse med denne etablering.

Rentegodtgørelsen kan højst andrage 5 % i en periode på 15 år, og den kapitaliserede værdi af denne godtgørelse kan ikke overstige 7 500 ECU.

Medlemsstaterne kan i form af et tilskud udbetale et beløb svarende til den rentegodtgørelse, støttemodtageren er berettiget til under hensyn til størrelsen og løbetiden af de optagne lån.

2. en supplerende støtte til investeringer, svarende til højst 25 % af den i henhold til artikel 4, stk. 2, tildelte støtte, på betingelse af at den unge landbruger inden for en frist på fem år fra den første etablering fremlægger en forbedringsplan i henhold til artikel 2, stk. 1, litra c), og opfylder de i stk. 1, første afsnit, omhandlede faglige kvalifikationskrav.

Artikel 8

1. Støtten til investeringer i bedrifter, som opfylder betingelserne i artikel 2 og 6 må ikke overstige de i artikel 4, stk. 2, fastsatte beløb, i givet fald forhøjet med den støtte, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, dog bortset fra støtte til:

- opførelse af avlsbygninger,
- flytning af avlsbygninger i offentlighedens interesse,
- grundforbedring,

såfremt sådan støtte ydes i overensstemmelse med denne forordnings artikel 3 samt traktatens artikel 92 til 94.

2. Såfremt medlemsstaterne tildeler støtte til investeringer i bedrifter, som ikke opfylder betingelserne i artikel 2, skal denne støtte være mindst en fjerdedel lavere end støtten i medfør af artikel 4, bortset fra støtte:

- til gennemførelse af energibesparelser,
- til miljøbeskyttelse og -forbedring,
- til grundforbedring,

der kan andrage beløb op til de i artikel 4, stk. 2, anførte.

Denne støtte kan ydes for et samlet investeringsbeløb på 60 000 ECU pr. MAE og 120 000 ECU pr. bedrift for en periode på seks år.

3. Uanset stk. 2 kan medlemsstaterne tildele en overgangsstøtte til investeringer i mindre bedrifter, som ikke opfylder de i artikel 2, stk. 1, anførte betingelser.

Denne overgangsstøtte kan kun ydes for investeringsbeløb på op til 25 000 ECU, og den kan ikke tildeles på betingelser, der er mere gunstige end de i artikel 4 fastsatte, i givet fald forhøjet med den i artikel 7, nr. 2, nævnte støtte.

4. Støtte til investeringer i bedrifter må ikke ydes, såfremt disse investeringer ikke opfylder de i artikel 3 nævnte betingelser, eller såfremt det ikke er tilladt at yde støtte hertil i henhold til artikel 4.

Den i stk. 2 og 3, omhandlede støtte kan dog tildeles

- til investeringer inden for æg- og fjerkræsektoren, der er en nødvendig følge af forpligtelser eller krav, som offentlige myndigheder har pålagt med

henblik på miljøbeskyttelse og -forbedring, dersom de pågældende investeringer ikke medfører en udvidelse af produktionen;

- til investeringer i produktion af gæs og ænder til produktion af «foie gras»;
- til køb af husdyr, når købet kan tilskyndes efter artikel 4, stk. 1, uden at der er tale om en første anskaffelse.

For så vidt angår de i stk. 2 og 3 omhandlede bedrifter, fastsættes det i artikel 3, stk. 3, omhandlede antal malkekøer desuden til 40 pr. MAE og pr. bedrift.

5. Forbud og restriktioner i denne artikel gælder ikke

- for foranstaltninger vedrørende støtte til køb af jord,
- for driftskreditter med rentegodtgørelse, hvis løbetid ikke overstiger et produktionsår,
- for foranstaltninger vedrørende støtte til køb af handyr til avl,
- for garantier for optagne lån, herunder renter af disse,

såfremt de er truffet i overensstemmelse med traktatens artikel 92 til 94.

AFSNIT II

Andre foranstaltninger til fordel for landbrugsbedrifter

Artikel 9

1. Medlemsstaterne kan indføre en ordning til fremme af indførelse af regnskabsføring i landbrugsbedrifter.

Denne ordning skal omfatte støtte til landbrugere, der har landbrug som hovederhverv, og som ansøger derom, idet støtten fordeles over mindst de fire første år, i hvilke der føres et driftsregnskab på bedriften, forudsat at regnskaberne føres i mindst fire år.

Medlemsstaterne fastsætter størrelsen af denne støtte inden for en gaffel på mellem 700 og 1 050 ECU.

2. Den i stk. 1 nævnte regnskabsføring skal:

- a) omfatte:
- udarbejdelse af en årlig åbnings- og afslutningsstatus,
 - systematisk og regelmæssig registrering i løbet af regnskabsåret af alle bevægelser i penge og naturalier, der vedrører bedriften,

b) afsluttes med årlig fremlæggelse af :

- en beskrivelse af bedriftens generelle karakteristika, navnlig de anvendte produktionsfaktorer,
- en detaljeret balance (aktiver og passiver) og driftsregnskab (indtægter og udgifter),
- de nødvendige oplysninger til vurdering af effektiviteten for så vidt angår driftsledelsen for bedriften som helhed, navnlig arbejdsindkomsten pr. MAE og landbrugerens indkomst, samt til vurdering af rentabiliteten i forbindelse med de vigtigste driftsgrene.

3. Udvælges bedriften af myndigheder, der af medlemsstaterne er udpeget til at indsamle regnskabsmæssige oplysninger med henblik på videnskabelig oplysning og undersøgelse, særlig inden for rammerne af Fællesskabets informationsnet for landøkonomisk bogføring, skal landbrugeren, såfremt han modtager den i stk. 1 omtalte støtte, forpligte sig til uden navns nævnelse at stille de regnskabsmæssige oplysninger vedrørende sin bedrift til rådighed for disse myndigheder.

Artikel 10

Efter ansøgning kan medlemsstaterne til anerkendte sammenslutninger, som har til formål at nå frem til et samarbejde mellem bedrifterne, til en mere rationel fælles udnyttelse af landbrugsmateriellet eller en fælles drift, og som er oprettet efter denne forordnings ikrafttræden, tildele en igangsætningsstøtte, der skal bidrage til dækning af udgifterne ved deres administration, dog højst i de første fem år efter oprettelsen.

Medlemsstaterne fastsætter størrelsen af denne støtte i forhold til antallet af deltagere og arten af den fælles aktivitet, idet beløbet dog højst kan være 15 000 ECU pr. anerkendt sammenslutning.

Endvidere fastsætter medlemsstaterne disse sammenslutningers retlige form og betingelserne for samarbejdet mellem deres medlemmer.

Artikel 11

1. Efter ansøgning kan medlemsstaterne til landbrugsorganisationer, som har til formål at oprette vikarordninger, tildele en igangsætningsstøtte, der skal bidrage til dækning af udgifterne til administration.

2. For at få ret til den i stk. 1 omhandlede støtte skal vikarordningen være anerkendt af medlemsstaten og fuldtidsbeskæftige mindst én vikar, der er fuldt ud kvalificeret til det arbejde, han skal udføre.

3. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for anerkendelse af de i stk. 1 omhandlede ordninger, og navnlig :

- deres retlige form,
- betingelserne i forbindelse med administration og regnskabsføring,
- vikariatyper, som kan omfatte afløsning af landbrugeren, dennes ægtefælle eller en voksen medhjælper,
- minimum for deres varighed, som skal være mindst ti år,
- minimum for antallet af tilsluttede landbrugere.

4. Medlemsstaterne fastsætter den i stk. 1 omhandlede igangsætningsstøtte til 12 000 ECU pr. vikar, der er fuldtidsbeskæftiget med det i stk. 2 omhandlede arbejde. Dette beløb fordeles på de første fem år, hvor vikaren er beskæftiget ; det kan fordeles gradvis faldende i denne periode.

Artikel 12

1. Efter ansøgning kan medlemsstaterne til landbrugsorganisationer, som har til formål at oprette driftskonsulentordninger, tildele en igangsætningsstøtte, der skal bidrage til dækning af udgifterne til administration.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtte tildeles for arbejde udført af konsulenter, som skal analysere regnskabsresultater og andre oplysninger for landbrugere.

3. For at få ret til den i stk. 1 omhandlede støtte skal driftskonsulentordningen være anerkendt af medlemsstaten og fuldtidsbeskæftige mindst én konsulent, der er kvalificeret til det i stk. 2 omhandlede arbejde.

4. Medlemsstaterne fastsætter betingelserne for anerkendelse af de i stk. 1 omhandlede ordninger, og navnlig :

- deres retlige form,
- betingelserne i forbindelse med administration og regnskabsføring ;
- minimum for deres varighed, som skal være mindst ti år,
- minimum for antallet af tilsluttede landbrugere.

5. Medlemsstaterne fastsætter den i stk. 1 omhandlede igangsætningsstøtte til 12000 ECU pr. konsulent, der er fuldtidsbeskæftiget med det i stk. 2 omhandlede arbejde. Dette beløb fordeles på de første fem år, hvor konsulenten er beskæftiget; det kan fordeles gradvis faldende i denne periode.

6. Medlemsstaterne kan i stedet for den i stk. 5 fastsatte igangsætningsstøtte tildele igangsætningsstøtte til indførelse af driftsledelse for landbrugsbedrifter til fordel for landbrugere, der har landbrug som hovederhverv, og som benytter sig af de i stk. 1 omhandlede driftskonsulentordninger.

I dette tilfælde fastsætter medlemsstaterne støtten til højst 500 ECU, der fordeles over mindst to år.

AFSNT III

Særlige foranstaltninger til fordel for landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder

Artikel 13

1. I de områder, der er anført på den fællesskabsliste over ugunstigt stillede landbrugsområder, som er opstillet i henhold til artikel 2 og 3 i direktiv 75/268/EØF, kan medlemsstaterne til fordel for landbrugsvirksomhed yde en årlig udligningsgodtgørelse, som fastsættes i forhold til de varige naturbetingede ulemper, der er anført i nævnte direktivs artikel 3, inden for de grænser og på de betingelser, der er fastsat i artikel 14 og 15 i nærværende forordning.

2. Udligningsgodtgørelse for varige naturbetingede ulemper, der overskrider disse grænser eller ikke opfylder disse betingelser, nå ikke ydes i de områder, som er opført på den liste, der er vedtaget efter fremgangsmåden i artikel 2, stk. 2, direktiv 75/268/EØF.

Artikel 14

1. Når medlemsstaterne tildeler en udligningsgodtgørelse, er sådanne landbrugere berettigede dertil, som dyrker mindst tre ha udnyttet landbrugsareal, og som forpligter sig til at udøve landbrugsvirksomhed, der svarer til målene i artikel 1 i direktiv 75/268/EØF, i mindst fem år fra den første udbetaling af en udligningsgodtgørelse. Landbrugeren kan frigøres fra denne forpligtelse, såfremt han ophører med landbrugsvirk-

somhed, og hvis den fortsatte drift af de pågældende arealer er sikret; han frigøres fra denne forpligtelse i tilfælde af force majeure, navnlig ekspropriation eller anden afståelse i det offentlige interesse; endvidere frigøres en landbruger, som oppebærer pension i henhold til en alderspensionsordning.

I Mezzogiorno, herunder også øerne, i de oversøiske departementer og i de græske områder fastsættes minimum for udnyttet landbrugsareal pr. bedrift dog til to ha.

2. Udgifterne i forbindelse med udligningsgodtgørelsen giver ikke anledning til refusion fra fonden i medfør af artikel 26, når landbrugeren oppebærer pension i henhold til en alderspensionsordning.

3. Medlemsstaterne kan fastsætte supplerende eller indskrænkende betingelser for ydelse af udligningsgodtgørelse.

Artikel 15

1. Medlemsstaterne fastsætter beløbsstørrelserne for udligningsgodtgørelsen under hensyn til graden af de varige naturbetingede ulemper, som påvirker landbrugsvirksomheden, og inden for de nedenfor anførte grænser, uden at denne godtgørelse dog kan være mindre end 20,3 ECU pr. storkreatur, eller i givet fald pr. ha. i de i artikel 3, stk. 3, i direktiv 75/268/EØF nævnte områder.

a) Når det drejer sig om produktion af kvæg, får, geder eller enhovede dyr beregnes godtgørelsen i forhold til besætningens størrelse. Godtgørelsen kan ikke overstige 101 ECU pr. storkreatur. Det samlede beløb for tildelt godtgørelse kan ikke overstige 101 ECU pr. ha af en bedrifts samlede foderareal. Omregningstabellen for kvæg, enhovede dyr, får og geder til storkreaturer er anført i bilaget.

Køer, hvis mælk er bestemt til afsætning, kan kun tages i betragtning ved beregning af godtgørelsen inden for de i artikel 3, stk. 3, i direktiv 75/268/EØF fastlagte områder, samt de i artikel 3, stk. 4, og 5, i samme direktiv fastlagte områder, hvor mælkeproduktionen udgør en vigtig del af bedriftens produktion.

Når medlemsstaterne gør brug af denne mulighed i de i artikel 3, stk. 4 og 5, i ovennævnte direktiv fastlagte områder, må antallet af malkekøer, der ved beregning af godtgørelsen skal tages i betragtning pr. begunstiget landbruger, ikke overstige 20 enheder.

- b) Når det drejer sig om anden produktion end af kvæg, enhovede dyr, får eller geder, beregnes godtgørelsen i de i artikel 3, stk. 3, nævnte områder i forhold til det udnyttede areal med fradrag af arealer med foderafgrøder, af arealer, der anvendes til dyrkning af hvede, samt af arealer, der er dækket af plantager med æble-, pære- eller ferskentræer, og som overstiger 0,5 ha pr. bedrift. Godtgørelsen må ikke overstige 101 ECU pr. ha. _____

2. Medlemsstaterne er frit stillet hvad angår ydelse af udligningsgodtgørelse for den produktion eller en del deraf, som er omfattet af den i stk. 1, litra b), omhandlede foranstaltning.

3. Såfremt modtageren af en udligningsgodtgørelse foretager tilplantning med skov på samtlige eller en del af de arealer, der er lagt til grund ved beregning af udligningsgodtgørelsen, kan disse arealer i en periode på højst 15 år fra tilplantningstidspunktet fortsat lægges til grund ved beregning af godtgørelsen.

Artikel 16

I de i artikel 13, stk. 1, omhandlede ugunstigt stillede områder, der har turistmæssig eller håndværksmæssig virksomhed, kan den i artikel 2, stk. 1, litra c), omhandlede forbedringsplan foruden landbrugs-mæssige investeringer også omfatte investeringer i landbrugsbedriften af turistmæssig eller håndværksmæssig art. I disse tilfælde kan der i de i artikel 4 omhandlede investeringer indgå turistmæssige og håndværksmæssige investeringer til et beløb, der ikke overstiger 40 000 ECU pr. bedrift.

Artikel 17

1. I de i artikel 13, stk. 1, omhandlede områder kan medlemsstaterne yde støtte til kollektiv investering i foderproduktion, herunder oplagring* og fordeling af foder, til forbedring og udlægning af græsgange, der drives i fællesskab, og i bjergområder til vandreservoirer, direkte adgangsveje til græsgange og alpegræsgange samt læskure til besætningerne.

2. De i stk. 1 omhandlede arbejder kan, hvis det økonomisk er berettiget, omfatte mindre vandforsyningsforanstaltninger til landbruget, som er forenelige med miljøbeskyttelsen, herunder mindre vandingsanlæg samt opførelse eller reparation af de læskure, der er nødvendige i forbindelse med sæsonbestemt opflytning af besætningerne.

3. Den i stk. 1 omhandlede støtte, der kan finansieres af fonden, må ikke overstige 100 000 ECU pr. kollektiv investering, 500 ECU pr. forbedret eller

udlagt ha græsgang eller alpegræsgang og 5 000 ECU pr. ha vandingsareal.

AFSNIIT IV

Særlige regionale foranstaltninger

Artikel 18

1. Med henblik på at bidrage til fjernelse af særligt alvorlige strukturelle eller infrastrukturelle ulemper for landbruget i visse områder kan der træffes særlige foranstaltninger til fremme af det samlede landbrug i det pågældende område i harmoni med eventuelle udviklingsforanstaltninger, der samtidig gennemføres i sektorer uden for landbruget, og med kravet om miljøbeskyttelse.

2. Rådet træffer på forslag af Kommissionen afgørelse om de i denne artikel fastsatte foranstaltninger efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43.

AFSNIIT V

National støtte i miljømæssigt følsomme områder

Artikel 19

1. Med henblik på at bidrage til indførelse eller opretholdelse af produktionsmetoder i landbruget, der er forenelige med kravet om beskyttelse af det naturlige miljø, og for at sikre landbrugerne en rimelig indkomst kan medlemsstaterne indføre særlige nationale støtteordninger i miljømæssigt følsomme områder.

2. I denne artikel forstås ved miljømæssigt følsomme områder: områder, hvis betydning især er anerkendt på grund af de økologiske og landskabsmæssige aspekter.

3. Støtten kan tildeles landbrugere, som forpligter sig til at dyrke de i henhold til stk. 2 følsomme områder på en sådan måde, at miljøet bevares eller forbedres.

Landbrugeren skal mindst forpligte sig til ikke at intensivere landbrugsproduktionen yderligere og til at påse, at kvægtætheden og landbrugsproduktionens intensitet er forenelige med det pågældende områdes særlige miljømæssige behov.

4. Medlemsstaterne forelægger Kommissionen forslag til alle sådanne særlige ordninger sammen med en fortegnelse over områder, hvortil der tænkes ydet støtte under en sådan ordning.

Bestemmelserne i traktatens artikel 92 til 94 finder anvendelse. Kommissionen træffer afgørelse om hele den planlagte støtteordning, herunder de områder, hvortil der tænkes ydet støtte, senest tre måneder efter, at den har fået meddelelse om ordningen, og efter høring af Den stående Landbrugsstrukturkomité. Artikel 29 finder anvendelse på de særlige ordninger i denne artikel.

AFSNIT VI

Skovbrugsforanstaltninger på landbrugsbedrifterne

Artikel 20

1. Medlemsstaterne kan tildele støtte til landbrugsbedrifter, der opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), til tilplantning af landbrugsarealer med skov, samt til investering i forbedring af skovarealer, såsom anlæggelse af læhegn, brandbælter, vandreservoarer og af skovveje på bedrifterne.

* Udgifter til **landbrugsmateriellets** tilpasning til skovbrugsarbejder er omfattet af disse investeringer.

2. De udgifter, der i henhold til stk. 1 faktisk er afholdt af medlemsstaterne, refunderes af fonden med indtil

- 80 % af omkostningerne til tilplantning med skov og anlæggelse af skovveje på bedrifterne,
- 60 % for de øvrige arbejder, der er nævnt i stk. 1,

og med et maksimalt investeringsbeløb på 40 000 ECU pr. bedrift, dog højst 10 000 ECU for så vidt angår investering i forbedring af skovarealer, samt op til følgende refusionsberettigede maksimumsbeløb :

- 11 400 ECU pr. ha for tilplantning med skov,
- 300 ECU pr. ha for forbedring af skovarealer og anlæggelse af læhegn,
- 90 ECU pr. ha forsynet med brandbælter og vandreservoarer,
- 14 400 ECU pr. km for skovveje.

AFSNIT VII

Tilpasning af erhvervsuddannelsen til kravene i det moderne landbrug

Artikel 21

1. Medlemsstaterne kan uafhængigt af de foranstaltninger, som de kan forelægge socialfonden, i de områder, hvor det viser sig nødvendigt indføre en særlig støtteordning med henblik på at forbedre erhvervsuddannelsen inden for landbruget.

Denne ordning kan omfatte :

- erhvervsuddannelses- samt efter- og videreuddannelseskurser og praktikanttjeneste for landbrugere, medhjælpende familiemedlemmer og ansatte inden for landbruget, som er ude over den skolepligtige alder ;
- uddannelseskurser for ledere og bestyrere af producentsammenslutninger og kooperativer, for så vidt som det er nødvendigt for at forbedre producenternes økonomiske organisation og forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter fra det pågældende område ;
- supplerende uddannelseskurser, der er nødvendige for at opnå det i artikel 7, stk. 1, omhandlede niveau for erhvervsuddannelsen, og som er af en varighed på mindst 150 timer.

2. Den i stk. 1 omhandlede støtteordning omfatter ydelse af støtte :

- a) til deltagelse i kurser eller praktikanttjeneste,
- b) til tilrettelæggelse og gennemførelse af kurser og praktikanttjeneste,
- c) i givet fald, til oprettelse af landbrugsuddannelsescentre til fordel for ugunstigt stillede områder i henhold til artikel 13, stk. 1, som ikke allerede råder over sådanne centre, såfremt oprettelsen af de pågældende centre ikke berettiger til anden fællesskabsstøtte, med op til et refusionsberettiget maksimumsbeløb fra fonden på 400 000 ECU pr. center.

3. De af medlemsstaterne afholdte udgifter ved ydelse af støtte i henhold til stk. 2, litra a) og b), kan refunderes af fonden, dog højst med 4 500 ECU pr. person, som har deltaget i et komplet kursus eller praktikantophold. Foranstaltninger, til hvilke der er modtaget tilskud fra socialfonden, kommer dog ikke i betragtning ved udbetaling af støtte i henhold til denne artikel.

Foranstaltningerne i henhold til denne artikel omfatter ikke kurser og praktikanttjeneste, der indgår i normale programmer og ordninger inden for landbrugsuddannelse på sekundær- eller universitetsniveau.

Artikel 22

1. Fællesskabet kan gennem fondens ressourcer finansiere :

- gennemførelsen af pilotprojekter, som skal vise landbrugerne de reelle muligheder i produktionssystemer, -metoder og -teknikker, der svarer til målene for den støtteordning, som er omhandlet i artikel 3, stk. 1 ;
- de foranstaltninger, der er nødvendige for udbredelsen på fællesskabsplan af arbejdsresultater og erfaringer vedrørende forbedring af landbrugsstrukturen ;
- gennemførelse af undersøgelser med henblik på vurdering af den økonomiske virkning af de i denne forordning fastsatte foranstaltninger.

2. Der træffes afgørelse om den i stk. 1 omhandlede finansiering efter fremgangsmåden i artikel 25.

AFSNIT VIII

Generelle og finansielle bestemmelser

Artikel 23

1. Den påtænkte periode for gennemførelse af den fælles foranstaltning udløber den 31. december 1994.

2. Ved udløbet af en periode på fem år fra denne forordnings ikrafttræden tager Rådet på forslag af Kommissionen forordningens bestemmelser op til fornyet behandling.

3. Fondens samlede udgifter til den fælles foranstaltning i de første fem år anslås til 1 988 mio ECU.

Artikel 24

1. Medlemsstaterne giver Kommissionen **meddelelse** om :

- forslag til love og administrative bestemmelser, som de påtænker at vedtage i henhold til denne forordning, herunder bestemmelser i forbindelse med artikel 8 ;
- allerede eksisterende bestemmelser, som gør det muligt at anvende denne forordning.

2. . Ved fremsendelsen af de forslag til love og administrative bestemmelser og de allerede gældende bestemmelser, der er omhandlet i stk. 1, forelægger medlemsstaterne en redegørelse for den forbindelse, **der** på regionalt plan består mellem på den ene side **den pågældende** foranstaltning og på den anden side

landbrugets økonomiske situation og dets særlige strukturforhold.

3. For så vidt angår de forslag, der meddeles i henhold til stk. 1, første led, undersøger Kommissionen, under henvisning til deres overensstemmelse med denne forordning og under hensyntagen til dennes målsætninger og den nødvendige sammenhæng mellem de forskellige foranstaltninger, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 1 omhandlede fælles foranstaltning er opfyldt. Senest to måneder efter meddelelsen afgiver Kommissionen udtalelse herom efter høring af Den stående Landbrugsstrukturkomité.

4. Medlemsstaterne fremsender til Kommissionen teksten til de i stk. 3 omhandlede love og administrative bestemmelser umiddelbart efter deres vedtagelse.

Artikel 25

1. For så vidt angår de bestemmelser, der meddeles i henhold til artikel 24, , stk. 1, andet led, og stk. 4, undersøger Kommissionen, under henvisning til deres overensstemmelse med denne forordning og **under** hensyn til dennes målsætninger og den nødvendige sammenhæng mellem de forskellige foranstaltninger, om betingelserne for Fællesskabets finansielle deltagelse i den i artikel 1 omhandlede fælles foranstaltning er opfyldt. Senest to måneder efter meddelelsen **fore**lægger Kommissionens repræsentant Den stående Landbrugsstrukturkomité et udkast til beslutning herom efter høring af EUGFL-komiteen om de finansielle aspekter.

2. Komiteen afgiver udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det forelagte spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på 45 stemmer, idet medlemsstaternes stemmer tildeles den vægt, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager beslutningen. Såfremt denne imidlertid ikke er i overensstemmelse med komiteens udtalelse, meddeles den omgående til Rådet. Kommissionen kan da udsætte anvendelsen i højst en måned fra denne meddelelse.

Rådet kan efter afstemningsproceduren i traktatens artikel 43, stk. 2, inden for en frist på en måned træffe anden afgørelse.

Artikel 26

1. De af medlemsstaterne afholdte udgifter i forbindelse med foranstaltningerne i henhold til artikel 3 til 7, 9 til 17 samt 20 og 21 kan refunderes af fonden.

2. Fonden refunderer medlemsstaterne 25 % af de refusionsberettigede udgifter inden for rammerne af de i artikel 3 til 7 og 13 til 17 og 20 omhandlede foranstaltninger. Denne refusionssats forhøjes til :

- 50 % for den i artikel 3 og 4 omhandlede investeringsstøtte til ugunstigt stillede områder i det vestlige Irland, Grækenland og Mezzogiorno i Italien, herunder også øerne ;
- 50 % for den særlige støtte til landbrugere under 40 år, der omhandles i artikel 7 ;
- 50 % for den i artikel 14 omhandlede udligningsgodtgørelse til de græske, irske og italienske områder samt de franske oversøiske departementer ;
- 50 % for den i artikel 17 omhandlede støtte, i de områder i henhold til artikel 13, stk. 1, der er beliggende i Grækenland og Italien samt i de franske oversøiske departementer.

Herudover kan fonden refundere medlemsstaterne op til 25 % af refusionsberettigede udgifter inden for rammerne af de i artikel 9 til 12 og 21 omhandlede foranstaltninger.

3. Gennemførelsesbestemmelserne til stk. 2 vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 27

1. De foranstaltninger, som medlemsstaterne vedtager, kan kun komme i betragtning til Fællesskabets finansielle deltagelse, hvis de pågældende bestemmelser har været genstand for en positiv beslutning i henhold til artikel 25.

2. Fællesskabets finansielle deltagelse vedrører refusionsberettigede udgifter i forbindelse med støtte, som ydes i medfør af en beslutning, der er vedtaget efter datoen for denne forordnings ikrafttræden.

Artikel 28

1. Refusionsansøgningerne vedrører udgifter, som medlemsstaterne har afholdt i løbet af et kalenderår, og indgives til Kommissionen inden 1. juli det følgende år.

2. Beslutningen om ydelse af bidrag fra fonden træffes i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70.

3. Forskud kan ydes med Kommissionens samtykke.

4. Gennemførelsesbestemmelserne til denne artikel vedtages efter fremgangsmåden i artikel 13 i forordning (EØF) nr. 729/70.

Artikel 29

Inden den 1. august hvert år behandles gældende fællesskabsforanstaltninger og nationale foranstaltninger i tilknytning til denne forordning i en årsrapport, som Kommissionen forelægger Parlamentet og Rådet, og til hvis udarbejdelse medlemsstaterne til Kommissionen fremsender alle nødvendige oplysninger.

Rådet vurderer resultatet af disse foranstaltninger under hensyn til det tempo, i hvilket strukturudviklingen skal foregå, hvis målsætningerne i den fælles landbrugspolitik skal virkeliggøres, og til de pågældende foranstaltningers virkning på Fællesskabets produktionsmål, deres betydning for en harmonisk udvikling i Fællesskabets områder og deres finansielle følger.

I givet fald træffer Rådet efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43 sådanne bestemmelser, som måtte være nødvendige.

Artikel 30

Medlemsstaterne kan fastsætte supplerende betingelser for gennemførelsen af de i denne forordning fastsatte støtteforanstaltninger.

Artikel 31

Medmindre andet er fastsat i artikel 8 og 13, berører denne forordning ikke medlemsstaternes ret til på det område, der er omfattet af denne forordning, at iværksætte supplerende støtteforanstaltninger, hvis betingelser eller regler for ydelse afviger fra de heri fastsatte, eller hvis beløb overstiger de heri fastsatte løfter, under forudsætning af at disse foranstaltninger træffes i overensstemmelse med traktatens artikel 92 til 94.

Artikel 32

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige foranstaltninger i kraft for at efterkomme bestemmelserne i denne forordning inden for en frist på seks måneder fra datoen for dens ikrafttræden.

Samtidig sørger de for gennemførelse af en effektiv kontrol af beregningsgrundlaget for udbetaling af støtte, som kan refunderes af fonden.

2. De i artikel 3 og artikel 8, stk. 3, omhandlede forbud og restriktioner gælder dog for ansøgninger, der er indgivet efter denne forordnings ikrafttræden.

AFSNIT IX

Afsluttende bestemmelser

Artikel 33

1. Med virkning fra den 1. januar 1985 ændres datoen den 31. december 1984 til den 30. september 1985 i følgende bestemmelser:

- artikel 16, stk. 1, i Rådets direktiv 72/159/EØF af 17. april 1972 om modernisering af landbrugsbedrifter⁽¹⁾;
- artikel 7, stk. 1, i Rådets direktiv 72/160/EØF af 17. april 1972 om støtte til ophør af landbrugsvirksomhed og til anvendelse af udnyttet landbrugsareal til strukturförderingsformål⁽²⁾;
- artikel 9, stk. 1, i Rådets direktiv 72/161/EØF af 17. april 1972 om social og erhvervsmæssig vejledning og om faglige kvalifikationer hos de personer, som arbejder i landbruget⁽³⁾;
- artikel 4 i Rådets beslutning 76/402/EØF af 6. april 1976 om størrelsen af den i direktiv 72/159/EØF om modernisering af landbrugsbedrifter fastsatte rentegodtgørelse, som skal anvendes i Italien⁽⁴⁾;
- artikel 5 i Rådets beslutning 81/598/EØF af 27. juli 1981 om den ved direktiv 72/159/EØF om modernisering af landbrugsbedrifter fastsatte rentegodtgørelses størrelse i Irland⁽⁵⁾;
- artikel 3 i Rådets beslutning 82/438/EØF af 24. juni 1982 om tilladelse til visse medlemsstater til at forøge den ved direktiv 72/159/EØF om modernisering af landbrugsbedrifter hjemlede rentegodtgørelse⁽⁶⁾.

2. Medmindre andet er fastsat i artikel 32, stk. 2, ophører gyldigheden fra udløbsdatoen for den i artikel 32 omhandlede overgangsperiode af:

- direktiv 72/159/EØF;
- direktiv 72/160/EØF;
- direktiv 72/161/EØF;
- artikel 4 til 17 i direktiv 75/268/EØF;
- Rådets forordning (EØF) nr. 1945/81 af 30. juni 1981 om begrænsning af støtte til investeringer i sektoren for svineproduktion⁽⁷⁾;

— Rådets forordning (EØF) nr. 1946/81 af 30. juni 1981 om begrænsning af støtte til investeringer i sektoren for mælkeproduktion⁽⁸⁾

for ansøgninger, der er indgivet efter denne dato.

3. I direktiv 75/268/EØF foretages følgende ændringer:

a) Artikel 1, stk. 1, slutningen, affattes således:

>___bemyndiges medlemsstaterne til at indføre den i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet⁽⁹⁾ omhandlede særlige støtte til fremme af landbrugsvirksomheden og forbedring af landbrugernes indkomst i disse områder.

(¹) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.4;

b) Artikel 3, stk. 5, affattes således:

»5. Begrænsede områder, med særlige ulemper, hvor bevarelse af landbrugsvirksomhed, i givet fald på visse særlige betingelser, er nødvendig for at sikre bevarelsen af miljøet, opretholdelsen af det naturlige miljø, områdernes turistmæssige muligheder eller gennemførelsen af kystbeskyttelse, kan sidestilles med områder, der i henhold til denne artikel er ugunstigt stillede. Disse områders samlede areal kan i en medlemsstat ikke overstige 4 % af denne stats samlede areal.«

Artikel 34

1. Rådets forordning (EØF) nr. 1820/80 af 24. juni 1980 om fremme af landbrugets udvikling i de ugunstigt stillede områder i det vestlige Irland⁽¹⁰⁾ senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3073/82⁽¹¹⁾, ændres således:

a) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Som led i den særlige foranstaltning tildeles der investeringsstøtte til landbrugere,

a) som opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), og stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet⁽⁹⁾, og hvis plan for konkret forbedring af bedriften lægger hovedvægten på opdræt af kødkvæg og/eller fåreavl,

(¹) EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 1.

(²) EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 9.

(³) EFT nr. L 96 af 23. 4. 1972, s. 15.

(⁴) EFT nr. L 108 af 26. 4. 1976, s. 39.

(⁵) EFT nr. L 220 af 6. 8. 1981, s. 27.

(⁶) EFT nr. L 193 af 3. 7. 1982, s. 39.

(⁷) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 31.

(⁹) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 32.

(¹⁰) EFT nr. L 180 af 14. 7. 1980, s. 1.

(¹¹) EFT nr. L 325 af 20. 11. 1982, s. 1.

- b) som fører et forenklet regnskab fra tidspunktet for iværksættelsen af den i litra a) omhandlede forbedringsplan.

0 EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.⋈;

- b) Artikel 10, stk. 2, ophæves.

- c) Artikel 11, stk. 1, affattes således :

»1. Den i artikel 10, stk. 1, omhandlede støtte er omfattet af bestemmelserne i artikel 3 til 6, i artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i forordning (BØF) nr. 797/85. Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, i denne forordning omhandlede støtte kommer ikke i betragtning ved refusion i henhold til artikel 22.⋈.

2. Rådets forordning (EØF) nr. 1939/81 af 30. juni 1981 om et integreret udviklingsprogram for de vestskotske øer (Outer Hebrides) (⋈), ændres således :

- a) Artikel 1, stk. 3, ophæves ;

- b) Artikel 5, stk. 2, første led, affattes således :

— betingelserne og kriterierne for de planlagte støtteforanstaltninger ; er der fastlagt foranstaltninger vedrørende investeringsstøtte til landbrugsbedrifter, er disse foranstaltninger omfattet af bestemmelserne i artikel 3 til 6 samt i artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet⁽¹⁾. Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, i denne forordning omhandlede støtte kommer ikke i betragtning ved refusion i henhold til artikel 7.

(⋈) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.⋈ ;

- c) Artikel 5, stk. 3, tredje og fjerde linje, affattes således :

> ___tilpasning efter fremgangsmåden i artikel 25 i forordning (EØF) nr. 797/85, og efter at Den stående Landbrugsstrukturkomité ...⋈.

3. Rådets forordning (EØF) nr. 1940/81 af 30. juni 1981 om et integreret udviklingsprogram for departementet Lozère (⋈) ændres således :

- a) Artikel 1, stk. 3, ophæves;

- b) Artikel 5, stk. 2, andet led, affattes således :

— betingelserne og kriterierne for de planlagte støtteforanstaltninger ; er der fastlagt foranstalt-

ninger vedrørende investeringsstøtte til landbrugsbedrifter, er disse foranstaltninger omfattet af bestemmelserne i artikel 3 til 6 samt i artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet⁽¹⁾. Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, i denne forordning omhandlede støtte kommer ikke i betragtning ved refusion i henhold til artikel 7.

(⋈) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.⋈ ;

- c) Artikel 5, stk. 3, tredje og fjerde linje, affattes således :

»... tilpasning efter fremgangsmåden i artikel 25 i forordning (EØF) nr. 797/85, og efter at Den stående Landbrugsstrukturkomité ...⋈.

4. Rådets forordning (EØF) nr. 1942/81 af 30. juni 1981 om fremme af landbrugets udvikling i de ugunstigt stillede områder i Nordirland (⋈) ændres således :

- a) Artikel 10, stk. 1, affattes således:

»1. Som led i den særlige foranstaltning, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, tildeles der investeringsstøtte til landbrugere :

- a) som opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), og stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet⁽²⁾, og hvis plan for konkret forbedring af bedriften lægger hovedvægten på opdræt af kødkvæg og/eller fåreavl ;

- b) som fører et forenklet regnskab lige fra tidspunktet for iværksættelsen af den i litra a) omhandlede forbedringsplan.

(⋈) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.⋈

- b) Artikel 10, stk. 2, ophæves;

- c) Artikel 11, stk. 1, affattes således:

»1. Den i artikel 10, stk. 1, omhandlede støtte er omfattet af bestemmelserne i artikel 3 til 6 samt i artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 797/85. Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, i denne forordning omhandlede støtte kommer ikke i betragtning ved refusion i henhold til artikel 14.⋈.

⁽¹⁾ EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 9.

⁽³⁾ EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 17.

5. Rådets forordning (EØF) nr. 1944/81 af 30. juni 1981 om en fælles foranstaltning med henblik på tilpasning og modernisering af strukturen i produktionen af okse-, fire- og gedekød i Italien (*) ændres således :

a) Artikel 2, stk. 1, ophæves ;

b) Artikel 2, stk. 3, affattes således :

»3. Programmerne og eventuelle tilpasninger heraf gennemgås og godkendes efter fremgangsmåden i artikel 25 i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*).

0 EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1* ;

c) Artikel 3, stk. 1, litra a), affattes således :

a) støtte til modernisering, rationalisering og opførelse af staldbygninger på landbrugsbedrifter, som opfylder bestemmelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), b) og c), og stk. 2, i forordning (EØF) nr. 797/85, og hvis plan for konkret forbedring viser,

— at den del af salget, der hidrører fra produktionen af oksekød og den samlede produktion af fare- og gedekød ikke formindskes i forhold til bedriftens samlede salg og vil udgøre mere end 40 % af det samlede salg fra bedriften, når forbedringsplanen er gennemført,

— at staldbygningerne opfylder de hygiejniske og sundhedsmæssige krav, der fremgår af fællesskabsbestemmelserne.« ;

d) Artikel 3, stk. 2, affattes således :

»2. Den i stk. 1, litra a) og b), omhandlede støtte er omfattet af bestemmelserne i artikel 3 til 6 samt 1 artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 797/85. Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, i denne forordning omhandlede støtte kommer ikke i betragtning ved refusion i henhold til artikel 6.«

6. Rådets direktiv 81/527/EØF af 30. juni 1981 om udvikling af landbruget i de franske oversøiske departementer (*) ændres således :

a) Artikel 1, stk. 2, ophæves ;

b) Artikel 2, stk. 2, tredje og fjerde linje, affattes således :

>.. fremgangsmåden i artikel 25 i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*) og efter høring af Komiteen for Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget.

(*) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1*.

7. Rådets forordning (EØF) nr. 1975/82 af 19. juli 1982 om fremskyndelse af udviklingen af landbruget i visse områder i Grækenland (*) ændres således :

a) Artikel 10, stk. 2, affattes således :

»2. Den i stk. 1, litra a) og b), nævnte støtte og sådan støtteindkøb af avlsdyr, som omhandlet i litra c), der foretages af individuelle landbrugere, ydes til bedrifter, som opfylder betingelserne i artikel 2, stk. 1, litra a), b), c), og stk. 2, i Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet (*) og hvis plan for konkret forbedring viser,

— at de pågældende investeringer beløber sig til mindst 2 500 ECU pr. bedrift ;

— at den del af salget, der hidrører fra produktionen af oksekød og den samlede produktion af fare- og gedekød ikke formindskes i forhold til bedriftens samlede salg og vil udgøre mere end 40 % af det samlede salg fra bedriften, når forbedringsplanen er gennemført,

— at staldbygningerne opfylder de hygiejniske og sundhedsmæssige krav, der fremgår af fællesskabsbestemmelserne.

(*) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1* ;

b) Artikel 10, stk. 3, affattes således :

»3. Deri i stk. 1, litra a), b) og c), omhandlede støtte er omfattet af bestemmelse i artikel 3 til 6 samt i artikel 7, nr. 2, og i artikel 8, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 797/85. Ydelsen af den i artikel 8, stk. 1, omhandlede støtte, kommer ikke i betragtning ved refusionen i henhold til artikel 18.«

8. De i stk. 1 til 7 omhandlede ændringer af forordninger og direktiver gælder for støtte, der ydes i medfør af en beslutning, som er vedtaget efter datcen for denne forordnings ikrafttræden.

(*) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 27.

(*) EFT nr. L 197 af 20. 7. 1981, s. 38.

(*) EFT nr. L 214 af 22. 7. 1982, s. 1.

9. Artikel 6, stk. 1, litra f), første afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 355/77 af 15. februar 1977 om en fælles foranstaltning til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og fiskeriprodukter⁽¹⁾ affattes således :

- f) med forbehold af en afgørelse i henhold til artikel 5, stk. 2, at høste råvarer fra jorden, idet der ikke kan ydes finansielt bidrag fra Fællesskabet til det pågældende udstyr i henhold til

Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af landbrugsstrukturernes effektivitet^(*), og for så vidt der både er tale om :

o EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985. s. 14.

„ Artikel 5 „

Denne forordning træder i kraft den 1. april 1985.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 12. marts 1985.

På Rådets vegne

F.M. PANDOLFI

Formand

(¹) EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977, s. 1.

BILAG

Omregningstabel for kvæg, enhovede dyr, får og geder til storkreaturer
(omhandlet i artikel 15, stk. 1, litra a))

Tyre, køer og andet kvæg over to år, enhovede dyr over seks måneder	1,0 storkreatur
Kvæg fra seks måneder til to år	0,6 storkreatur
Fir	0,15 storkreatur
Geder	0,15 storkreatur

Koefficienterne for hundyr af fir og geder finder anvendelse på de i artikel 15, stk. 1, anførte maksimums- og minimumsbeløb pr. storkreatur. '

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 1760/87

af 15. juni 1987

om ændring af forordning (EØF) nr. 797/85, (EØF) nr. 270/79, (EØF) nr. 1360/78 og (EØF) nr. 355/77 for så vidt angår landbrugsstrukturerne og tilpasningen af landbruget til den nye markedssituation samt bevaringen af landskabet

RADET FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 42 og 43,

under henvisning til forslag fra Kommissionen (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2),

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg (3), og

ud fra følgende betragtninger:

Situationen på markederne for landbrugsvarer har ændret sig og vil også i fremtiden ændre sig som følge af den omlægning af den fælles landbrugspolitik, der er nødvendig for gradvis at formindske produktionen i de sektorer, hvor der er produktionsoverskud;

i denne sammenhæng bør strukturpolitikken bidrage til at hjælpe landbrugere i deres bestræbelser for at tilpasse sig den nye situation og til at afdæmpe de virkninger, som omlægningen af markeds- og prispolitikken kan få, navnlig for landbrugsindkomsterne;

for at strukturpolitikken mil kan nås, bør der ske en tilpasning af visse foranstaltninger, der er fælles foranstaltninger i henhold til artikel 6 i Rådets forordning (EØF) nr. 729/70 af 21. april 1970 om finansiering af den fælles landbrugspolitik (4), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3769/85 (5), og som blev indført med henblik på at nå milene i traktatens artikel 39;

der bør navnlig ske en tilpasning og supplerung af den fælles foranstaltning, som blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 797/85 af 12. marts 1985 om forbedring af

landbrugsstrukturerne effektivitet (6), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2224/86 (7);

en støtteordning, der skal tilskynde landbrugerne til at indføre en omstilling og ekstensivering af produktionen, kan bidrage til tilpasningen af de forskellige produktionssektorer til markedsbehovene, særlig sektorerne med overskudsproduktion;

i en første periode kan gennemførelsen af ekstensiveringsordningen begrænses til korn, oksekød og vin;

der bør fastsættes et udligningstilskud afhængigt af den faktiske nedsættelse af produktionen, som gør det muligt at opretholde indkomsten for de landmænd, der har forpligtet sig til at nedsætte deres produktion;

den godtgørelse, der skal udligne de varige naturbetingede ulemper i de områder, der er omfattet af Rådets direktiv 75/268/EØF (8), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 797/85, er et nødvendigt instrument ikke blot for at bidrage til opretholdelse af landbrugsindkomsterne og dermed til bevaring af landbrugsbedrifterne i disse områder, men ligeledes og samtidig hermed for at støtte tilpasningen og reorganiseringen af disse bedrifter;

en udvidelse og udbygning af denne foranstaltning kan yderligere øge virkningerne heraf og gøre det muligt i større udstrækning at tage hensyn til graden af de varige naturbetingede ulemper og den indsats, der gøres af landbrugerne;

det bør overlades til medlemsstaterne at fastsætte godtgørelsen ikke alene under hensyn til graden af de varige naturbetingede ulemper, men ligeledes under hensyntagen til landbrugernes økonomiske situation og indkomst;

Fællesskabets finansielle bidrag til udligningsgodtgørelsen bør fastsættes under hensyn til indkomstmålsætningen i denne forordning;

landbrugsvirksomhed i områder, der er følsomme med hensyn til miljøbeskyttelse eller bevaring af naturen, kan være af reel nytte for hele samfundet, og indførelsen af særlige foranstaltninger kan tilskynde landbrugerne til at

(1) EFT Nr. C 273 af 19. 10. 1986, s. 3.

(2) EFT nr. C 227 af 8. 9. 1986, s. 110.

(3) EFT nr. C 328 af 22. 12. 1986, s. 37.

(4) EFT nr. L 94 af 28. 4. 1970, s. 13.

(5) EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 17.

(6) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1.

(7) EFT nr. L 194 af 17. 7. 1986, s. 4.

(8) EFT nr. L 128 af 19. 5. 1975, s. 1.

indføre eller opretholde produktionsmetoder, som er forenelige med de øgede krav til miljøbeskyttelse eller bevaring af naturen, og samtidig hermed ved tilpasning og omlægning af bedrifterne at yde et bidrag til, at milene i den fælles landbrugspolitik nås med hensyn til genoprettelse af ligevægten på markedet for visse landbrugsprodukter ;

de foranstaltninger, der Uger sigte på at tilskynde til tilplantning af landbrugsarealer med skov, bør forstærkes ;

de eksisterende foranstaltninger vedrørende landbrugsudvikling bør diversificeres for at gøre det muligt for landbrugerne at tilpasse deres bedrifter, navnlig for så vidt angår omlægning af produktionen, anvendelse af produktionsmetoder, som er forenelige med kravet om beskyttelse af naturen, samt tilplantning af landbrugsarealerne med skov ;

den fælles foranstaltning, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 270/79 af 6. februar 1979 om udbygning af landbrugsrådgivningsvirksomheden i Italien ⁽¹⁾, ændret ved forordning (EØF) nr. 3768/85 ⁽²⁾, har ikke haft de tilsigtede virkninger, som er nødvendige med henblik på tilpasning af landbruget i denne medlemsstat ; foranstaltningen bør derfor, tilpasses, navnlig med henblik på at tilvejebringe mere fleksible rammer for uddannelsen af konsulenterne og for deres anvendelse, således som denne for tiden er fastlagt ;

den fælles foranstaltning, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 1360/78 af 19. juni 1978 om producentsammenslutninger og foreninger af sådanne ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3827/85 ⁽⁴⁾, vil kunne bidrage til den nødvendige tilpasning i landbruget, navnlig for så vidt angår kvaliteten af landbrugsprodukterne i visse af Fællesskabets områder ; den planlagte varighedsperiode for denne foranstaltning bør derfor forlænges, og foranstaltningen udbygges ;

den fælles foranstaltning, der blev indført ved Rådets forordning (EØF) nr. 355/77 af 15. februar 1977 om en fælles foranstaltning til forbedring af vilkårene for forarbejdning og afsætning af landbrugs- og fiskeriprodukter ⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3827/85, kan gøres mere effektiv ved tilskyndelse til pilotprojekter og eksperimenter vedrørende forarbejdning og afsætning af produkter fra såkaldt biologisk landbrug, idet der herved bliver øget mulighed for at virkeliggøre målene i denne forordning med hensyn til tilpasninger og omlægninger i landbruget, der er blevet nødvendige på grund af de økonomiske følger af den fælles landbrugspolitik —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 797/85 foretages følgende ændringer :

1. Artikel i affattes således :

•Artikel 1

1. For at sikre tilpasning og omlægning af landbruget i Fællesskabet og dermed muliggøre, at det fortsat udvikles, indføres en fælles foranstaltning i henhold til artikel 6, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 729/70, som skal gennemføres af medlemsstaterne med følgende formål :

- i) at bidrage til genoprettelse af ligevægten mellem produktion og markedskapacitet,
- ii) at bidrage til forbedring af bedriftens effektivitet gennem udbygning og omlægning af deres strukturer,
- iii) at opretholde et levedygtigt landbrug i Fællesskabet, også i bjergområder og i ugunstigt stillede områder,
- iv) at bidrage til beskyttelse af miljøet og varig bevarelse af landbrugets naturressourcer.

2. I overensstemmelse med afsnit VIII deluger Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, udviklingssektionen, i det følgende benævnt «fonden», i forbindelse med den i stk. 1 omhandlede fælles foranstaltning i :

- a) ordninger, som skal tilskynde til en omstilling og ekstensivering af produktionen ;
- b) investeringer i landbrugsbedrifter og etablering af unge landbrugere ;
- c) andre foranstaltninger til fordel for landbrugsbedrifter med henblik på indførelse af regnskabsføring samt til oprettelse og drift af sammenslutninger, tjenester og andre foranstaltninger omfattende flere bedrifter ;
- d) særlige foranstaltninger til fordel for landbrug i bjergområder og i visse ugunstigt stillede områder ;
- e) særlige foranstaltninger med henblik på beskyttelse af miljøet og bevaring af naturen ;
- f) skovbrugsforanstaltninger til fordel for landbrugsbedrifter ;
- g) tilpasning af erhvervsuddannelsen til kravene i det moderne landbrug. »

2. Efter artikel 1 indsættes følgende afsnit :

•AFSNIT 01

Omstilling og ekstensivering af produktionen

Artikel 1a

1. Medlemsstaterne indfører en støtteordning, som skal tilskynde til en omstilling og ekstensivering af produktionen.

⁽¹⁾ EFT nr. L 38 af 14. 2. 1979, s. 6.

⁽²⁾ EFT nr. L 362 af 31. 12. 1985, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 23. 6. 1978, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 372 af 31. 12. 1985, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 51 af 23. 2. 1977, s. 1.

Denne ordning omfatter :

- a) en støtte til omstilling af produkter til ikke-overskudsprodukter.

Ridet vedtager på forslag af Kommissionen efter afstemningsproceduren i artikel 43, stk. 2, i EØF-traktaten inden den 31. december 1987 listen over de produkter, til hvilke en omstilling kan tillades, samt betingelserne og de nærmere bestemmelser for ydelse af støtten ;

- b) en støtte til ekstensivering for så vidt angår overskudsprodukter. Som overskudsprodukter betragtes produkter, der ikke til stadighed kan afsættes normalt på fællesskabsplan uden støtteordninger. Indtil den 31. december 1989 kan ordningen begrænses til korn, oksekød og vin. Endvidere kan medlemsstaterne ligeledes yde disse former for støtte til ekstensivering af andre produkter.

2. Som ekstensivering i henhold til stk. 1, litra b) betragtes en nedsættelse af produktionen af det pågældende produkt med mindst 20 %, uden at kapaciteten for anden overskudsproduktion i henhold til stk. 1 forøges. I forbindelse med en eventuel udvidelse af bedriftens udnyttede landbrugsareal er en sådan forøgelse dog tilladt forholdsmæssigt. Såfremt produktionen nedbringes ved at undlade at anvende landbrugsarealer til landbrugsproduktion, kan disse arealer lægges brak med mulighed for omdrift, tilplantes med skov eller anvendes til ikke-landbrugs-mæssige formål.

3. Efter begrundet ansøgning kan Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 25 tillade en medlemsstat ikke at anvende ordningen i regioner eller områder, hvor naturforholdene eller risikoen for affolkning taler imod en produktionsnedsættelse.

Kommissionen vedtager efter fremgangsmåden i artikel 25 de nærmere gennemførelsesbestemmelser og navnlig kriterierne for afgrænsning af de i første afsnit omhandlede regioner og områder.

4. Portugal har tilladelse til ikke at anvende den i stk. 1 omhandlede ordning i første etape af tiltrædelsen.

Artikel 1b

1. Med hensyn til støtten til ekstensivering af produktionen fastlægges medlemsstaterne :

- a) betingelserne for ydelse af støtten ; disse bør omfatte den betingelse, at i en periode på mindst 5 år og i overensstemmelse med artikel 1a, stk. 2, skal:

— for så vidt angår korn arealet til denne produktion formindskes med mindst 20 %,

- for så vidt angår produktionen af oksekød antallet af dyr formindskes med mindst 20 %,
- for så vidt angår produktionen af vin udbyttet pr. ha nedsættes med mindst 20 %.

Kommissionen kan give en medlemsstat tilladelse til at anvende andre regler for nedsættelse af produktionen, såfremt de i artikel 1a, stk. 2, nævnte betingelser overholdes ;

- b) i givet fald nærmere regler for nedsættelse for så vidt angår de øvrige produkter ;
- c) den for pågældende produktion gældende referencerperiode for beregning af nedsættelsen ;
- d) den forpligtelse, modtageren skal indgå, navnlig med henblik på kontrol af, om produktionen faktisk nedsættes ;
- e) støttens form og størrelse, som afhænger af de forpligtelser, modtageren har indgivet, samt af indtægtsbetagene.

2. Ved anvendelse af den i artikel 1a omhandlede ordning inden for mejerisektoren beregnes produktionsnedsættelsen på grundlag af den referencemængde, som er tildelt i henhold til forordning (EØF) nr. 804/68 (*), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 773/870. De referencemængder, der suspenderes i henhold til dette stykke, må ikke gøres til genstand for en ny anvendelse eller tildeling i suspensionsperioden.

Den refusionsberettigede præmie, der betales i henhold til Ridets forordning (EØF) nr. 775/87 af 16. marts 1987 om midlertidig suspension af en del af referencemængderne som omhandlet i artikel 5c, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 804/68 om den fælles markedsordning for mælk og mejeriprodukter(**), fratrækkes den refusionsberettigede støtte, som ydes i henhold til artikel 1a.

3. Kommissionen fastlægger efter fremgangsmåden i artikel 25 gennemførelsesbestemmelserne, herunder navnlig de maksimumsbeløb, der er refusionsberettigede under fonden, på grundlag af interventionsprisen for korn under hensyn til produktionsomkostningerne samt de koefficienter, der skal anvendes på de øvrige produkter.

(*) EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

(**) EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 1.

(**) EFT nr. L 78 af 20. 3. 1987, s. 5.

3. Artikel 6, stk. 4, første punktum, affattes således :

*4. Bortset fra akvakulturomridet kan de i artikel 4, stk. 2, og i artikel 5 omhandlede lofter multipliceres med antallet af bedrifter, der er medlemmer af sammenslutningen.»

4. I artikel 8 foretages følgende ændringer :

i) Stk. 1 affattes således :

»1. Støtten til investeringer i bedrifter, som opfylder betingelserne i artikel 2 og 6, må ikke overstige de i artikel 4, stk. 2, fastsatte beløb, i givet fald forhøjet med den støtte, der er omhandlet i artikel 7, stk. 2, dog bortset fra støtte til:

- opførelse af avlsbygninger,
- flytning af avlsbygninger i offentlighedens interesse,
- grundforbedring,
- investering med henblik på beskyttelse og forbedring af miljøet,

såfremt disse større beløb ydes i overensstemmelse med artikel 3 samt EØF-traktatens artikel 92, 93 og 94.»

ii) stk. 2, andet led, udgår;

iii) stk. 4, andet afsnit, første led, udgår;

iv) i stk. 5 indsættes følgende som femte led :

- «— for støtteforanstaltninger i forbindelse med investeringer vedrørende beskyttelse og forbedring af miljøet, for så vidt disse foranstaltninger ikke medfører en produktionsforøgelse,»

5. I artikel 12, stk. 5, ændres tallet »12 000« til »36 000«.

6. I artikel 15 foretages følgende ændringer :

i) i stk. 1, litra a), første afsnit, tilføjes følgende punktum :

»I de ugunstigt stillede landbrugsområder, hvor de varige naturbetingede ulemper særlig alvorlige karakter gør det berettiget, kan den samlede godtgørelse dog forhøjes til 120 ECU pr. storkreatur og pr. ha.«

ii) stk. 1, litra b), affattes således :

>b) Når det drejer sig om anden produktion end af kvæg, enhovede dyr, får eller geder, beregnes godtgørelsen i forhold til det udnyttede areal med fradrag af arealer med foderafgrøder sammt:

- i) for så vidt angår samtlige ugunstigt stillede landbrugsområder med fradrag af arealer, der anvendes til dyrkning af hvede :

- bortset fra arealer, der anvendes til dyrkning af hård hvede i de områder, der ikke indgår i de i forordning

(EØF) nr. 3103/76⁽¹⁾ omhandlede områder,

- bortset fra arealer, der anvendes til dyrkning af blød hvede i de områder, hvor det gennemsnitlige udbytte ikke er på over 2,5 tons pr. ha, der anvendes til denne produktion ;

- ii) for så vidt angår samtlige ugunstigt stillede landbrugsområder med fradrag af arealer, der er dækket af plantager med æble-, pære- eller ferskentraer, og som overstiger 0,5 ha pr. bedrift ;

- iii) for så vidt angår de i artikel 3, stk. 4 og 5, omhandlede ugunstigt stillede områder med fradrag af arealer, der anvendes til dyrkning af vin, bortset fra vinbrug med et udbytte på under 20 hektoliter pr. ha, til dyrkning af sukkerroer samt til intensivt dyrkede afgrøder.

Godtgørelsen må ikke overstige 101 ECU pr. ha. I de ugunstigt stillede landbrugsområder, hvor de varige naturbetingede ulemper særlig alvorlige karakter gør det berettiget, kan den samlede godtgørelse dog forhøjes til 120 ECU pr. ha.

⁽¹⁾ EFT nr. L 351 af 21. 12. 1976, s. 1.«

iii) I stk. 1 indsættes følgende som litra c) :

- «c) Medlemsstaterne kan variere udligningsgodtgørelsen efter bedriftens økonomiske situation og indkomsten for den landbruger, der modtager udligningsgodtgørelsen.»

iv) Stk. 3 affattes således :

»3. Såfremt modtageren af en udligningsgodtgørelse foretager tilplantning med skov på samtlige eller en del af de hektarer, der er lagt til grund ved beregning af udligningsgodtgørelsen, kan medlemsstaterne yde en udligningsgodtgørelse, der beregnes på grundlag af det antal hektarer udnyttet landbrugsareal, der er blevet tilplantet, i en periode på højst 20 år fra tilplantningstidspunktet, så længe godtgørelsen ikke overstiger det i stk. 1, litra a), nævnte maksimumsbeløb.

v) Følgende indsættes som stk. 4 :

»4. Det gennem fonden refusionsberettigede maksimumsbeløb for udligningsgodtgørelsen i henhold til denne artikel svarer til 50 % af referenceindkomsten pr. MAE, der fastsættes i henhold til artikel 2, stk. 3.«

7. Afsnit V affattes således :

»AFSNIT V

Støtte i områder, der er følsomme med hensyn til beskyttelse af miljøet og naturressourcerne og med hensyn til bevaring af naturen og landskabet

Artikel 19

Med henblik på at bidrage til indførelse eller opretholdelse af produktionsmetoder i landbruget, der er forenelige med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller med kravet om bevaring af naturen og landskabet, og dermed bidrage til tilpasning og omlægning af landbrugsproduktionen til markedets behov, kan medlemsstaterne under hensyn til de deraf følgende indtægtstab i landbruget indføre en særlig støtteordning i de områder, der er specielt følsomme med hensyn til disse forhold.

Artikel 19a

Den i artikel 19 omhandlede støtteordning omfatter en årlig hektarpræmie, der ydes til landbrugere i de i artikel 19 omhandlede områder, som forpligter sig til inden for rammerne af et særligt program for **området** i en periode på mindst fem år at indføre eller opretholde produktionsmetoder i landbruget, som er forenelige med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller kravet om bevaring af naturen og landskabet.

Artikel 19b

Medlemsstaterne fastlægger de i artikel 19 omhandlede områder. De fastsætter endvidere de produktionsmetoder, der er forenelige med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne eller med kravet om bevaring af naturen og landskabet, under hensyn til de miljø, der skal nås i de enkelte områder. De skal ligeledes fastlægge de regler og kriterier, der skal overholdes i forbindelse med de produktionsmetoder, der er omhandlet i artikel 19a, herunder bl.a. opretholdelse eller mindske af produktionsintensiteten **og/eller** den krævede husdyrtæthed. De fastlægger ligeledes præmiebeløbet og præmiens varighed, der skal være afhængig af den forpligtelse, landbrugeren har indgået i programmet.

Artikel 19c

Det gennem fonden tilskudsberettigede maksimumsbeløb for den i artikel 19a omhandlede årlige hektarpræmie er 100 ECU pr. ha, som er omfattet af forpligtelsen i artikel 19a. Sifretn den årlige præmie ydes til en modtager af den i artikel 15 omhandlede udligningsgodtgørelse, sættes maksimumsbeløbet for den årlige præmie, der er refusionsberettiget gennem fonden, til 60 ECU pr. ha.«

8. I artikel 20 foretages følgende ændringer:

i) I stk. 1 indsættes følgende som andet afsnit :

»**Den** i første afsnit omhandlede støtte til tilplantning med skov kan ligeledes ydes til landbrugere, der modtager den i artikel 1a omhandlede eksten-siveringsstøtte, samt til sammenslutninger **eller** kooperative virksomheder i skovbruget eller til kollektive institutioner, som gennemfører tilplantning af landbrugsarealer, der tilhører de kategorier af landbrugere, som er omfattet af denne artikel.«

ii) I stk. 2 ændres tallet »1 400« til »1 800«.

9. I artikel 21 foretages følgende ændringer:

i) I stk. 1, andet afsnit, første led, tilføjes følgende :

»..., samt supplerende uddannelseskurser eller praktikantophold for sidanne personer med det formål at forberede landbrugere til den kvalitative omlægning af produktionen og anvendelsen af produktionsmetoder, der er forenelige med kravet om beskyttelse af naturen, samt give dem det uddannelsesniveau, der er nødvendigt, for at de kan drive det areal, der er tilplantet med skov ;«

ii) Stk. 3, første punktum, affattes således :

»3. De af medlemsstaterne afholdte udgifter ved ydelse af støtte i henhold til stk. 2, litra a) og b), kan refunderes af fonden, dog højst med 7 000 ECU pr. person, som har deltaget i et komplet kursus eller praktikantophold ; heraf er 2 500 ECU forbeholdt supplerende kurser eller **praktikant**-ophold vedrørende omlægning af produktionen, anvendelse af produktionsmetoder, som er forenelige med beskyttelsen af naturen, og drift af de arealer, der er tilplantet med skov.«

10. I artikel 26 foretages følgende ændringer:

i) Stk. 1 og 2 affattes således :

»1. De af medlemsstaterne afholdte udgifter i forbindelse med foranstaltninger i henhold til artikel 1a, **1b**, 3 til 7, 9 til 17 og 19 til 21 kan refunderes af fonden.

2. Fonden refunderer medlemsstaterne 25 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for rammerne af de i artikel 1a, **1b**, 3 til 7, 13 til 17 og 19 dl 20 omhandlede foranstaltninger. Refusionsprocenten forhøjes til :

- 50 % for den i artikel 3 og 4 omhandlede investeringsstøtte til ugunstigt stillede områder i det vestlige Irland, Grækenland og Mezzogiorno i Italien, herunder også øerne, samt hele det portugisiske område ;
- 50 % for den særlig støtte til landbrugere under 40 år, der er omhandlet i artikel 7 ;
- 50 % for den i artikel 14 og 17 omhandlede støtte til de græske, irske, italienske og portugisiske regioner samt de franske oversøiske departementer.

Herudover kan fonden refundere medlemsstaterne op til 25 % af de tilskudsberettigede udgifter inden for rammerne af de i artikel 9 til 12 og 21 omhandlede foranstaltninger; i de områder i henhold til artikel 13, stk. 1, der er beliggende i Grækenland, Irland, Italien og de franske oversøiske departementer, samt hele det portugisiske område, kan refusionsraten forøges til 50 % af de refusionsberettigede udgifter for den i artikel 21 omhandlede foranstaltning.»

ti) Stk. 4 affattes således:

4. I forbindelse med fastsættelsen af listen over ugunstigt stillede landbrugsområder i Spanien i henhold til artikel 3 i direktiv 75/268/EØF fastlægger Ridet de områder, hvor refusionsraten for de i artikel 3, 4, 14, 17 og 21 omhandlede foranstaltninger forøges til 50 %.

11. Artikel 31 affattes således:

Artikel 31

1. Denne forordning berører ikke medlemsstaternes ret til på det område, der er omfattet af denne forordning, med undtagelse af det område, der er omfattet af artikel 3 til 6, artikel 7, stk. 2, nr. 2, artikel 8, stk. 2, 3 og 4, samt artikel 13, at iværksætte supplerende støtteforanstaltninger, hvis betingelser eller regler for ydelse afviger fra de heri fastsatte, eller hvis beløb overstiger de heri fastsatte lofter, under forudsætning af at disse foranstaltninger træffes i overensstemmelse med EØF-traktatens artikel 92, 93 og 94.

2. Med undtagelse af EØF-traktatens artikel 92, stk. 2, finder bestemmelserne i EØF-traktatens artikel 92, 93 og 94 ikke anvendelse på de støtteforanstaltninger, der er omfattet af artikel 3 til 6, artikel 7, stk. 2, nr. 2, artikel 8, stk. 2, 3 og 4, samt artikel 13.

Artikel 2

I forordning (EØF) nr. 270/79 foretages følgende ændringen

1. I artikel 2, stk. 1, litra a), tilføjes følgende:

»... eller varetaget af andre landbrugsorganisationer, der er anerkendt af staten til uddannelse af konsulenter;»

2. I artikel 3 foretages følgende ændringer:

i) i nr. 1 indsættes følgende som litra ba):

»ba) de landbrugsorganisationer, der er anerkendt af staten til uddannelse af konsulenter;«

ii) nr. 2, litra c), affattes således:

»c) de konsulenttjenester, herunder de tjenester, der varetages af de organisationer, som konsulenterne skal tilknyttes, samt de kontrolforanstaltninger, der skal gælde for dem;»

terne skal tilknyttes, samt de kontrolforanstaltninger, der skal gælde for dem;»

iii) nr. 2, litra d), sidste linje, affattes således:

»af de i litra c) nævnte tjenester eller organisationer.«

3. Artikel 7, stk. 1, affattes således:

»1. De i artikel 3, stk. 1, litra d), omhandlede uddannelseskurser skal gøre det muligt for personer, som opfylder de i artikel 6 anførte betingelser, at erhverve sig den fornødne viden alt efter deres opgaver, navnlig inden for følgende områder:

- landbrugskonsulentvirksomhed,
- forvaltning af landbrugsbedrifter,
- udarbejdelse af planer for konkret forbedring af bedriften i henhold til forordning (EØF) nr. 797/85 0),
- teknik og metoder for kvalitativ forbedring af produktionen,
- produktionsmetoder, som er forenelige med kravet om beskyttelse af miljøet og naturressourcerne,
- udarbejdelse og gennemførelse af de i artikel 3, stk. 2, litra a), omhandlede programmer og foranstaltninger samt andre emner i forbindelse med disse programmer eller foranstaltninger,
- sociologi på landbrugsområdet og psykologi,
- anvendelse af ny teknologi inden for edb eller telematik til landbrugsinformation og -konsulentvirksomhed.

(¹) EFT nr. L 93 af 30. 3. 1985, s. 1..

4. Artikel 8 affattes således:

»Artikel 8

1. De konsulenter, der uddannes i henhold til artikel 7, beskæftiges i forbindelse med gennemførelsen af de i artikel 3, stk. 2, litra a), omhandlede programmer eller foranstaltninger.

2. Italien drager omsorg for, at mindst 60 % af de konsulenter, der uddannes i henhold til artikel 7, stk. 1, ansættes i Mezzogiorno. Endvidere drager Italien omsorg for, at de uddannede konsulenter fordeles rimeligt i de forskellige områder under hensyn til situationen i disse områder og til de heraf følgende behov.

3. Italien giver i pikommende tilfælde hvert år meddelelse om:

- de dispositioner, der er truffet for at sikre, at konsulenterne kun udøver konsulentvirksomhed med udelukkelse af enhver aktivitet af administrativ eller anden art, der ikke har relation til sidan virksomhed;
- fordelingen af de hvert år uddannede konsulenter på de forskellige områder, idet der skelnes mellem alment fungerende, specialiserede og ledende konsulenter.

4. Kommissionen afgiver udtalelse om de i stk. 3 omhandlede emner efter fremgangsmåden i artikel 14.«

5. Artikel 9 ophæves.

6. I artikel 11 foretages følgende ændringer:

i) I stk. 1, litra b), andet led, tilføjes følgende :

»... der uddannes af de i artikel 2, stk. 1, litra a), omhandlede centre eller **organisationer**.«

ii) Stk. 3, begyndelsen, affattes således :

»3. Fonden refunderer Italien udgifterne ved ansættelse af konsulenter i henhold til følgende bestemmelse :

Det refusionsberettigede maksimumsbeløb pr. konsulent, der er uddannet i henhold til artikel 7, stk. 1, og nyligt ansat i overensstemmelse med artikel 8, er på 12 500 ECU. Refusionssatsen er....«

Artikel 3

I forordning (EØF) nr. 1360/78 foretages følgende ændringer :

1. I artikel 6 foretages følgende ændringer:

i) Stk. 1, litra b), første led, affattes således :

— fælles regler for produktion, navnlig vedrørende produkternes kvalitet eller anvendelse af biologiske metoder ;

ii) Stk. 1, litra c), affattes således :

»c) deres vedtægter skal være udformet således, at de producenter, der er medlemmer af producentsammenslutninger, og de anerkendte producentsammenslutninger, der er medlemmer af en forening, mindst har pligt til at markedsføre hele den til afsætning bestemte del af produktionen for de produkters vedkommende, for hvilke de er tilsluttet **producent**-sammenslutningen eller foreningen, i henhold til de leverings- og markedsføringsregler, som er fastlagt og kontrolleres af producentsammenslutningen eller foreningen.

Medlemsstaterne kan tillade, at denne forpligtelse erstattes af en forpligtelse til for de produkters vedkommende, for hvilke de er anerkendt, at lade hele den del af produktionen, der er bestemt til afsætning, markedsføre af producentsammenslutningen eller foreningen, enten i producentens navn og for producentens regning eller for producentens regning, men i producentsammenslutningens eller foreningens navn, eller i producentsammenslutningens eller foreningens navn og for disses regning. Producentsammenslutningen eller foreningen kan dog bemyndige sine medlemmer til at markedsføre en del af

produktionen i henhold til bestemmelserne i første afsnit

For producentsammenslutningernes vedkommende gælder denne pligt ikke for den del af produktionen, for hvilken producenterne, for de tiltrådte sammenslutningen, har afsluttet købekontrakter eller givet option, når den pågældende producentsammenslutning forud for producentens medlemsskab er blevet underrettet om omfanget og varigheden af de således indgåede forpligtelser;»

iii) Stk. 3, andet led, affattes således :

- det mindste dyrkningsareal, den omsætning eller den produktion af det pågældende produkt eller den pågældende produktgruppe fra medlemmerne, som disse sammenslutninger i henhold til stk. 1, litra e), skal repræsentere, samt om nødvendigt det mindste antal medlemmer;
- det territoriale omfang, herunder det mindste dyrkningsareal, den omsætning samt den del af det pågældende lands produktion af det pågældende produkt eller den pågældende produktgruppe fra sammenslutningerne, som foreningerne skal repræsentere, samt om nødvendigt det mindste antal producentsammenslutninger, som er medlemmer af foreningen.«

2. I artikel 10 indsættes som stk. 2a:

»2a. For den støtte, der ydes til producentsammenslutninger, som er godkendt efter den 1. juli 1985, gælder dog for de fem første år efter anerkendelsen følgende :

- støtten udgør for henholdsvis første, andet, tredje, fjerde og femte år højst 5 %, 5 %, 4 %, 3 % og 2 % af værdien af de produkter, der kommer fra de i artikel 5, stk. 1, andet led, omhandlede medlemmer, og som er genstand for anerkendelsen og markedsføringen ;
- støtten må ikke overstige de faktiske udgifter til oprettelsen af de pågældende sammenslutning og dens administrative funktion ;
- støtten udbetales i årlige rater, højst i den periode på syv år, der følger efter godkendelsesdatoen.«

3. Artikel 13, stk. 1, affattes således:

»1. Det forventes, at den fælles foranstaltning vil være gennemført senest den 31. december 1991.«

Artikel 4

I artikel 10 i forordning (EØF) nr. 355/77 indsættes følgende stykke :

»Betingelserne i litra a) og c) kan dog fraviges, hvis et projekt vedrører afsætning eller forarbejdning af produkter fra såkaldt biologisk landbrug, og hvis dette projekt har karakter af pilotprojekt eller eksperiment.«

Artikel 5

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme denne forordning inden for en frist på ni måneder fra datoen for dens ikrafttræden.

Artikel 6

De foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 1, nr. 2, for så vidt angår ekstensiveringen samt i nr. 6 og 7, finder anvendelse i en periode på tre år fra tidspunktet for nærværende forordnings ikrafttræden.

Inden udgangen af det tredje år forelægger Kommissionen Rådet en rapport om deres gennemførelse og herunder om udviklingen i omkostningerne herved.

Inden udløbet af denne frist træffer Rådet på forslag af Kommissionen med kvalificeret flertal afgørelse om forlængelse af foranstaltningernes anvendelsesperiode.

Er der ikke truffet nogen afgørelse på dette tidspunkt, forlænges anvendelsesperioden med to år.

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Luxembourg, den 15. juni 1987.

På Rådets vegne

P. DE KEERSMAEKER

Formand

Statistiske oplysninger med henblik på vurdering af en kornekstensiveringsordning.

Produktionsomfang korn:

	1983	1984	1985
Samlet høstudbytte (kerne) (tons)	6379865	9283369	7956243
Gens. høstudbytte pr. ha (hkg)	37,3	55,2	49,4

Kornarealer i alt:

	1983	1984	1985
Korndyrkede arealer i alt (ha)	1697886	1668664	1600599
Andel af dyrket areal (pct.)	56	58	57

Kornarealer fordelt på amter i 1985:

	Kornareal(ha)	Andel af dyrket areal(pct.)	Gens. høstudbytte pr ha(hkg)
Københavns amt	6239	63	48,8
Frederiksborg amt	37751	62	48,0
Roskilde amt	37233	66	54,2
Vestsjællands amt	130827	64	54,2
Storstrøms amt	157279	64	63,0
Bornholms amt	24066	68	56,5
Fyns amt	142589	59	55,1
Sønderjyllands amt	153889	53	47,4
Ribe amt	92013	45	40,5
Vejle amt	112586	56	47,4
Ringkøbing amt	163708	52	42,0
Århus amt	175725	61	50,7
Viborg amt	146412	54	46,0
Nordjyllands amt	220281	54	44,0

Antal bedrifter med korn fordelt efter størrelsen af arealet med korn 1984 og 1985:

Areal med korn Area with cereals	Antal bedrifter med korn Number of farms with cereals		Antal bedrifter med korn i pct. Number of farms with cereals, per cent		Areal med korn Area with cereals		Areal med korn i pct. Area with cereals, per cent	
	1984	1985	1984	1985	1984	1985	1984	1985
	antal	antal	pct.	pct.	ha	ha	pct.	pct.
0,1- 4,9 ha	10 089	9 452	11,5	11,0	32 374	30 671	2,0	1,9
5,0- 9,9 ha	23 160	22 686	26,3	26,5	165 548	162 726	9,9	10,2
10,0-14,9 ha	16 757	16 582	19,0	19,3	203 549	201 760	12,2	12,6
15,0-19,9 ha	11 477	11 275	13,0	13,2	196 946	193 203	11,8	12,1
20,0-29,9 ha	13 007	12 646	14,8	14,8	313 508	304 770	18,8	19,0
30,0-49,9 ha	8 934	8 690	10,1	10,1	335 747	324 978	20,1	20,3
50,0 ha og derover	4 705	4 393	5,3	5,1	420 992	382 491	25,2	23,9
I alt Total	88 128	85 724	100,0	100,0	1 668 664	1 600 599	100,0	100,0

Det bemærkes, at der i 1985 var 85724 stk. korndyrkende bedrifter svarende til 93 pct. af det totale antal bedrifter.

Ovenstående oplysninger er baseret på tal fra Danmarks Statistiks "Landbrugsstatistik 1985".

Beskatning af tilplantningstilskud.

Nytilplantninger med henblik på vedproduktion er ikke skattemæssigt fradragsberettigede. Det betyder, at omkostninger til etablering af nye tilplantninger må afholdes af de enkelte investorers (landmænds) indkomst efter skat.

Hvis tilplantningsstøtten derfor ydes som et skattepligtigt tilskud, vil nettoværdien af dette være reduceret til mellem ca. en femtedel og halvdelen af bruttotilskuddet - for marginaltrækprocenter beliggende mellem 50 og 78 pct. Det må af denne grund antages, at skattereglerne stærkt vil begrænse effekten af en fremtidig tilskudsordning.

Hvis der skal være symmetri i skattereglerne, må der enten indføres skattefri tilplantningstilskud eller også må der indføres ret til at afskrive etableringsomkostningen ved en nytilplantning, f.eks. efter samme regler som er gældende ved gen-tilplantning efter afdrift af en tidligere bevoksning, det vil sige fuld afskrivningsret for tilplantningsudgifter i etableringsåret.

Det sidste kan formentlig kun gennemføres generelt for alle nytilplantninger; ikke blot for de tilplantninger der ønskes fremmet via tilskudsordningen i EF-forordningens artikel 20.

Nedenfor skitseres, hvordan forskellige beskatningsregler kan influere på den enkelte investors (landmands) økonomi i en tilplantningssituation.

Det forudsættes, at tilplantningen koster 12.000 kr. pr. ha. Landmandens marginale beskatningsprocent sættes i eksemplerne til 60. Konsekvensen beregnes ved 2 forskellige støttesatser: 12.000 og 8.000 kr. pr. ha.

Situation 1: Tilplantningstilskuddet er skattepligtigt.
(Kr. pr. ha.)

Tilplantningsomkostningen fradragsberettiget?	Ja		Nej	
Omkostning efter skat	4.800		12.000	
Bruttotilskud	12.000	8.000	12.000	8.000
Tilskud efter skat	4.800	3.200	4.800	3.200
Nettoomk. ialt e. skat	0	1.600	7.200	8.800

Situation 2: Tilplantningstilskuddet er skattefrit.
(Kr. pr. ha)

Tilplantningsomkostningen fradragsberettiget?	Ja		Nej	
Omkostning efter skat	4.800		12.000	
Bruttotilskud	12.000	8.000	12.000	8.000
Tilskud efter skat	12.000	8.000	12.000	8.000
Nettoomk. ialt e. skat	-7.200	-3.200	0	4.000

Det fremgår, at landmandens nettoomkostning i alt efter skat bliver nul, hvis tilskuddet dækker hele tilplantningsomkostningen (12.000 kr. pr. ha.), og der er konsekvens i skattereglerne d.v.s. :

Enten

- 1) skattepligtige tilskud og fradragsberettigede tilplantningsomkostninger,

eller

- 2) skattefrie tilskud og ingen fradragsret for tilplantningsomkostninger.

Ved fuld tilskudssats (12.000 kr. pr. ha.), skattepligtigt tilskud og manglende fradragsret for tilplantningsomkostningen, må landmanden selv afholde de resterende 7.200 kr. til tilplantningen ud af sin indkomst efter skat. Omvendt vil et skattefrit tilskud (på f.eks. 12.000 kr. pr. ha.) med samtidig ret til afskrivning af tilplantningsomkostningen indebære en betydelig overkompensation, idet landmanden udover at få hele

tilplantningen betalt får forøget sin indkomst efter skat med 7.200 kr. ("nettoomkostningen" efter skat er ÷7.200 kr.).

Hvis tilskuddet kun dækker en del af tilplantningsomkostningen - i eksemplet 8.000 kr. pr. ha. - kan landmandens nettoomkostning efter skat blive forholdsvis stor. Det vil i så fald være mest fordelagtigt for landmanden at få tilskuddet beskattet og tilplantningsomkostningen gjort fradragsberettiget, hvilket vil koste landmanden i alt 1.600 kr. netto efter skat, frem for at få tilskuddet gjort skattefrit uden fradragsret for etableringsomkostningen, hvilket vil koste landmanden netto 4.000 kr. efter skat. Ved en mindre marginal beskatningsprocent vil forskellen være mindre. Der ses bort fra mulighed for at fratrække tilplantningsomkostningen, når tilskuddet er skattefrit, idet landmanden herved ville blive overkompenseret.

København, den 24. august 1987
FHS/HHG

N O T A T

Forslag til hvordan hundyr kan inddrages i
EF's ekstensiveringsordninger på oksekødområdet.

1. Indledning.

Det oplæg, der aktuelt foreligger fra EF med hensyn til ekstensiveringsordninger på oksekødområdet, lægger op til at indføre tilskudsordninger, som dækker handysiden, og som bevirker, at kødproduktionen fra disse dyr nedsættes med 20 pct. på den enkelte bedrift. Her i landet går tankerne således i retning af forslag som: slagtepræmie for spædkalve, præmiering af overgang fra ungtyre- til kalvekødproduktion og præmiering af omstilling fra ungtyre- til studeproduktion.

2. Er der behov for nedskæringer på oksekødområdet?

Produktionen af oksekød er her i landet snævert knyttet til antallet af malkekøer, som i disse år falder betydeligt som følge af mælkekvoter og fortsat højere ydelse hos de tilbageværende køer (+ 3 pct. pr. år i de seneste tre år). Med det svindende produktionsgrundlag vil der derfor automatisk ske en reduktion af oksekødproduktionen i de kommende år.

Prognoser for oksekødsituationen i EF viser endvidere, at der vil være balance på markedet allerede i 1988. Det er derfor ikke længere relevant med ordninger, som begrænser EF's oksekødproduktion i almindelighed og den danske i særdeleshed. Nationaløkonomisk og beskæftigelsesmæssigt er det ligeledes meget uheldigt at indføre ordninger, som accelererer nedgangen i oksekødproduktionen.

Forannævnte vurdering af oksekødforsyningen på EF-plan gør, at

tankerne nok snarere burde gå mere i retning af, hvordan produktionsgrundlaget for oksekødproduktionen kan fastholdes. I modsat fald vil EF få et stigende underskud af oksekød, som må udlignes af en tilsvarende større import.

3. Danmarks specielle situation.

I forhold til de fleste andre EF-lande er den danske oksekødproduktion specielt påvirket af faldet i antallet af malkekøer. Således udgør andelen af ammekøer (specialiseret kødproduktion) kun 6 pct. af det samlede koantal her i landet. Til sammenligning er den tilsvarende procent 29 i Frankrig, 24 i Storbritannien og 23 i Irland. Som gennemsnit for hele EF udgør ammekøerne 21 pct. af det totale koantal.

4. Inddragelse af hundyr i ekstensiveringsordningerne.

Med baggrund i den snarlige balance på oksekødområdet og i Danmarks specielle produktionsstruktur opstilles der i det følgende forslag til, hvordan nogle af de køer, som løbende går ud af mælkeproduktionen, kan flyttes over som ammekøer. En sådan flytning synes at være i god overensstemmelse med EF's øvrige politik med hensyn til ammekøer, idet der for tiden eksisterer en ammekopræmie, hvis formål er at fastholde antallet af ammekøer. Nationalt synes en sådan løsning ligeledes oplagt; idet der er et fortsat stigende behov for kreaturer til pleje af marginale og miljøfølsomme arealer.

Flytning af nogle af de malkekøer, som alligevel sættes ud, over som ammekøer vil ikke øge, men blot dæmpe nedgangen i oksekødproduktionen. De følgende forslag skal ses i sammenhæng med ophørsordningerne på mælkeområdet og dækker således kun køer, som alligevel ville blive taget ud af mælkeproduktionen og slagtet.

Forslag 1.

Der gives tilskud til, at producenter, som ophører fuldstændigt med mælkeproduktion, flytter maksimalt 80 pct. af malkekøerne over som ammekøer. Som vist i eksemplet, vil besætningens

oksekødproduktion falde med mindst 20 pct.

Eksempel for en producent med 50 køer:

	Før	Efter
Antal mælkekøer	50	0
Antal ammekøer	0	40
Fødte kalve/år	50	40
Ændring i bedriftens årlige oksekødproduktion	-	-20 pct.

Under forudsætning af at en del af malkekøerne flyttes over som ammekøer, kan man ligeledes forestille sig støtte til producenter, som gennemfører et delvist ophør med mælkeproduktion. Dette åbner for følgende mulighed, idet bedriftens oksekødproduktion fortsat reduceres med 20 pct.:

	Før	Efter
Antal malkekøer	50	25
Antal ammekøer	0	15
Fødte kalve/år	50	40
Ændring i bedriftens årlige oksekødproduktion	-	-20 pct.

Ved vurdering af disse ordninger skal det også medtages, at man aktuelt undgår nedslagtning af et antal køer. Ved at "sende kødet ud på marken" sikrer man en reduktion af oksekødproduktionen på kort sigt.

Forslag 2.

I forbindelse med ekstensiveringsordninger for kornområdet kan det være relevant at indføre ordninger, som giver støtte til mælkeproducenter, som sætter køerne ud for at undlade at påbegynde/øge korndyrkning. Typisk vil bedrifter, hvor der ikke længere er malkekøer, få frigjort arealer, som tidligere er brugt til dyrkning af græs og andre grovfodermidler. Den hyppigste anvendelse af disse arealer er dyrkning af korn. En støtteordning kunne derfor være et arealtilskud i forbindelse med mælkeophør til producenten for at fastholde græsarealer-

ne. Omfatter en sådan ordning tilladelse til afgræsning, vil den indirekte kunne fastholde en del af malkekøerne som ammekøer.

"Danmarks Naturfredningsforenings mindretalsudtalelse.

Danmarks naturfredningsforening kan ikke tilslutte sig udvalgets anbefalinger af, at en ekstensivering af kornproduktionen skal gennemføres ved en reduktion af det dyrkede areal, således at enkelte dele af en landbrugsejendom tages helt ud af drift eller dele af en landbrugsejendom står uden afgrøder i enkelte år.

Danmarks Naturfredningsforening mener, at en ekstensivering, som sker ved en generel nedsættelse af anvendelsen af gødning og pesticider på hele landbrugsejendomme, vil have store miljømæssige fordele i forhold til en ekstensivering, som sker ved, at enkelte dele af ejendommen tages ud af drift.

En generel ekstensivering på hele landbrugsarealet vil således medføre, at der sker en kraftig nedgang i anvendelsen af gødning på et stort areal og en nedgang i anvendelsen af pesticider. Heraf følger, at den generelle ekstensivering vil bidrage til en mindskeelse af den nitratbelastning, som i dag har stor betydning for overflade- og grundvand. Desuden vil en sådan ekstensivering medføre en forbedring af forholdene for flora og fauna i agerlandet generelt.

En ekstensivering, som sker ved, at dele af en ejendom tages helt ud af landbrugsmæssig drift, vil medføre en stor forbedring af de biologiske forhold på det berørte areal, men vil imidlertid ikke have større betydning for det pres, som den moderne landbrugsproduktion udsætter naturgrundlaget for.

Danmarks Naturfredningsforening ønsker derfor, at der hurtigst muligt skabes grundlag for at gennemføre en generel ekstensivering med udgangspunkt i EF's ekstensiveringsordning".

